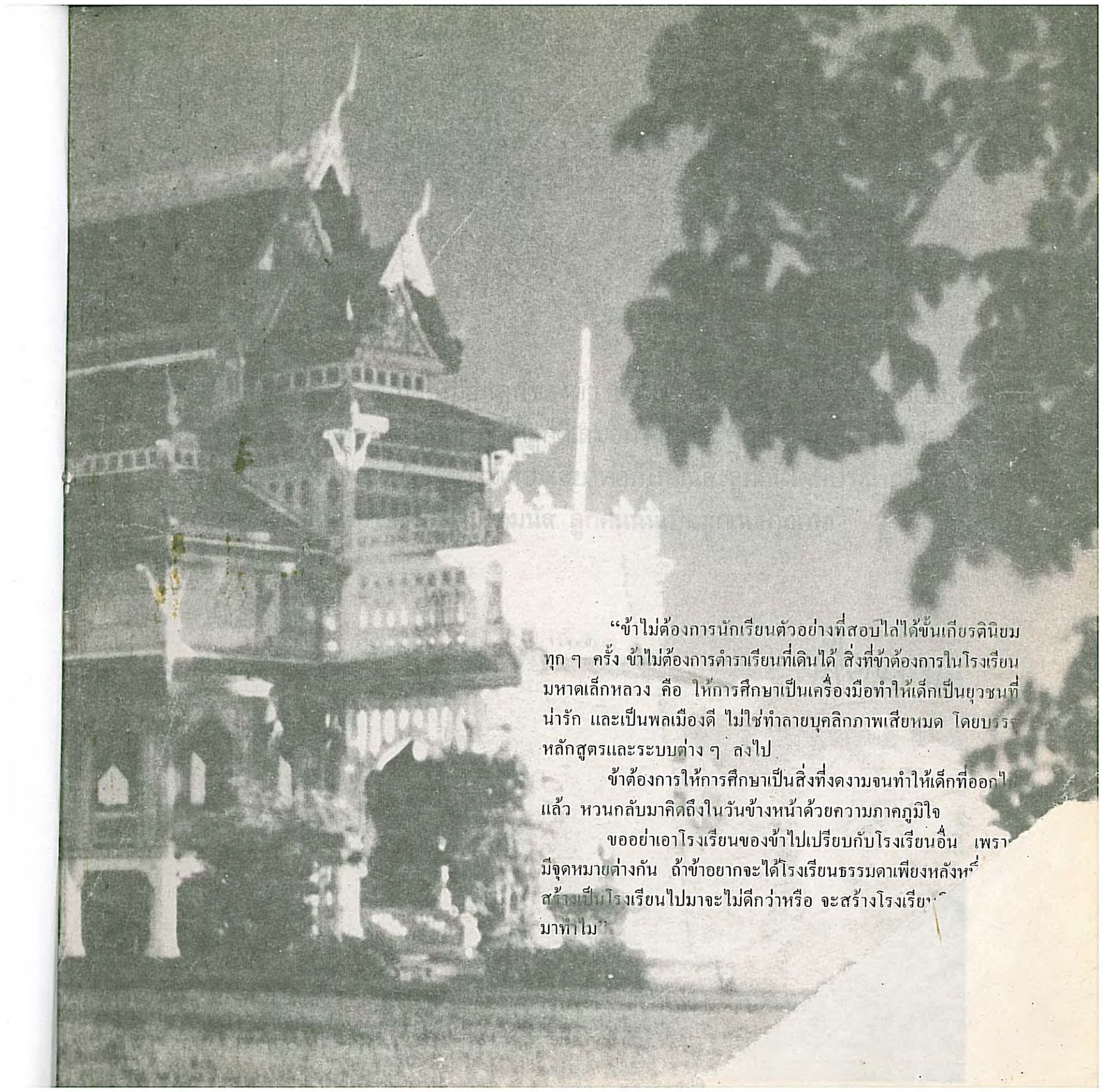

จิราวุธวิทยาลัย รุ่น 56

“ข้าไม่ต้องการนักเรียนตัวอย่างที่สอบไล่ได้ขึ้นเกียรตินิยม
ทุก ๆ ครั้ง ข้าไม่ต้องการตำราเรียนที่เดินได้ สิ่งที่ข้าต้องการในโรงเรียน
มหาดเล็กหลวง คือ ให้การศึกษาเป็นเครื่องมือทำให้เด็กเป็นเยาวชนที่
น่ารัก และเป็นพลเมืองดี ไม่ใช่ทำลายบุคลิกภาพเสียหมด โดยบรรดา
หลักสูตรและระบบต่าง ๆ ลงไป

ข้าต้องการให้การศึกษาเป็นสิ่งที่งดงามจนทำให้เด็กที่ออกไป
แล้ว หวนกลับมาคิดถึงในวันข้างหน้าด้วยความภาคภูมิใจ

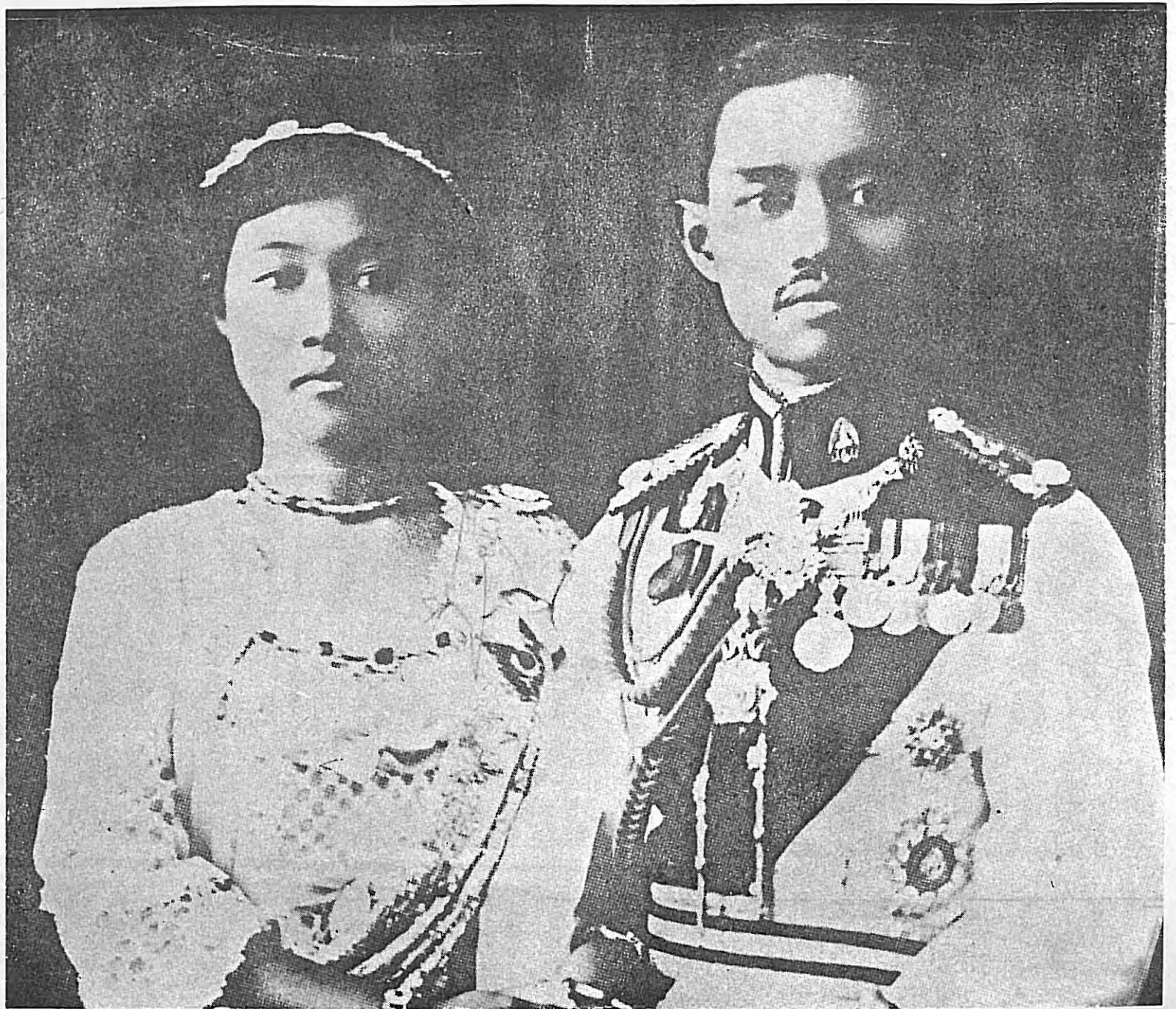
ขออย่าเอาโรงเรียนของข้าไปเปรียบกับโรงเรียนอื่น เพราะ
มีจุดหมายต่างกัน ถ้าข้าอยากจะได้โรงเรียนธรรมดาเพียงหลังหนึ่ง
สร้างเป็นโรงเรียนไปมาจะไม่ดีกว่าหรือ จะสร้างโรงเรียน
มาทำไม”

เจ้าเหล่านี้ ข้าถือเหมือนลูกของข้า ส่วนตัวเจ้า เจ้าก็ต้องรู้สึกว่ข้าเป็นพ่อเจ้า
ธรรมดาพ่อกับลูก พ่อย่อมอยากให้ลูกดีเสมอถ้าลูกประพฤติตัวดีสมใจพ่อ พ่อก็มีใจยินดี
ถ้าลูกเหลวไหลประพฤติแต่ความเสื่อมเสีย พ่อก็โทมนัส ลูกคนใดที่ประพฤติตนเลวทราม
ด่าข้าเป็นเหตุให้พ่อได้รับความโทมนัส ลูกคนนั้นเป็นลูกนรคุณพ่อ

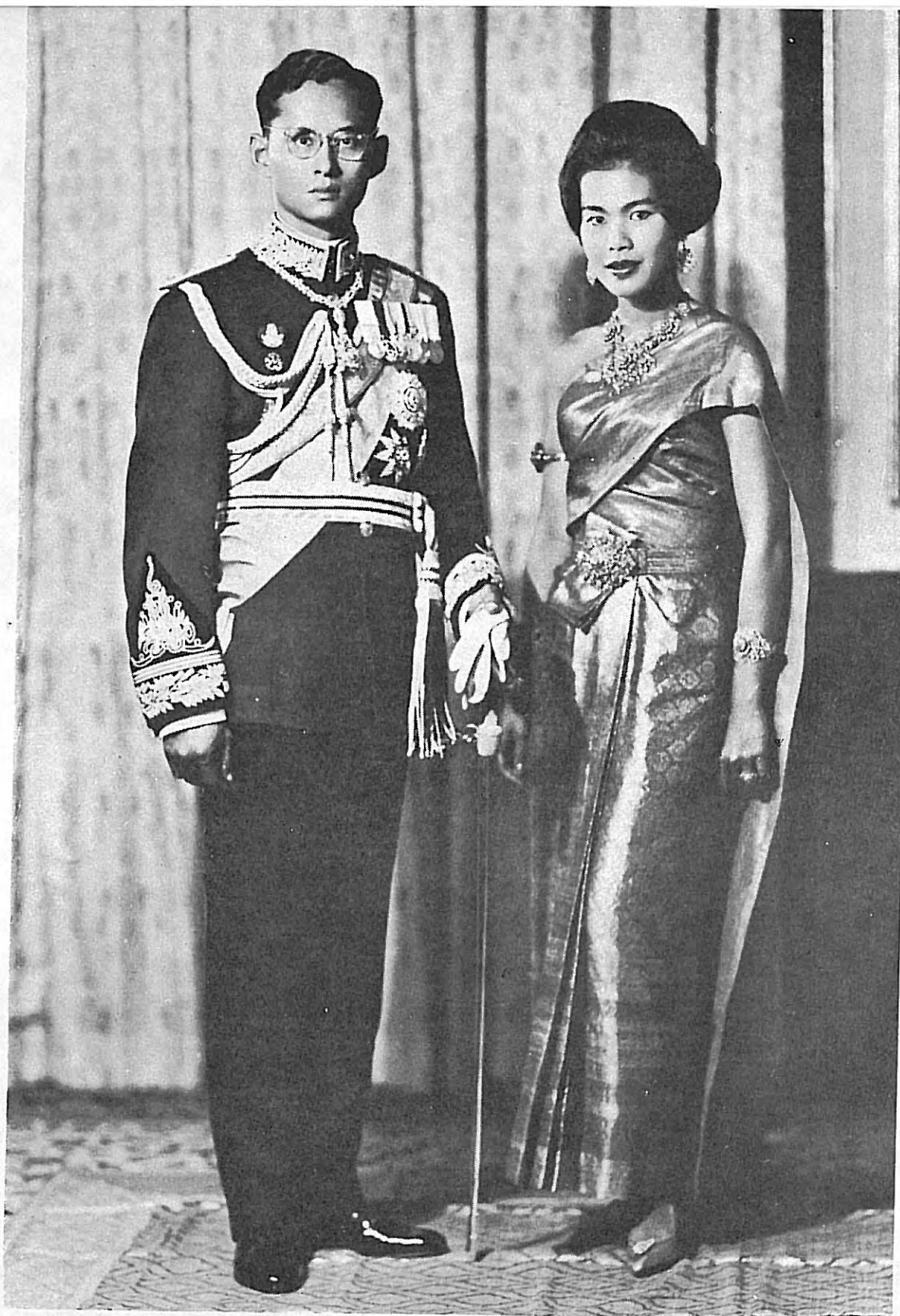
พระสม ๖๖

“ในประเทศอังกฤษเขามักกล่าวกันว่านักเรียนในบับลิสกูลมักจะมีคุณวุฒิที่ดี
แปลกกว่าคนอื่น จนสำหรับการงานต่าง ๆ เขามักจะชอบเลือกบับลิสกูลแมน เพราะ
มีความอบรมอะไรอย่างหนึ่งที่ผิดกับคนอื่น ข้าพเจ้าเชื่อว่าการอบรมที่ว่านั้น คือความ
สามารถปกครองคน เพราะพวกที่ออกจากบับลิสกูลไปแล้วนั้นเคยปกครองกันเองมา
ก่อนแล้ว ไปปกครองคนอื่นก็ง่ายและเป็นผลดีอย่างหนึ่ง ต่อไปในประเทศสยามนี้หวังว่า
จะมีคนพูดว่าเด็กที่ไปจากโรงเรียนวชิราวุธคงจะมีคุณวุฒิพิเศษได้เหมือนกัน ถ้าสำเร็จ
อย่างนี้จะเป็นที่ยินดีอย่างยิ่ง.”

วชิราวุธวิทยาลัยมีหลักการที่จะอบรมสั่งสอนนักเรียน ให้เป็นผู้ที่มีความรอบรู้ใน
วิชาการมีความประพฤติเรียบร้อย ตลอดจนการเล่นกีฬาต่าง ๆ เพื่อเป็นการวางรากฐาน
ให้มีความเข้มแข็งอดทน มีความสามัคคีในหมู่คณะ เมื่อเติบโตขึ้นจะได้เป็นคนดีมีความ
สามารถ มีความฉลาดรู้จักคิด และมีใจสะอาด สุจริต ในอันที่จะพิจารณาแก้ไขปัญหา
ที่เกิดขึ้น เพื่อสร้างความสำเร็จและความเจริญแก่ชีวิตในอนาคต ขอให้นักเรียนทุกคน
จงตั้งใจเพียรพยายามฝึกหัดศึกษา และฝึกฝนความรู้ความดีทุก ๆ อย่างให้ครบถ้วน ใน
เมื่อได้มีโอกาส ได้เข้ามาศึกษาในสำนักนี้ จักได้สร้างความเจริญให้แก่ตนเอง และร่วม
กันประกอบกิจการงานให้เป็นประโยชน์แก่ตน แก่ส่วนรวม และประเทศชาติสืบต่อไป
ในวันหน้า

คนดี

คนจัญไร

คนชั่ว

คนมักง่าย

คนจริง

คนระยำ

ชอบแก้ไข

ชอบแก้ตัว

ชอบทำลาย

ชอบทิ้ง

ชอบทำ

ชอบดี

มหาอำมาตย์ตรี พระยาภะรตราชา (ม.ล.ทศทิศ อิศรเสนาฯ) ม.ว.ม., บ.ช., ท.จ.ว.

คณาจารย์

สิบนิ้วประนมเหนือเศศ
ครุบาอาจารย์จำไว้
คุณท่านล้นฟ้าหาใดเปรียบ
ครูดีมีจิตคิดเชิดชู
ท่านสู้อุตส่าห์อนุสาสน์
ท่านปานประทีปเด่นดวง
เอ็นดูสั่งสอนศิษย์
ศิษย์ดีมีความอิมใจ
ศิษย์ดีเรียนได้ดังประสงค์
ศิษย์ชั่วมัวคิดสะดวกกาย
ท่านไซ้ให้ทรัพย์อันประเสริฐ
ไม่ควรลืมบุญคุณนั้น

ไหว้ครูวิเศษทั้งน้อยใหญ่
แนบในจิตมั่นกตัญญู
คุณท่านเทียบเทียมจิตสนิทอยู่
คุณของครูซาบซึ่งตริงทรวง
ให้เราฉลาดลุล่วง
กรุณาปานห้วงชลาลัย
จะได้คิดเหน็ดเหนื่อยก็หาไม่
ศิษย์คร้านท่านไว้ความสบาย
ก็เสริมส่งสรรเสริญตั้งหมาย
ท่านก็คิดพลอยอายุไปด้วยกัน
คือวิชาดีเลิศกว่าสินทรัพย์
เคารพอภิวันท์ทุกเมื่อไป

ดร.กัลย์ อิศรเสนา ณ อยุธยา
ผู้บังคับการ

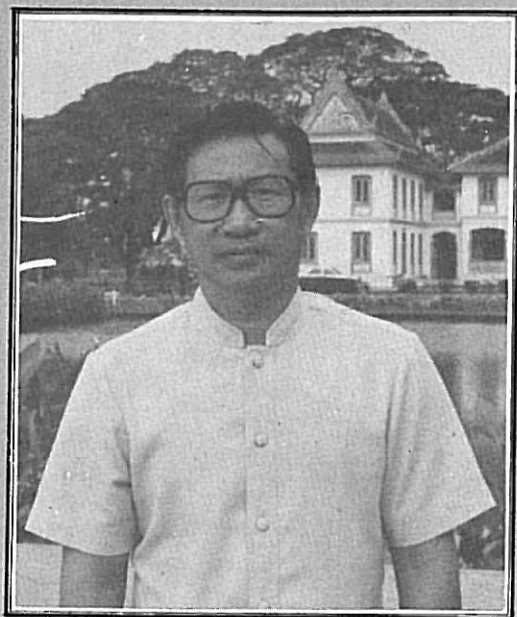
ครูอรุณ แสนโกศิก
ผู้กำกับคณะจิตรลดา

ครูอุดม รักตประจित
ผู้กำกับคณะดุสิต

น.พ.เกษม อิศรางกูรฯ
ผู้กำกับคณะพญาไท

นายอนงค์ พานิชกุล
ผู้กำกับคณะศราภุรรมย์

ครูเอก ชมภูนิช
ครูใหญ่

อาจารย์อาวุโส

ครูจิต พึ่งประดิษฐ์

ครูสุทิพย์ พึ่งประดิษฐ์

ครูบรรจง ลวพันธุ์

ครูจำรัส จันทรางศุ

ครูบรรจง โดลานนท์

ครูยอดสร้อย ตีระวนิช

ครูบัวผิว วงศ์พระดาง

ครูปรุงมาศ วงศ์กำแหง

ครูสอาดจิต เทวาทดี

ครูเดบ์ เดบ์กฤษณ์

คณาจารย์

แผนก

คณิตศาสตร์^๘

หัวหน้าแผนก

ครูถนอม บัวทองศรี

ครูถนอม บัวทองศรี

ครูปราณี เหมียญกิตติวัฒน์

ครูลัดดาวัลย์ เพ็ญสุภา

ครูสมจิต วัฒนาขยากุล

ครูสุชาวดี เอี่ยมอรพรรณ

ครูจรัส อินสม

ครูสมปอง โกมารทัต

ครูสุพจน์ ตันประยูร

ครูพรทิพย์ ถาวรจักร

ครูประสงค์ พ่วงวีระ

ครูสุปรีดา อินทรแก้ว

ครูมะลิ ร่วมสนิทวงศ์

คณาจารย์

แผนก

ภาษาไทย

หัวหน้าแผนก

ครูฉายแสง บุณนาค

ครูฉายแสง บุนนาค

ครู พ.อ.ประวิทย์ วิมุกตะละพ

ครู พ.อ.หญิง พยอม สัจจนนท์

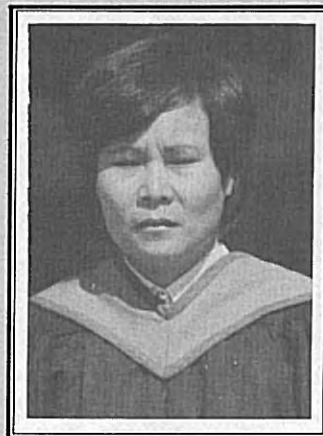
ครูมณี พรหมประพัฒน์

ครูสุนันท์ แก้วเก่า

ครูพรไพจิตร สว่างคำ

ครูนิภาพรรณ ธงประเสริฐ

ครูนงนุช ปิ่นกำเนิก

ครูพรประภา หวังวีระ

ครูสมฤดี ยุทธนาเสวิน

ครูพนิต อਾਲะพล

ครูรับนี้ จิระวิฑูรณี

คณาจารย์

แผนก

วิทยาศาสตร์

หัวหน้าแผนก

ครูสมลักษณ์ สุวรรณวงศ์

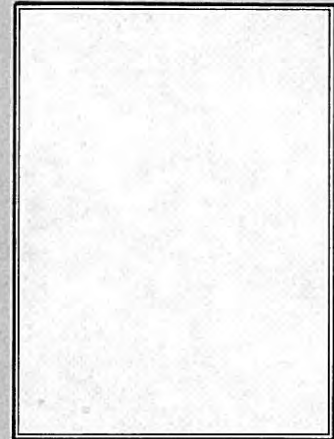
ครูสมลักษณ์ สุวรรณวงศ์

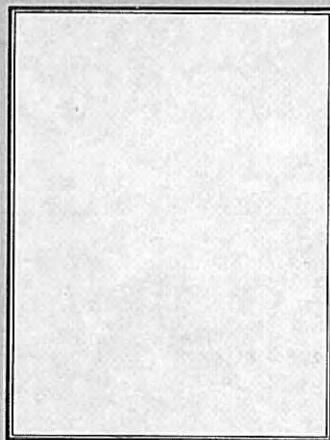
ครูธีรวรรณ นุตประพันธ์

ครูบุญศิริ โกมลพันธ์

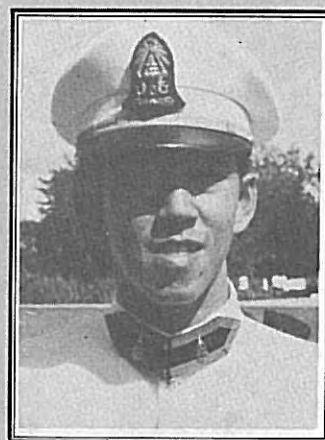
ครูวิเชียร ทิครอบ

ครูอารมณ รัศมิทัต

ครูศุภลักษณ์ ยุกตะทัต

ครูชัยโรจน์ ทับทอง

ครูสมนึก การีเวท

ครูกาญจนา พรตปกรณ์

ครูอรรณ สุวรรณน้อย

คณาจารย์

แผนก

ภาษาต่างประเทศ

หัวหน้าแผนกภาษาอังกฤษ

ครูสมปอง มีชัย

หัวหน้าแผนกภาษาฝรั่งเศส

ครูสุมล ชมภูนิช

ครูสมปอง มีชัย

ครูสุมล ชมภูนิช

ครูสุภา วัฒนกุล

ครูอรรณ รัตนภาพ

ครู ม.ล.กิติพันธ์ ชมฤทธิ

ครูราทินัย ศรีเมธากุล

ครูกอบลาภ แสงไชย

ครูหยกฟ้า จรรยาศักดิ์

ครูโฉมศรี ศิวรักษ์

ครูสุบุมล เบมะศิริ

ครูเดือนเพ็ญ ไชยวิเศษ

ครูจรรยา ฉายะพงศ์

คณาจารย์

แผนก

สังคมศึกษา

หัวหน้าแผนก

ครูลออ เนตยสุภา

ครูลออ เนตยสุภา

ครู พ.อ.หญิง อรพินท์
เพ็ชรพลอย

ครู พ.อ.หญิง สำณี อติแพทย์

ครูจำเนียร ณ ลำพูน

ครูภิญโญ บุญหนุน

ครูปรกรณ์ เม่งรักษ์

ครูขาลี สาครสินธุ์

ครูสุภาวดี ขาญเขียว

ครูชาญชัย พิพัฒน์สันติกุล

ครูบจรรศรี ใจดี

ครูรุจิรา บาวสะอาด

คณาจารย์

แผนก

ศิลปศึกษา

และ

พลานามัย

หัวหน้าแผนก

ครูจุมพล อุดมสรยุทธ

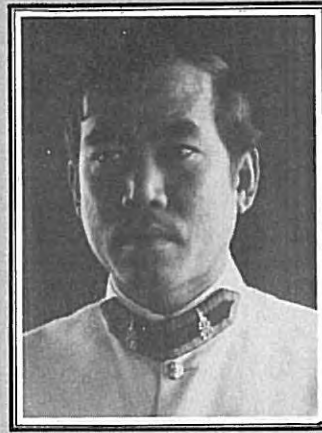
ครูสรวิทย์ คล่องกำไร

ครูจุมพล อุดมสรยุทธ

ครูวัชรินทร์ ปิ่นกำเนิด

ครูอำนาจ เกตมี

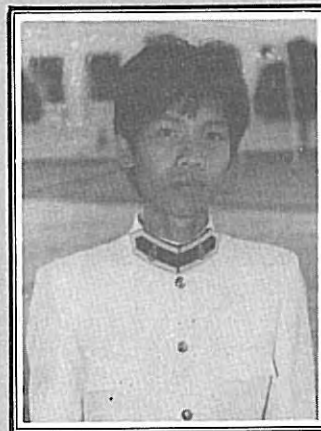
ครูภูมิชัย จารุภูมิ

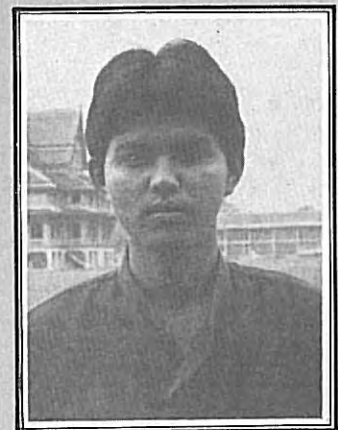
ครูสรวิทย์ คล่องกำไร

ครูกฤษณา ยันตติลภ

ครูพีระ พงษ์พิลาศ

ครูกำธร บุญราช

ครูครอง แผลมคม

ครูอภิรดี นवलสุวรรณ

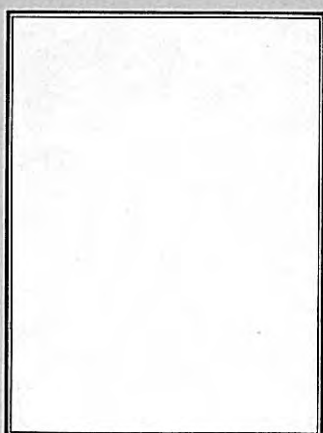
ครูวิไลวรรณ บุญสนอง

ครูปลื้ม กนิษฐสุต

ครูสมพร บุรณวนิช

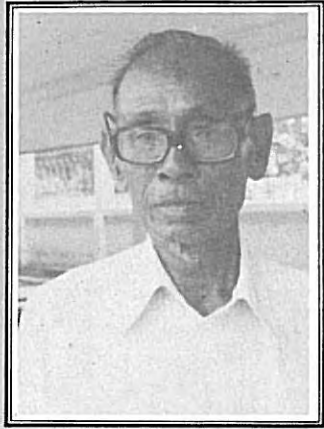
ครูปรีชา

ครูเกิณกุล ชูชาญ

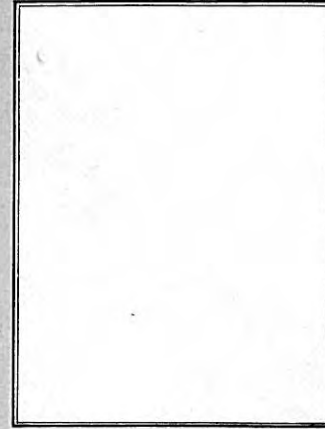
ครูสังเวียน ครอบครอง

ครูประดิษฐ์ คล่องผู้ศึก

บรรณารักษ์ ขนิดา ชนะภัย

น.พ.ประภาส ศรทัตต์

ฉวีวรรณ เจริญลาภ

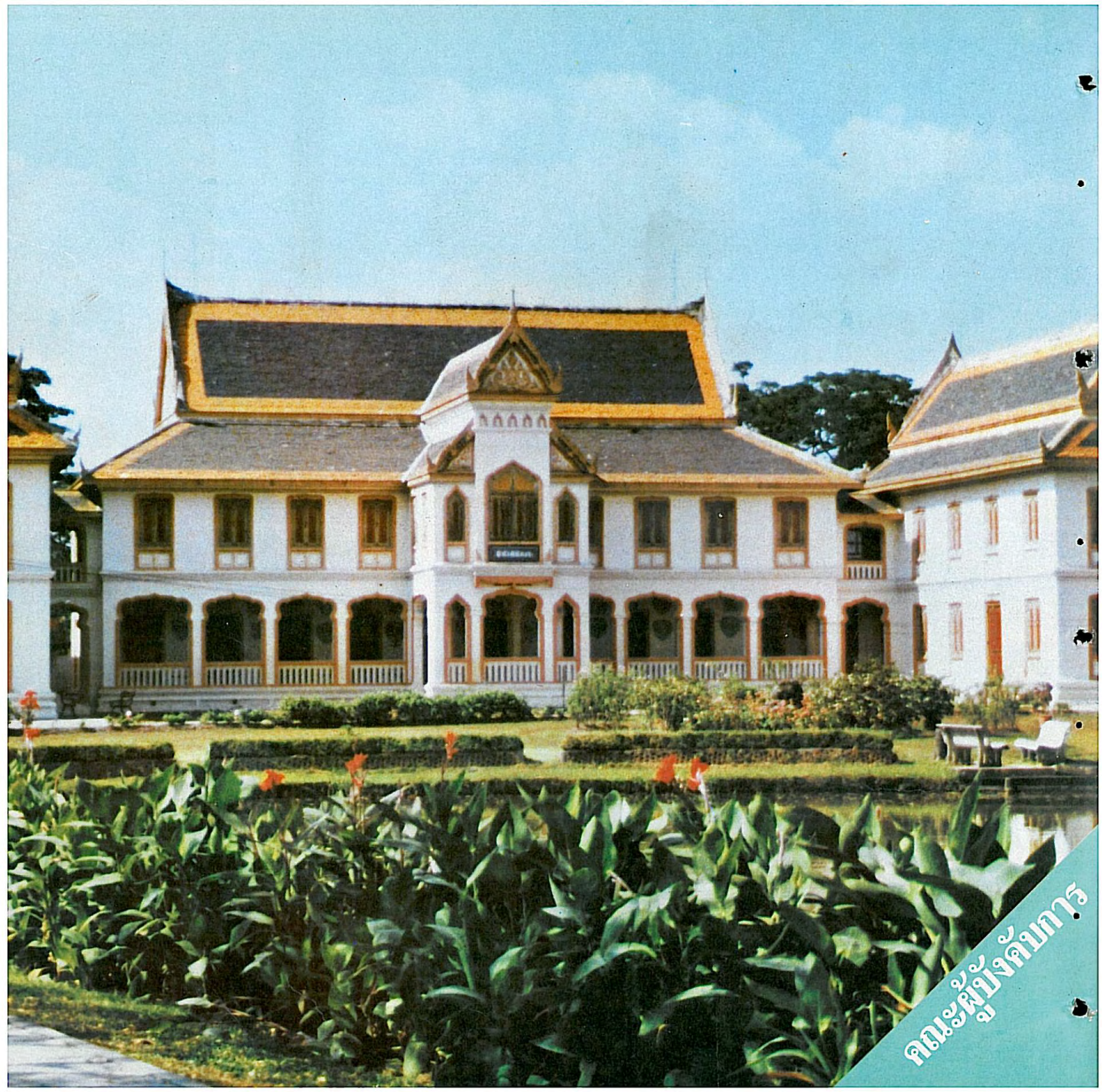

สวรรค์ วงศ์ทองทิว

แสวง ชื่นเจริญ

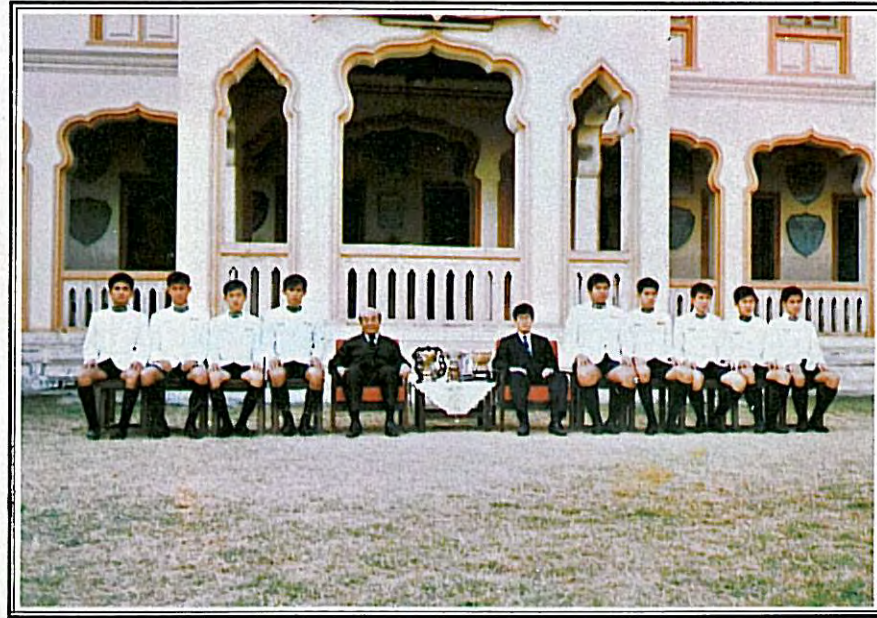

คณะผู้บังคับการ

ประวัติ

คณะผู้บังคับการ (คณะตะวันออกด้านเหนือ) สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2458 เสร็จในปี พ.ศ. 2459 สิ้นงบประมาณ 125,000 บาท ออกแบบโดย นายฮี้ดี เป็นลวดลายสมัยทวารวดีเลขช่อมแซมในปีพ.ศ. 2514 โดยบริษัท สมัยก่อสร้าง จำกัด สิ้นเงิน 1,000,000 บาท สีประจำคณะคือ สีฟ้า

อดีตท่านผู้บังคับการ

มหาเสวกตรี พระยาบรมบาทบำรุง (พิณ ศรีวระชนะ)
มหาอำมาตย์ตรี พระยาปริหานุศาสน์ (เสริญ ปันญารชุน)
อำมาตย์เอก พระพณิชยสารวิเทศ (บาด มนธาตุพลิน)
มหาอำมาตย์ตรี พระยาภะรตราชา (มล.ทศทิศ อิศรเสนาฯ)

ผู้บังคับการคนปัจจุบัน

ดร.กัลย์ อิศรเสนา ณ อยุธยา

นักเรียนชั้น ม.6 มีจำนวน 8 คน

นักเรียนชั้น ม.5 มีจำนวน 1 คน

1. ชนินทร์ ฉายปัญญา
2. ภาคภูมิ ทองผิว
3. ภัทรพงษ์ หงสนันท์
4. สมโชค ศรีจันทร์
5. ณัฐกาญจน์ จินะวัฒน์
6. วิชพล เตียวไพบูลย์
7. วศิน จินะวิจารณ์
8. วรชาติ จงสุข
9. วรยุทธ สมันตรัฐ

4072 ชนินทร์ ฉายปัญญา

เกิด 31 มีนาคม 2508

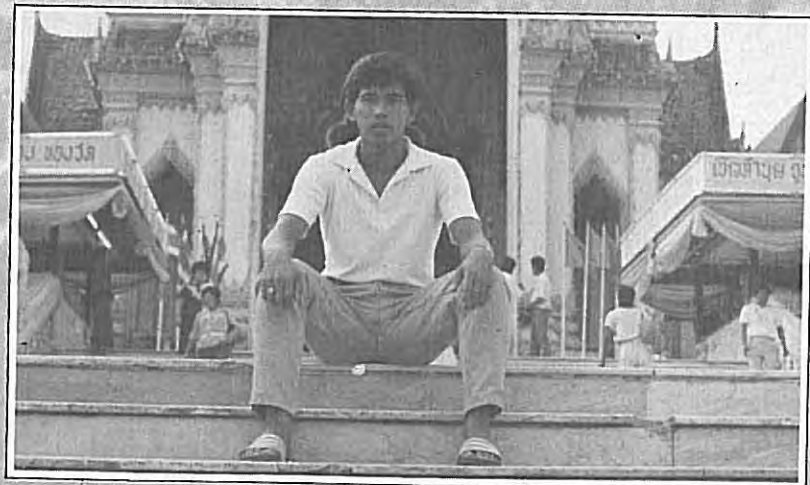
เข้า ร.ร. 20 พฤษภาคม 2517 ป.3 - ม.6 นอ./ผ.บ.ก.

ที่อยู่ 1805 ง. อัสวมิตร ถ.จรัญสนิทวงศ์ บางกอกน้อย กทม. 10700

โทร. 4248134

สถานศึกษาปัจจุบัน มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

บุรุษซึ่งมีร่างกายที่กำยำแข็งแรง และมีน้ำเสียงอันอ่อนโยน แต่หนักแน่น ชนินทร์ หรือ ฉาย เป็นที่รู้จักดีกันทุกคน...
แน่นอน ฉายเป็นคนมีมนุษยสัมพันธ์ดีมาก เพราะทุกที่ที่ฉายไป ทั้งในและนอก ร.ร. ฉายจะต้องมีเพื่อนที่ฉายรู้จัก (แต่เค้า
ไม่รู้จักฉาย) และมักทักทายด้วยเสมอ ฉายเป็นคนสำคัญยิ่งของคณะ เพราะเขาได้รับการแต่งตั้งและมอบหมายให้ทำการดูแล
คณะและน้อง ๆ ในหน้าที่ของหัวหน้าใหญ่ ฉายเป็นหัวหน้าถึง 2 ปีซ้อน ทำให้ได้รับความไว้วางใจมาก เขาไม่เคยทำให้ใคร
ผิดหวังเลย ฉายจึงเป็นที่รักของเพื่อน ๆ และน้อง ๆ ทุกคน ด้านกีฬา ฉายเล่นกีฬาแทบทุกชนิด (ก็คิดดูเบดมินตันยังเล่นเลย
...หุ่นก็ไม่ให้) แต่ที่ฉายทุ่มเทให้มากที่สุดก็คือ รักบี้ และฉายจึงได้คว้าเครื่องหมายสามารถสมบูรณ์มาครองจนได้ซิหน้า อ้อ..
และจากร่างกายอันกำยำของฉายในวัยเด็ก ฉายจึงได้รับฉายาจากพี่ ๆ ว่า พระโคทอง อันทรงพลัง อีกชื่อหนึ่งที่ตัวเองพยายาม
ลืม ๆ มันซะ ทางด้านดนตรี ฉายก็เก่งนะ ดีดเปียโนอยู่บ่อย ๆ จนฟังไป 2 คู่ ครูสังเวียนนึกแล้วว่าฉายจะฟังฉาบด้วยอารมณ์อันสุนทรีย์
อีกก็เลยมอบเครื่องหมายสามารถดนตรีชั้น 1 ให้ฉายไปห้อยที่เสื้อ เจ้าตัวภูมิใจมาก มีใครบ้างที่ไม่รู้ว่าฉายน่ารัก... เรื่องการเรียน
ฉายไม่ค่อยเลยนะ แต่เพราะฉายท่องหนังสือผิดเล่มต่างหาก (ฉายแก้ตัว) ก็เลยทำให้ฉายทำคะแนนได้ไม่ดีเท่าที่ควร แต่อย่างไร
ก็ตาม ด้วยความที่ฉายเป็นคนสุภาพ และมีความรับผิดชอบสูง จึงทำให้ฉายได้รับการคัดเลือกให้เข้ารับพระราชทานทุนการศึกษา
ของพระยาภะรตราชาซึ่งนับว่ามีเกียรติมาก ปัจจุบันฉายพำรังอันกำยำ (แต่เจ้าตัวนึกว่ากำลังน่ารัก) ไปเล่นรักบี้อยู่ในมหาวิทยาลัย
กรุงเทพฯ และทำชื่อเสียงให้มาก พวกเราหวังว่าฉายคงจะนำชื่อเสียงกลับมาสู่ชาวรัฐฯ อีก ดังเช่นที่ฉายให้คำมั่นไว้แน่นอน

Vajiravudh 56

4272 ภัทรพงษ์ หงสนันท์

เกิด 5 พฤศจิกายน 2508

เข้า ร.ร. 19 พฤษภาคม 2518 ป.4 - ม.6 นอ./ผ.บ.ก.

ที่อยู่ 16/50 หมู่บ้านสุขสรรค์ ถ.วิภาวดีรังสิต บางเขน กทม. 10900

โทร. 5792585

สถานศึกษาปัจจุบัน มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

อยู่บ้านเขาเรียกกันว่า ปอล (ไม่รู้ว่าจะแปลมาได้อย่างไร) เพื่อน ๆ เห็นว่าน่ารักเกินไป จึงลงความเห็นกันว่าเรียกคุณดีดีกว่า และเมื่อมีพระโคทอง (ฉาย) เพื่อน ๆ ก็ลงความเห็นอีก (บ่อยจัง) ว่าจะให้คุณเป็นพระโคเงิน เจ้าตัวไม่ชอบชื่อนี้เลย ทุกครั้งที่มีคนเรียกคุณว่า พระโคเงิน คุณก็จะเอาความหล่อใส่จนฆ่าคนนั้นจนชีพจรขาดสะบั้นตายไปเอง ด้วยนิสัยโอ้อวดอวดอารี คุณจึงเป็นที่รักของเพื่อน ๆ บางคนอาจมองคุณว่าเป็นคนเจี๊ยบขี้นิม หัวรู้ไม่ว่าคุณเป็นคนมีอารมณ์ขัน (แบบเจี๊ยบ ๆ) และมักแสดงออกบ่อย ๆ ให้เพื่อนได้เห็นเสมอ ความสามารถพิเศษที่ไม่ค่อยมีใครรู้ของคุณ คือ คุณอ้าเก่ง คุณมักจะอ้าเพื่อนที่เดียวได้หลาย ๆ คน ด้วยเหตุนี้เอง คุณจึงตั้ง office เป็นของตัวเอง และรับลอกเลียนแบบอะไรก็ได้ตามใจคุณ จนทุกวันนี้ก็ยังได้รับความสนใจและเชื่อถืออยู่

คุณเป็นหัวหน้าคนหนึ่งของคณะเรา ที่น้อง ๆ รักและเคารพมาก คุณไม่เคยทำโทษน้อง ๆ โดยไม่จำเป็นเลย คุณมีฝีมือในการวาดรูป จึงได้รับมอบหน้าที่เป็นผู้ออกแบบ (ลอกเลียน) เสื้อทีมต่าง ๆ ของคณะ หรืออีกนัยหนึ่งคือ “ดีไซเนอร์ประจำคณะ” ซึ่งเจ้าตัวภูมิใจมากในตำแหน่งนี้ ดังนั้นจึงมีผู้สนใจเสื้อของคุณ ทุกคนตั้งใจซ้อมกีฬาเพื่อรับเสื้อสวย ๆ จากฝีมือ “คุณดีไซเนอร์” คุณมีพรสวรรค์ในด้านกีฬามาก คุณเล่นรักบี้ทีม ร.ร.จนได้รับเครื่องหมายกึ่งสามารถมาชมเล่น คุณชอบเล่นฟุตบอลและวอลเลย์ คุณจึงเป็นตัวสำคัญในการแข่งขันของคณะ ในด้านดนตรี คุณก็ไม่ปล่อยเวลาให้เสียเปล่า คุณไปฝึกลองหลอกครูสังเวียนที่วงโยฯ ทุกวัน ๆ แถมยังทำหน้าที่หล่อใส่อีก ครูสังเวียนจึงเห็นความสามารถของคุณ และให้เครื่องหมายสามารถดนตรี

ชั้น 1 แก่คุณ ในด้านการเรียน คุณมักชอบนั่งฝันในชั่วโมงเสมอ และในความเพื่องานของคุณในอนาคต คุณอยากเป็นทหารเช่นพ่อ แต่เนื่องจากหลักสูตรใหม่ทำให้คุณสับสน คุณจึงพลาดในการสอบเข้า ร.ร.รวมเหล่า ในปีนี้ คุณจึงใช้เวลาว่างไปเผลอคลาอยู่ในมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย และในปีหน้าเราคงเห็นคุณสวมเครื่องแบบแน่นอน “ทุกคนเอาใจช่วย”

Vajiravudh 56

4273 ภาคภูมิ ทองผิว

เกิด 2 กันยายน 2509

เข้า ร.ร. 19 พฤษภาคม 2518 ป.4 - ม.6 สจ./ผ.บ.ก.

ที่อยู่ 51 ซอยอินทามระ 22 ถ.สุทธิสาร กทม. 10400

โทร. 2770188

สถานศึกษาปัจจุบัน คณะสังคมศาสตร์ เกษตรศาสตร์

คนที่ไม่มีนิสัย ขี้เล่น ขี้หยอก ขี้แหย่ ขี้รำเริง ขี้เกียจ (คำว่าขี้มากจริงนะ) แต่เขาก็ทำให้ทุกคนหายเครียด และเพลิดเพลิน (บางทีก็นำรำคาญ) เขาคือ ภาคภูมิ หรือ จุด ทำไมชื่อจุด พวกเราไม่อยากจะอธิบายเพราะอาจจะพาดพิงไปถึงคุณพ่อที่ใจดีของจุดได้ ส่วนที่บ้านเรียกกันว่า “เจ้า” ไม่รู้เรียกกันได้อย่างไร เนื่องจากจุดมีความสามารถที่ยอมรับในหลาย ๆ ด้าน จุดจึงได้รับตำแหน่งหัวหน้าคณะอีกคนหนึ่ง จุดแม้จะเป็นคนขี้เล่นในหมู่เพื่อนฝูง แต่ในหน้าที่จุดทำได้เหมาะสมมาก จุดเป็นคนรักความสบายใช้ชีวิตง่าย ๆ จุดจึงแทบไม่เคยกระทบกระทั่งกับใคร จนเพื่อน ๆ รักจุดทุกคน ในสายตาของอาจารย์ จุดเป็นคนที่รักความสบายสักหน่อย คือเรียกง่าย ๆ ว่าขี้เกียจ แต่จุดมักจะใช้ชีวิตส่วนตัวในคณะ ชุ่มท่องหนังสือเป็นประจำก่อนนอน ด้วยการเรียนด้วยตัวเองของจุด จุดจึงทำคะแนนได้ไม่น้อยเวลาสอบ ทางด้านกีฬา จุดเป็นเอกในทางฟุตบอล เพราะหมั่นฝึกซ้อม ที่สนามหน้าคณะเป็นประจำกับ ฉาย, เตียว และคูน รักบี้, วอลเลย์ จุดก็ถนัดเช่นกันด้วยหุ่นที่สูงชะลูดผอม แต่ล่งฟุง (ออกจะน่าเกลียด) จุดจึงเป็นตัวแทนของคณะในการแข่งบาสอีกด้วย ทางด้านดนตรีวงโยชวาทย์นั้นขาดจุดไม่ได้เช่นกัน เพราะจุดต้องทำหน้าที่เป่าแซ็กโซโฟนให้ และได้รับเครื่องหมายชั้น 1 มาติดอกด้วย ทางด้านการกิน ด้วยปากอันหนาเทอะทะ และกว้างจนห้อยยานติดคาง จุดจึงมักจะได้อะไรเสมอ ไม่ว่าจะอะไรมากระทบปาก หรือเข้ามาอยู่ในรัศมีของปาก จุดจะรีบจับ เคี้ยว ๆ แล้วกลืนทันทีโดยไม่คำนึงถึงว่าจะเป็นอย่างอะไร (ให้ตายสิ) และด้วยความขยัน ประกอบกับความรู้ที่หมั่นฝึกตลอดเวลา จุดจึงนำตัวเองสู่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้อย่างง่ายดาย ในสาขาสังคมศาสตร์ ด้วยความน่ารักและมีเสน่ห์ที่แปลก ๆ อะไรก็ไม่รู้ของจุด จึงทำให้จุดเป็นที่หมายปองของหญิงสงกมฯ หลายคน ดังนั้นเพื่อน ๆ คงจะเห็นจุดคลวงใครซักคน เป็นครั้งแรกในชีวิต

Vajiravudh 56

4093 สมโชค ศรีจันทร์

เกิด 9 เมษายน 2508

เข้า ร.ร. 20 พฤษภาคม 2517 ป.3 - ม.6 สจ./ผ.บ.ก.

ที่อยู่ 2254 ซอยแดงสว่าง ถ.กรุงเทพฯ-นนท์ฯ อ.คูสิต กทม. 10800

โทร. 5850311

สถานศึกษาปัจจุบัน คณะรัฐศาสตร์ จุฬาฯ

เด็ดขาด เด็ดเดี่ยว และหนักแน่น คงจะจำได้ ผู้ที่เคยรักเครื่องแบบนายเรืออย่างเป็นทางการเป็นชีวิตจิตใจ สมโชค เพื่อน ๆ เรียกกันว่า กัสบาก กัสบากมีฉายาที่เพื่อน ๆ ตั้งให้เยอะแยะ อย่างเช่น โบกั้น, กางสกลไฟ, แยมโรลหน้า, อังกายทะเล และอีกมากมายแล้วแต่จะนึกเอา แต่ทำไมนะที่บ้านเขาถึงเรียกซะน่ารักชื่อว่า “ด้อม” (มันก็เกินไป) บาก (เรียกสั้น ๆ แล้วกัน) เป็นคนร่างใหญ่สมบุรณ์ มีพลังกำลังมหาศาล จึงได้เข้าร่วมทีมรักบี้ของ ร.ร. จนได้รับเครื่องหมายถึงสามารถ มาอย่างไม่ยากนัก กีฬานิดอื่นที่บากถนัดอีกคือ ทุ่มน้ำหนัก สควอช บอล (2 อย่างหลังนี้ยังไม่รู้นะ ต้องถามเจ้าตัวดูแล้วกัน) ด้านดนตรี บากก็ช่ย่อย เป็นผู้ให้จังหวะแก่วงโยฯ จนได้รับเครื่องหมายชั้น 1 มาเหมือนกัน การเรียน บากนับว่าขยันมาก บากเรียนสายวิทย์ จัดว่าเป็นคนเก่งของคณะที่เดียวละ บุคลิกของบากที่ขาดไม่ได้คือความมีระเบียบที่ออกจะน่าทึ่ง ห้องส่วนตัวของบากถ้ามีอะไร รกรุงรังบากจะหัวเสีย และจะใจน้อยไม่ยอมเข้าห้องเอาดี ๆ เพื่อน ๆ ต้องพากันปลอบโยนและเข้าไปจัดของให้ บากจึงยอมเข้าห้องไปได้ เล่นเอาเพื่อน ๆ ไล่เลื่อนไปหลายคนทีเดียว จากบุคลิกที่ดีเยี่ยม และมีระเบียบของบาก บากจึงถูกคัดเลือกให้เป็นหัวหน้าคณะอีกด้วย ความสัมพันธ์ของบากกับเด็กร่วมคณะนั้น นื่อง ๆ ส่วนใหญ่ให้ความเคารพและเกรงใจบากมาก บากเป็นเพื่อนที่ดีกับทุกคน และจากความขยัน ความพยายามของบาก บากจึงสามารถแทรกประตูใหญ่ของจุฬาลงกรณ์ที่เปิดอ้า ทั้งสองบานเข้าสู่คณะรัฐศาสตร์ได้อย่างน่าภาคภูมิใจ เพื่อน ๆ ทุกคนหวังว่า บากจะนำชื่อเสียงมาสู่ ร.ร. ได้สมกับที่ได้ให้คำปฏิญาณไว้กับเพื่อน ๆ และนื่อง ๆ ทุกคน

Vajiravudh 56

4258 ณัฐกาญจน์ จินะวัฒน์

เกิด 9 มกราคม 2508

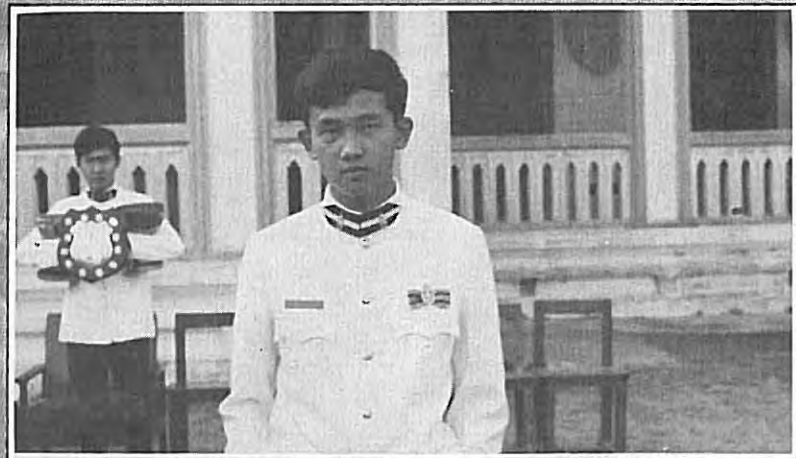
เข้า ร.ร. 19 พฤษภาคม 2518 ป.4 - ม.6 นอ./ผ.บ.ก.

ที่อยู่ 1792 ถ.ประชาสงเคราะห์ แขวงดินแดง ห้วยขวาง กทม. 10130

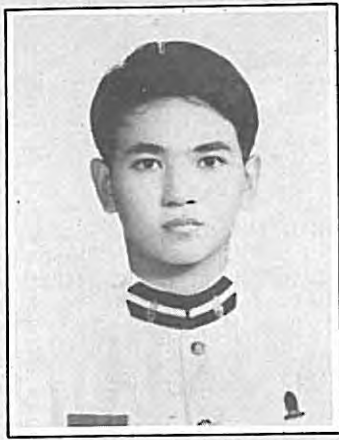
โทร. 2775222

สถานศึกษาปัจจุบัน คณะนิติศาสตร์ รามคำแหง

อีกคนหนึ่งที่มีความเลียบขาด ทั้งท่าทีและน้ำเสียง ณัฐกาญจน์ หรือเพื่อน ๆ เรียกว่า เอียด, คิง, เค็อก (คำหลังนี่แปลว่าอะไรก็ไม่รู้) ส่วนชื่อเล่นที่บ้านเรียกว่าตั้ม เอียดเป็นหัวหน้าอีกคนหนึ่งของคุณะ ที่คอยดูแลรับผิดชอบเรื่องภายในคณะ และเอียดทำหน้าที่ได้ดีมาก เอียดเป็นคนที่มีความคิดริเริ่มดี มักจะมีความคิดดี ๆ และแปลก ๆ เสมอ ทำให้เพื่อน ๆ ปั่นป่วนได้บ่อย ๆ เอียดมักทำตัวสนุกสนานได้ทั้งวัน จึงเป็นที่รักของน้อง ๆ แต่บางครั้งเอียดเคร่งขรึม เอาจริง ก็จะเป็นที่หวาดกลัวของน้อง ๆ เอียดจะเป็นคนเด็ดเดี่ยวและดูเด็ดขาดในบางโอกาสที่เหมาะสม ทุกคนรู้ว่าเมื่อครั้งเด็ก เอียดบู๊แก่ง และอารมณ์ร้าย แต่เมื่อเวลาล่วงไป เอียดกลับกลายเป็นคนสุขุม รอบคอบ และจริงจังต่อเพื่อนมาก ทุกวันหลังบ่าย 3 โมง กิจกรรมประจำวันของเอียดคือการวิ่งรอบร.ร. เอียดจึงเป็นคนแกร่ง และแข็งแรง ถึงเอียดจะเป็นคนร่างเล็ก แต่ด้านกีฬาก็ไม่แพ้ใคร ดังนั้น เอียดจึงเป็นตัวแทนของคุณะในกีฬาหลายประเภททั้ง รักบี้ วอลเลย์ และกรีฑา เอียดเป็นอีกคนที่รักสวยรักงาม และมีระเบียบ ดังนั้น ห้องทำงานของเอียด จึงมีการตกแต่งได้สวยงาม จนเพื่อน ๆ มักไปรวมกันที่ห้องเอียดบ่อย ๆ เอียดเป็นอีกคนที่ชอบบู๊คิก ดังนั้นเราจึงเห็นแฟนคลับเท่ ๆ ของเอียดเสมอ ในด้านการเรียน เอียดก็นับว่าเป็นคนขยันเปิดหนังสืออ่านเช่นกัน และบ่อยครั้งที่ 3 วันเอียดจะท่องได้หน้าเดียว แต่ก็นับว่าเอียดมีความพยายามมาก (เขอะ...เอ๊ะ...เนอะ...) ทางด้านดนตรี เอียดไปนั่งเป่าแซ็กโซโฟน ให้ครูสังเวียนเห็นใจอยู่บ่อย ๆ ครูสังเวียนก็เกิดใจดีให้เครื่องหมายชั้น 1 มาจนได้ อ้อ...และด้วยน้ำเสียงที่แสนจะเด็ดขาดและดังกังวาน เอียดจึงทำหน้าที่ออกคำสั่งในการแข่งระเบียบแถวด้วยนะเออ... เนื่องจากเอียดขยันท่องหนังสือ (ซ้ำ ๆ หน้า) มาก จึงทำให้พลาดในการ Entrance ครั้งนี้ เอียดจึงหันไปพึ่งพ่อขุนรามฯ ที่คณะนิติศาสตร์ ไปพลาง ๆ ก่อน

Vajiravudh 56

4090 วศิน จินะวิจารณ์

เกิด 15 พฤษภาคม 2508

เข้า ร.ร. 20 พฤษภาคม 2517 ป.3 - ม.6 สจ./ผ.บ.ก.

ที่อยู่ 214 ซอยเทศบาลรักรักษ์เหนือ ประชาานิเวศน์ 1 บางเขน กทม. 10900

โทร. 5884037

สถานศึกษาปัจจุบัน คณะเกษตรศาสตร์ เกษตรศาสตร์

ด้วยบุคลิกประจำตัวของวศิน จึงมีชื่อเล่นที่ ร.ร.ว่า เป้ แต่ที่บ้านเรียกเป้ว่า สิ้น เป้เป็นคนร่างกายค่อนข้างจะสมบูรณ์ สักหน่อย มีผิวคล้ำ จมูกพอง หน้าขยับยู่ จึงเป็นที่สนุกปากของเพื่อนเสมอ ๆ เป้จะทำท่าโกรธ แต่ไม่โกรธ (ไม่รู้ทำไม) เสมอ เมื่อมีคนเรียกเป้ว่า ลูกเต่า จากการที่เป้อยู่กับพวกเรามาเนิ่นนาน เราจึงค้นพบคุณสมบัติในตัวเป้หลายอย่างคือ เป้โกรธยาก ถ้าเป้โกรธก็หายเร็ว เป้รักเพื่อน ๆ ทุกคน และเป็นคนที่ชอบให้คำปรึกษาแก่เพื่อน ๆ เสมอ ๆ ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้ขอร้อง เป้เรียนอยู่สายวิทย์ และเป็นคนเดียวในคณะ ผ.บ.ก.ที่เรียนห้อง ก. มาโดยตลอด คุณสมบัติพิเศษอีกอย่างของเป้คือ เลี้ยงง่าย กินอะไรก็ได้ นอนกลางวัน ตื่นกลางคืน เนื่องจากเป้หลับง่ายนี่เอง ในเวลาเรียนแทบทุกคาบ เป้จะใช้เวลาในการนอนอย่างเสมอต้นเสมอปลาย ถ้าคาบใดเราไม่เห็นเป็นนอน คาบนั้นเป้จะมีเรื่องราวปัญหาซึ่งรางวัล, ปัญหาอะไรเอ่ย สุดจะสรรหามาถามอาจารย์ให้อ่อนใจ จึงไม่แปลกเลยที่เป้มักจะมาบ่นกับเพื่อนว่า อาจารย์สอนพิเศษตอนกลางคืนไม่ได้ซักที ทุกวันหลังเที่ยงคืน เป้จะลุกมาท่องหนังสือ และใช้ชีวิตประจำคืนไม่ว่าใครจะทำอะไร ที่ไหนตอนกลางคืนเป้รู้หมด แต่เพื่อน ๆ ก็รู้เหมือนกันว่าเป้ทำอะไร (เป้บอกลับสุดยอด) ทุกคืนไฟในห้องของเป้จะเปิดสว่าง บางทีใกล้จะเข้านอนยังไม่ปิด เนื่องจากเป้ใช้ชีวิตหลังเที่ยงคืน ท่องหนังสือ เราจึงมักเห็นเป้ออกทัวร์ Midnight ตามคณะต่าง ๆ ไปโผล่ที่โน่นบ้าง ที่นี้บ้าง จะให้คนอื่นแปลกใจเล่น แต่โดนเบรกกกลับมาทุกที ทางด้านกีฬา เป้ทุ่มชีวิตให้เทนนิสมาก ดังนั้นเป้จึงได้เป็นหัวหน้าชุดแข่งกับคณะอื่น ๆ ถึง 3 ปีซ้อน และได้ร่วมการแข่งขันเทนนิสของกรมพลศึกษาด้วย กีฬาอีกอย่างที่เป้พยายามขวนตัวเองคือ วอลเลย์ เป้เล่นคนเดียวเป็นด้วย (เจ้าตัวบอก) อยู่วงเครื่องสายสากลหลายปีไม่ได้อะไรคิดมาเลย เป้ไม่กลัวไฟฟ้า แต่กลับชอบเล่น ดังนั้นห้องเป้จึงเต็มไปด้วย สิ่งของอิเล็กทรอนิกส์ และไฟต่าง ๆ มากมาย ดังนั้นเป้จึงเป็นกำลังสำคัญในการจัดไฟ ในงานประจำปีของคณะ ผ.บ.ก. นอกจากนี้เป้ยังเป็นรองประธานสมาคมถ่ายภาพรูปอีกด้วย ด้วยคุณสมบัติหลายประการของเป้ ทางมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จึงได้ขอตัวเป้ไปศึกษาค้นคว้าที่คณะเกษตรศาสตร์ เพื่อการศึกษาของนิสิตคนอื่น ๆ ต่อไป

4374 วิชพล เตียวไพบูลย์

เกิด 21 ธันวาคม 2507

เข้า ร.ร. 17 พฤษภาคม 2519 ป.5 - ม.6 สจ./ผ.บ.ก.

ที่อยู่ 261/284 นครหลวงคอนโดมิเนียม แขวงบางขุนศรี บางกอกน้อย กทม. 10700

โทร. 4114274-238

อีกคนหนึ่งที่น่า่อง ๆ รู้จักดี วิชพล หรือ เตียว หรืออู๋ ซึ่งเจ้าตัวพอใจกับชื่ออู๋มาก เตียวมีใจจริงต่อเพื่อนมาก และเป็นคนสปอร์ตใช้เงินเก่ง เตียวรูปหล่อ ผิวขาว หุ่นเท่หิระเบิด ดังนั้นเตียวจึงหลงเอามาก ๆ กับคนที่เพื่อน ๆ ชมเตียวว่า เตียวหล่อ เตียวมีนิสัยชอบความแน่นอน ดังนั้นเมื่อเตียวอยากรู้เรื่องอะไรก็จะต้องถามคำถามแก่เพื่อนซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้ง จนบางทีเพื่อนต้องวิ่งหนี กลัวจะถามอีก

เตียวสนิทกับทุกคน ด้วยนิสัยของเจ้าตัวที่เปิดเผยและจริงใจ เพื่อน ๆ จึงรักเตียวมาก ทุกครั้งถ้าเพื่อนมีปัญหาอะไร เตียวก็จะช่วยเท่าที่จะช่วยได้ (มีปัญหา ปรีกษาเตียว) เตียวเรียนดี และก็ยังยื่นทองหนังสือ เตียวมักจะชวนเพื่อนทองหนังสือเสมอ ดังนั้น เราจึงเห็นไฟในห้องเตียวเปิดสว่างอยู่จนดึก (ทำอะไรก็ไม่รู้...เนอะ...)

ทางด้านกีฬา เตียวเป็นนักฟุตบอลตัวฉกาจประจำคณะที่เตียว และเตียวยังเล่นรักบี้และวอลเลย์ได้เก่งอีกด้วย เตียวเข้าร่วมกับวงเปี๊ยก๊อตโดยช่วยตีกลองแตรก็อยู่หลายปี จนได้รับเครื่องหมายสามารถดนตรีชั้น 1 เซียวนะเออ เตียวเป็นอีกคนหนึ่งที่ไม่ค่อยชอบอาหารคณะ ดังนั้นเตียวจึงมักพูดว่า “เฮ้ย อยากกินอะไรไปล่ะวะ” แล้วก็เทียวฝากใครต่อใครซื้ออาหารให้หิ้วไปหมด เตียวเป็นที่รักของน้อง ๆ ด้วยนิสัยที่น่าเคารพของเตียว เตียวเป็นคนที่รักทรงผมอย่างมากอีกด้วย เนื่องจากความสวยสวยงามของมัน จึงทำให้เตียวต้องมึนงานอดิเรกกับการรักษาทรงผม นอกเสียจากการส่องกระจกดูกลั้มตัวเอง

และแล้วเตียวก็เป็นอีกคนหนึ่งที่น่ามาขอเป็นลูกบุญธรรมพ่อขุนรามฯ เพราะมีข้อผิดพลาดบางประการในการสอบแข่งขัน และเนื่องด้วยเตียวเป็นคนเรียนเก่งและตั้งใจ ปีนี้เราคงจะเห็นเตียวประสบความสำเร็จในการสอบครั้งใหม่แน่นอน

Vajiravudh 56

4371 วรชาติ จงสุข

เกิด 23 กรกฎาคม 2509

เข้า ร.ร. 17 พฤษภาคม 2519 ป.5-ม.6 นอ./ผ.บ.ก.

ที่อยู่ 139/13 ถ.เทอดไท เขตภาษีเจริญ กทม. 10160

โทร. 4675032

สถานศึกษาปัจจุบัน คณะนิติศาสตร์ รามคำแหง

อัน เป็นชื่อเล่นที่ทางบ้านบรรจงตั้งให้ แต่เพื่อน ๆ ไม่ยอมรับชื่อนี้ เลยตั้งชื่อให้ใหม่ตามพฤติกรรมว่า เหนียว เหนียว มีเชื้อสายญี่ปุ่น ดังนั้น แก่จึงมีผิวขาวและมีบุคลิกที่น่าสนใจ เหนียวมีความสามารถพิเศษในการเล่นกีตาร์มาก เสียงเพลงที่ไพเราะที่ออกมาจากกีตาร์ของเหนียว จึงทำความประทับใจกับเพื่อน ๆ อย่างมาก บางครั้งเหนียวเป็นคนที่ชอบความเงียบสงบ และมักจะหลบเพื่อน ๆ ไปนั่งสร้างบรรยากาศโรแมนติก ภายในโลกของเหนียวที่ไม่มีใครหยั่งถึง จึงไม่น่าแปลกใจเลยที่บ่อยครั้ง อยู่ดี ๆ เหนียวก็หายตัวไปจากโลกเราซะเลย ๆ เหนียวมีนิสัยขี้เล่น ร่าเริง และมักจะหลอก ล้อ เพื่อน ๆ อยู่เสมอ บางครั้ง เหนียวชอบชวนเพื่อน ๆ ไปดูโลกของเหนียว แต่เพื่อน ๆ ไม่ยอมไป เหนียวจึงต้องชวนน้อง ๆ ในคณะที่สนิทจริง ๆ ไปเที่ยวโลกของเหนียว ซึ่งเหนียวบอกว่าสนุกมาก ทางการกีฬานั้น เหนียวถนัดรักบี้ และวอลเลย์บอล จึงได้เป็นตัวแทนคณะร่วมกับคนอื่น ทางดนตรี เหนียวเลียบขาดทางกีตาร์อยู่แล้ว จึงสมัครใจไปอยู่วงเครื่องสายสากล เพื่อเอาดีทางกีตาร์อย่างเดียว เหนียวเรียนศิลปะ-คำนวณเช่นเดียวกับเพื่อนส่วนใหญ่ในคณะ ซึ่งไม่ค่อยถูกใจเหนียวเท่าใดนัก เพราะเหนียวชอบทางด้านภาษา และวรรณคดี เหนียวจึงให้ความสำคัญกับการคำนวณน้อยไป เนื่องจากเหนียวเลียบทางดนตรี งานที่จัดในคณะทุกครั้ง จะมีเหนียวโชว์เป็นประจำ นอกจากความสามารถทางดนตรีแล้ว เหนียวยังเก่งในเชิงกวีอีกด้วย เหนียวจึงมักจะหมกตัวเองอยู่ในโลกแคบ ๆ ของเหนียว แต่งนิยายโรแมนติก หรือนำหน้านั้นเอง ส่งไปให้ใครต่อใครบ่อย ๆ ที่สำคัญเหนียวมักจะไม่มีการอดอยาก เพราะในตู้ด้านหนึ่งในห้องเหนียว จะประกอบไปด้วย ขนม นม เนย ที่ทางบ้านนำมาบำรุง จึงไม่ต้องสงสัยเลยว่า ใคร ๆ ก็รักเหนียว และเนื่องจากการ Entrance ครั้งนี้ เหนียวทำทุกวิชาได้เกือบเต็ม ยกเว้นคำนวณอย่างเดียว เหนียวจึงพลาดโอกาสไปอย่างน่าเสียดาย ปัจจุบัน เหนียวไปสร้างโลกใหม่แล้วที่รามคำแหง คณะนิติศาสตร์ ได้ข่าวว่ามีสาว ๆ หลงไปเที่ยวในโลกของเหนียวหลายคนเชียว

Vajiravudh 56

วรยุทธ สมันตรัฐ

เกิด 26 สิงหาคม 2508

เข้า ร.ร. 19 พฤษภาคม 2518 ป.4 นอ./ผ.บ.ก.

ที่อยู่ 75/9 หมู่บ้านปัญญา พระโขนง กทม. 10110

โทร. 3142027

สถานศึกษาปัจจุบัน วชิราวุธวิทยาลัย

มาถึงคนสุดท้ายของคณะ ผ.บ.ก. วรยุทธ ที่บ้านเรียกกว้าง ที่ ร.ร.เรียก แยก แยกเป็นเพื่อนรุ่นเดียวกับพวกเรา แต่ด้วยเหตุจำเป็นบางประการจึงทำให้แยกต้องเรียนอยู่ใน ร.ร.อีกปีหนึ่ง แยกเป็นเพื่อนสนิทของเอี้ยด เพราะเป็น Room mate กัน แยกเป็นคนอิสลามคนเดียวในหมู่เพื่อน ๆ แต่แยกบอกไม่มีปัญหาเรื่องการกิน เพราะแยกมักมีอาหารกระป๋องคุณไว้เป็นประจำ แยกเป็นคนร่าเริง ขี้เล่น และเมื่ออยู่กะเอี้ยด แยกจะมีวิธีเล่นแปลก ๆ มาเล่นกับน้อง ๆ เสมอ ทุกวันตอนบ่ายและค่ำ แยกจะออกจากห้องไปเล่นกับน้อง ๆ ดังนั้น น้อง ๆ จึงรักและสนิทสนมกับแยกมาก แยกชอบหนังสือเป็นชีวิตจิตใจ ดังนั้นเมื่อใครคุยถึงเรื่องนี้จะคุยกะแยกได้นานและถูกขาเป็นพิเศษ และด้วยเหตุนี้เอง แยกจึงพยายามดิ้นรนเพื่อที่จะหา T.V. ดูหนังจึงให้ได้ ชีวิตของแยกเรียบ ๆ ง่าย ๆ วันหนึ่งใช้เวลาให้หมดไปกับการ์ตูนและตื่นมาป่วนคณะ แยกเป็นนักก่อความชั้นยอด และเมื่ออยู่ร่วมกะเอี้ยด ก็ทำให้เพื่อน ๆ ปั่นป่วนอยู่เสมอ แต่ถึงแยกจะเป็นคนขี้เล่นและติด T.V. เรื่องการเรียนแยกก็จะไม่ปล่อยไว้ให้ประวัติศาสตร์ซ้ำรอย ดังนั้นเมื่อใกล้สอบ แยกจะท่องหนังสืออย่างเอาเป็นเอาตาย ป่อยครั้งที่แยกท่องหนังสือไปด้วย ดู T.V. ไปด้วย ซึ่งนับว่าเป็นความสามารถพิเศษอย่างหนึ่ง แยกจึงทำคะแนนได้เป็นที่น่าพอใจในการสอบทุกครั้ง

ทางด้านการศึกษา แยกเป็นนักกีฬาตัวสำคัญของคณะ แยกเก่งทั้งทาง รักบี้ และวอลเลย์บอล แยกเคยเข้าร่วมอยู่ในวงเครื่องสายสากล แต่เจ้าตัวบอกไม่มีพรสวรรค์ทางนี้ เลยไม่ค่อยสนใจเท่าใดนัก ถึงแม้ในปีที่ แยกยังอยู่เฝ้า ร.ร. อยู่ เราก็เห็นว่าแยกเป็นเพื่อนร่วมรุ่นที่พวกเรารักมากคนหนึ่ง ปีนี้แยกได้รับมอบหมายให้เป็นหัวหน้าคณะคนหนึ่ง แยกเป็นคนที่มีความรับผิดชอบดีมาก จนเป็นที่ไว้วางใจแก่ทุกคน แยกก็ใกล้จะจบแล้ว และจะเข้าสู่การแข่งขันสอบ Entrance แยกจึงตั้งใจท่องหนังสืออย่างหนัก เพื่อน ๆ ทุกคนคอยเอาใจช่วยให้แยก Entrance ติดตั้งปรารถนา

Vajiravudh 56

คณะเกษตร

คณะเกษตร

4271 พีรยุทธ สิริจันทร์

เกิด 5 มกราคม 2509

เข้า ร.ร. 19 พฤษภาคม 2518 ป.4 - ม.6 สจ./ดส.

ที่อยู่ 16/149 หมู่บ้านสุขสรรค์ ถ.วิภาวดีรังสิต บางเขน กทม. 10900

โทร. 5796247, 5791061

สถานศึกษาปัจจุบัน คณะรัฐศาสตร์ จุฬาฯ

เมื่อเอ่ยชื่อ “โหม่ง” บางคนอาจทำหน้าง ๆ แต่ถ้าเอ่ยชื่อ “เหนียว” คนส่วนมากย่อมรู้จักดี เนื่องจากพี่ของเหนียว (ที่ชื่อเหนียวเหมือนกัน) ได้ทำความดีความชอบไว้มาก เหนียวน้อยผู้น้องจึงพลอยได้รับส่วนบุญไปด้วย แต่ก็เชื่อว่าเหนียวน้อยคนนี้จะไว้ซึ่งความสามารถ เพราะถึงยังไงไม่ว่าจะเหนียวน้อย หรือเหนียวมากขนาดไหนก็ยังคงเป็นเหนียวอยู่วันยังค่ำ... ก็คือ เหนียวแน่นในความสามารถนั่นเอง

ด้านการเรียนเหนียวเรียนอยู่ในระดับปานกลาง (ค่อนข้างดี) ตอนเด็ก ๆ เหนียวอยู่ห้อง ข. แล้วค่อย ๆ เลื่อนอันดับมาเป็น ก. ในตอนหลัง เหนียวสามารถรักษาระดับการเรียนมาได้จนพอสมควรในตอนมัธยมปลาย เหนียวของเราก็ได้เป็นนักเรียนทุน (เรียนฟรี) กับเขาด้วยเหมือนกัน แต่ก็นั่นแหละ... ขนาดเวลาเทีทซ์ที่เปียก ๆ ยังมีเหือดแห้ง...ความเหนียวเหนียวของเหนียวน้อยก็จึงต้องเสื่อมไปตามวัยด้วยเช่นกันสังเกตได้จากการเรียนของเหนียวที่เคยโจนรุ่งตั้งเปลวเทียน...ค่อย ๆ ริบ..ริบ..ริบ..ริบ..หรี่ ลง จนกลายเป็นแสงหิ่งห้อย ต้องเรียน (เสียเงิน) แบบคนธรรมดาในที่สุด (นำส่งสารเจ้าหิ่งห้อยจัง)

แต่มีอยู่สิ่งหนึ่งที่เหนียวยังคงรักษาเอาไว้ได้อย่างเหนียวแน่น นั่นก็คือ ความสามารถทางด้านการเล่นกีฬาของเหนียวนั่นเอง เหนียวเล่นกีฬาเก่งหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็น รักบี้, บาส , กรีฑา หรือ ฟุตบอล โดยเฉพาะกีฬาสามอย่างแรก ทำให้เหนียวมีชื่อติดโล่มาแล้วมากมายจนแทบจำไม่ได้ว่าติดโล่อะไรไปบ้าง นี่เป็นหลักประกันความสามารถของเหนียวได้เป็นอย่างดี และด้วยเหตุที่เป็นคนมีความสามารถมากนี้เองเหนียวจึงได้รับเลือกให้เป็นหัวหน้าใหญ่ของคณะ เช่นเดียวกับคนที่โดยมีคะแนนถึงคู่แข่งอย่างขาดกระจุย (ข้าวเหนียว, หกไม่ไกลกระดืบจริง ๆ)

ทางด้านดนตรีเหนียวก็นับว่าไม่เลวเลยทีเดียว เนื่องจากคุ้นเคยกับ แคน (เป็้อสาน) มาก่อนการเป่าปี่ สก็อตจึงไม่ใช่เรื่อง ยากสำหรับเหนียว เพราะฉะนั้น เครื่องหมายสามารถชั้นที่หนึ่งจึงไม่อาจพ้นมือเหนียวไปได้ ใครอยากลองความสามารถที่สูงเกินตัวของเหนียว เชิญที่คณะรัฐศาสตร์ จุฬาฯ ได้เลย

Vajiravudh 56

4095 สยม สโรบล

เกิด 5 มกราคม 2508

เข้า ร.ร. 20 พฤษภาคม 2517 ป.3 - ม.6 สจ./คส.

ที่อยู่ 160 หมู่บ้านเลิศนิมิตร ถนนรามคำแหง กทม. 10240

โทร. 3782379

สถานศึกษาปัจจุบัน คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาฯ

ยิ้มก็เหมือนไม่ยิ้ม หุบก็เหมือนไม่หุบ ถ้าบุคคลผู้นั้นอยู่เฉย ๆ เราจะรู้ได้ทันทีว่าเป็น “หยม” ผู้ที่เอกลักษณ์ของตัวเองอยู่ที่ปากซึ่งไม่มีแรงกดให้หุบได้ จึงจำเป็นต้องเปิดรับลมอยู่ตลอดเวลา

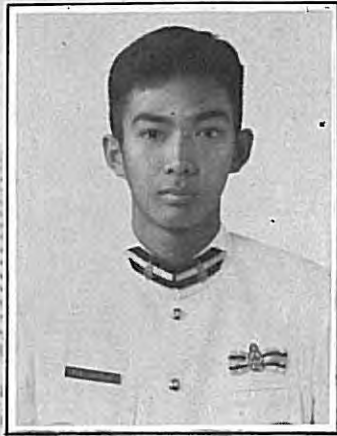
หยมเป็นคนที่อารมณ์ดีอยู่เสมอ จนบ่อยครั้งที่เห็นหยมไปรอยยิ้มให้กับเพื่อน ๆ และสาว ๆ ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน แต่หยมคงจะอารมณ์ดีมากเกินไป ทำให้บางครั้งต้องหาเรื่องทะเลาะวิวาทกับ หยาม แผลผู้น้องเสียบ้างเพื่อเป็นการผ่อนคลายและเป็นการออกกำลังด้วยในตัว แต่กระนั้นก็ได้ทำให้ฝาแฝดคู่นี้แตกอกกันแต่กลับทำให้รักกันมากยิ่งขึ้น ยิ่งลงไม้ลงมือกันรุนแรงเท่าไรก็ยิ่งทำให้รักกันเข้าใจกันมากขึ้นเท่านั้น ด้วยเหตุที่มีความละม้ายคล้ายคลึงกันมากของทั้งคู่นี้เองทำให้หยมต้องตั้งหน้ารับฝ่ามือของอดีตท่านผู้บังคับการแทนน้องมาแล้วหนึ่งด้วยความเข้าใจผิดของท่าน

ในด้านการเรียนทุกคนยอมรับว่าหยมเป็นหนึ่งในพวกหัวแถวของโรงเรียนเลขที่เดียว (ด้วยวิทยาศาสตร์เป็นประกัน) ความสามารถของหยมมีสูงมากและไม่มีขีดจำกัด ซึ่งผิดกับรูปร่างของตัวเองราวฟ้ากับดินเลขที่เดียว นอกจากความสามารถในเวลากลางวันแล้ว หยมยังมีความสามารถพิเศษในเวลากลางคืนอีกด้วย คือหยมมักจะเลือกอ่านหนังสือตอนดึก ๆ อยู่เสมอ เมื่อถูกถามเข้าเจ้าตัวก็บอกว่า “ไม่รู้ซิ มันตอบยากวะ” ครั้งหนึ่งเมื่อไม่นานมานี้หยมเคยคิดที่จะเป็นดารานั่งกับเขาบ้างเหมือนกัน แต่ดันเกิดขัดข้องทางเทคนิคเลยทำให้หยมผิดคิวไปอย่างน่าเสียดาย เมื่อพูดถึงรักนี้หยมก็เคยเป็นสุกเกอร์ของทีม COLT ลุยกับสิงคโปร์มาสมัยหนึ่งเหมือนกัน ซึ่งก็แสดงว่าต้องมีพรสวรรค์อยู่มากพอสมควรเลขที่เดียว ทางด้านดนตรี หยมก็ผูกขาดที่จะเล่นเบสส์มาตลอดตั้งแต่อยู่เด็กเล็กแล้ว ฉะนั้นจึงไม่น่า

สงสัยว่าทำไมหยมจึงได้เป็นหัวหน้าคณะคูติดกับเขาด้วยคนหนึ่ง เหตุผลก็คงจะเป็นความสามารถอันตรงข้ามกับส่วนสูงของหยมนั่นเอง

ด้วยความรักทางด้านวิสะทำให้หยมได้เข้าไปอยู่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาฯ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว และได้ข่าวว่า ตอนนี้มิได้จะอยู่ที่ลานอักษรฯ อีกด้วย

4099 ลีทธิ ดวงจันทร์

เกิด 11 ตุลาคม 2508

เข้า ร.ร. 20 พฤษภาคม 2517 ป.3 - ม.6 สจ./คส.

ที่อยู่ 411 ซอยไสวสุวรรณ ถ.กรุงเทพฯ-นนท์ฯ อ.ดุสิต กทม. 10800

โทร. 5857202

สถานศึกษาปัจจุบัน คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาฯ

ลิด หรือ เหวิน หรือน้อย (ที่บ้าน) และล่าสุคก็ เจ้า ชื่อนี้เจ้าตัวเป็นคนบัญญัติขึ้นเอง เล่นเอาเพื่อน ๆ งงไปตาม ๆ กัน ลิดสามารถทำให้เพื่อน ๆ และอาจารย์ไว้เนื้อเชื่อใจมาตั้งแต่เด็ก ๆ ด้วยใบหน้าอันคมคาย (คำนิค ๆ) แกรมเขี้ยวยาว ๆ พร้อมด้วยมัดคของผู้นำ เพื่อน ๆ จึงยอมมอบตำแหน่งหัวหน้าห้องให้มาตลอดจนจบ ม. 6 (ไม่รู้จะยึดเย็บใคร)

ในสายตาน้อง ๆ ร่วมคณะ จะเห็นว่าลิดเป็นหัวหน้าที่เจียบ ๆ ขริม ๆ แต่ในหมู่เพื่อนฝูงแล้ว จะเห็นว่าลิดไม่ได้เป็นเช่นนั้น เจ้าตัวบอกว่าต้องวางมาดหน่อย การเรียนของลิดจัดว่าอยู่ในเกณฑ์ดีมาตลอด ตั้งแต่เด็กจนได้รับทุนจนจบ อาศัยทุนเป็นแรงผลักดันทำให้ลิดของเราสามารถสอบเข้าสัตวแพทย์ได้อย่างสบายมาก

ด้านกีฬา ลิดเคยคิดจะเป็นนักรักบี้ แต่ไม่ค่อยถูกกับลูกรี ๆ จึงหันไปเอาดีทาง Racket จึงทำให้วงการกีฬาถึงกับแตกตื่น เมื่อคราวแข่งแบดมินตัน สามารถพลิกตีอกเอาชนะคู่ต่อสู้ได้ไปอย่างหวุดหวิด จนทำให้คณะดุสิต มีโล่มาประดับคณะอีกโล่หนึ่ง

นอกจากจะเป็นนักกีฬาที่อาศัยความซัวร์ผสมลูกฟู้ค่น้อย ๆ แล้ว ลิดยังมาเอาดีทางดนตรีด้วยการเป่าคาลิเนทให้กับวงโยฯ และวงเครื่องสาย ครูสังเวียนเห็นเป่ามาหลายปี (อาศัยลูกคือไม่ยอมไป) เลยตัดสินใจมอบเครื่องหมายสามารถให้มาประดับอก

ตอนนี้ลิดกำลังนั่งเลี้ยงไก่ พร้อมกับร้องเพลงจีบสาว ๆ ถ้ามใครก็ต้องรู้จักเจ้า สัตวแพทย์ทั้งนั้น

Vajiravudh 56

4107 อภรณ์ สุกรเสพย์

เกิด 19 พฤศจิกายน 2507

เข้า ร.ร. 20 พฤษภาคม 2517 ป.3 - ม.6 นอ./ดส.

ที่อยู่ —

โทร. —

สถานศึกษาปัจจุบัน มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

“เป้” หนุ่มผู้มาจากดินแดนที่รวยด้วยชื่อของจังหวัดอ่างทอง ผู้ที่มีบุคลิกน่าเกรงขาม และมีเลือดนักเลงอย่างเต็มตัว ด้วยการที่ชอบใช้ชีวิตแบบเรียบง่ายไม่โลดโผนของเป้ ทำให้การเรียนของเป้อยู่ในระดับประเทศกำลังพัฒนา ที่ยังคงต้องการความช่วยเหลือจากต่างประเทศอยู่ และด้วยความช่วยเหลือของมิตรประเทศ เป้จึงเอาตัวรอดมาได้เรื่อย ๆ โดยไม่ยากเย็นนัก ด้านการกีฬา เป้ก็นับว่ามีพรสวรรค์อยู่มากทีเดียว เพราะสามารถเล่นได้หลายประเภท เช่น รักบี้ บาส บอล สควอช เทนนิส ฝรั่ง ฯลฯ โดยเฉพาะสควอช เป้ก็เป็นคนหนึ่งในทีมสควอชชุดถ้วยของคณะปีล่าสุดเหมือนกัน ส่วนฝรั่ง เป้ก็มีความสามารถมากจนเป็นหนึ่งในบรรดาเซียนของวงการเลยทีเดียว ส่วนกีฬาอย่างอื่นอีกหลายอย่างเป้ก็ได้มีส่วนร่วมในการแข่งขันผู้หนึ่งเหมือนกัน เช่น บาส ก็หวุดหวิดจะได้ถ้วยมาครองอยู่แล้ว ถ้าไม่บังเอิญมีเหตุขัดข้องทางเทคนิคเสียก่อน เป้จะต้องเพิ่มขอบนโถ้ได้อีกหนึ่งชื่อเป็นแน่แท้

ด้วยความที่เป็นคนมีความสามารถ และมีบุคลิกดี จึงได้เป็นหนึ่งในบรรดาหัวหน้าคณะเหมือนกัน ซึ่งเป้ก็ทำได้อย่างดีพอสมควร

ส่วนทางด้านดนตรี เป้ก็อยู่วงโยธวาทิตมาหลายปี จนได้รับเครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่งมาเป็นเกียรติเช่นกัน ขณะนี้เป้กำลังพยายามเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย เพื่อหวังที่จะได้เป็นเส้ เอ๊ย เส้โรงสีกับเขาบ้าง

Vajiravudh 56

4074 ณัฐ ศิวรักษ์

เกิด 11 ตุลาคม 2508

เข้า ร.ร. 20 พฤษภาคม 2517 ป.3 - ม.6 สจ./ดส.

ที่อยู่ 1939 ซอยชัยโพธิ์ทอง ถ.เจริญนคร คลองสาน กทม. 10600

โทร. 4659641

สถานศึกษาปัจจุบัน คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาฯ

ถึงแม้ที่บ้านจะเรียกว่า “กบ” แต่ด้วยสโลแกนที่ว่า “ง่ายตาย หนักแน่น และยาวนาน” ที่นำมาใช้ในการบริโภคอย่างได้ผล เพื่อน ๆ จึงเปลี่ยนชื่อให้เป็น “ปอบ”

ปอบมีที่รณะที่เทียบไปด้วยความรู้ และ ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ รวมทั้งไสยศาสตร์ เข้าขั้นพหูสูตรจึงเป็นประโยชน์ต่อปอบมากในหลาย ๆ ด้าน ในเวลาเรียนปอบจะชอบคิด..คั่นคว่า..พิสูจน์..ทดลอง..ครั้งแล้วครั้งเล่าเพื่อความแน่ใจ จนเกือบจะแต่งตำราเล่มใหม่ออกมาแข่งกับ สสวท. และด้วยความเป็นนักวิทยาศาสตร์ที่ดีนี้เอง...ใบหน้าของปอบจึงถูกใช้เพื่อทดลองด้วยกำจัดลิวชนิดต่าง ๆ ที่มีขายในเมืองไทยแทบทุกชนิด จนใบหน้าของปอบมีความคล้ายคลึงกับพื้นผิวของดวงจันทร์ตอนที่นี้ล อาร์มสตรองไปสำรวจเป็นที่สุด และด้วยความเป็นพหูสูตร นี้เองจึงทำให้ปอบเรียนอยู่ในระดับเนวหน้าของโปร. 1 มาโดยตลอด และเป็นหนึ่งในบรรดานักเรียนทุนของโรงเรียนด้วย ปอบเป็นคนร่าเริง, รุ่มมาก, เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และแน่วแนในคุณธรรม ด้วยเหตุนี้เอง “POP CENTER” (โดย อ.ปอบ ผ่องธรรมคุณ) จึงได้ถือกำเนิดขึ้น รับสอนทั้งในและนอกสถานที่ในหลักสูตรรวรัดเพื่อมุ่งกววิชาเข้ามา’ลัย โดยเฉพาะ ชื่อเสียงและความสามารถของปอบประกันได้ในคุณภาพ ซึ่งก็มีบรรดาสาว ๆ (และไม่สาว) หลงผิดมาเรียนกับปอบมากหน้าหลายตา จนเพื่อน ๆ อิจฉา และหมั่นไล่ไปตาม ๆ กัน

ไม่ใช่เพียงแต่ด้านการเรียน (การสอน) เท่านั้นที่ปอบทำได้ดี ด้านกีฬาปอบของเราก็เก่งกาจไม่เบา ด้วยหุ่นอันสันทัดไหล่อันกว้างขวาง คอ และกางอันโตใหญ่ ทำให้ปอบได้มีโอกาสโชว์ลวดลาย ความสามารถด้านการเหินหวาประจุนกที่ไว้ปีกจนกองเชียร์ตื่นตระหนกตกใจมาแล้วหลายครั้ง ทั้งรักบี้, ฟุตบอล, บาส, ฝรั่ง (กีฬาผู้ดี) โดยเฉพาะเบตฯ ปอบได้นำทีมเบตฯของคณะฟืนฟ้าอุปสรรคอย่างตื่นเต้นและทุลัทธิุเลนได้ถ้วยชนะเลิศใบแรกของคณะในต้นฤดูแข่งขัน ทางคณะเล็งเห็นความสามารถของปอบจึงได้แต่งตั้งให้ปอบเป็นหัวหน้าคณะด้วยอีกตำแหน่งหนึ่ง

Vajiravudh 56

4377 อาณัติ อุดมศักดิ์

เกิด 5 มิถุนายน 2509

เข้า ร.ร. 17 พฤษภาคม 2519 ป.5 - ม.6 สจ./คส.

ที่อยู่ บ้านพักแพทย์สถานเสาวภา ต.ศาลาแดง ปทุมวัน กทม. 10500

โทร. 2525451

สถานศึกษาปัจจุบัน คณะแพทยศาสตร์ มหิดล

“ตั้ง” หรือ “เนา” เป็นชื่อของเด็กหนุ่มที่กลัวหนา ตาโต แต่ตัวเล็ก เข้ามาอยู่กับเราตอน ป. 5 ที่แรกอยู่ห้อง ค. พอหนึ่งเทอมผ่านไป ด้วยความไบร์ทอันมีมาแต่กำเนิดของเนา ทำให้เป็นดาวรุ่งพุ่งแรง พุ่งทะลุเพดานห้อง ค. ผ่านผนังห้อง ข. ข้ามมาอยู่ห้อง ก. ได้ในที่สุด

ตอนหนุ่ม ๆ การเรียนของเนาถึงแม้จะไม่ได้ที่ 1 ก็จัดอยู่ในขั้นที่อุปทานทีเดียว พอโตขึ้นวิชาของเนาที่แก่กล้าขึ้นเรื่อย ๆ ตามลำดับ จนได้เป็นหนึ่งในพวกนักเรียนทุนของโรงเรียนเหมือนกัน ชื่อเสียงของเนาโด่งดังมากที่สุดในช่วงก่อน En. เน้าสามารถสอบทำคะแนนวิชาเคมี ในการสอบ PRE-En. ได้เป็นอันดับที่หนึ่งซึ่งเป็นที่เลื่องลืออยู่นานทีเดียว

ถึงแม้เนาในตอนเด็ก ๆ จะตัวเล็กไปสักหน่อย แต่ก็เล็กพริกขี้หนู ความสามารถด้านกีฬาของเนาเกินตัว เน้าติดกรีฑาตัวจริงที่มโรงเรียนมาตั้งแต่เด็ก พอโตขึ้นเนาที่กลับทะเลสูงพรวดพราดขึ้นมา จึงได้มีโอกาสเล่นกีฬารุ่นกลางกับเขาบ้าง รักบี้ กรีฑา บาส และ แบดฯ เน้าเคยเล่นจนมีชื่อติดโล่มาแล้วมากมาย

ในยามว่างเนาจะ ENJOY กับการตั้ง NICK NAME แปลก ๆ ให้เพื่อน ๆ เสมอ ธรรมเนียมนี้จึงมาส่งผลตอนช่วงก่อนสอบ En. ที่เนาฟิตดูหนังสือมากไป มีเวลาพักผ่อนน้อย ทำให้สุขภาพทรุดโทรม ตัวเริ่มซีด เหลืองคล้ายพระเอกในเรื่องน้ำพุ (ตอนดึกยา) เน้าของเราที่เคยเป็นไวรัสดงดับ ซึ่งเป็นโรคที่นิยมเป็นกันมากในหมู่นักเรียนวัยสะรุ่นทั้งหลายในขณะนั้น จนเพื่อน ๆ นึก (ดีใจ) ว่า เน้าจะไปสบายก่อนเพื่อน ๆ ชะแล้ว แต่เนาที่กลับทำให้เพื่อน ๆ ผิดหวังอย่างน่าเสียดายที่สุด

ส่วนด้านดนตรี เน้าเห็นว่าไม่มีอะไรเหมาะสมกับตนเองเท่ากับปีสต็อค จึงตัดสินใจ อม ๆ ดุค ๆ

เป่า ๆ ปีสต็อคตั้งแต่ปีแรกที่เข้าเด็กโต จนทางวงรำคาญ ต้องรีบให้เครื่องหมายสามารถขั้นหนึ่งแก่เนาไว้ประดับเสื้อนอกจนได้ ใครอยากศึกษาชีวิตของหมอชนบท ไปพบกับเนาได้ที่ หอพักชาย คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ได้ทุกเมื่อ

Vajiravudh 56

4369 พุทธิพงษ์ ภาวสุทธิ

เกิด 16 มิถุนายน 2508

เข้า ร.ร. 17 พฤษภาคม 2519 ป.5-ม.6 นอ./คส.

ที่อยู่ 29/78 ถ.รามอินทรา ต.อนุสาวรีย์ กทม. 10400

โทร. 5211327

สถานศึกษาปัจจุบัน คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาฯ

“ก๊อง” ความจริงชื่อนี้เพื่อน ๆ ไม่ได้สมัครใจจะเรียกเลย แต่เพราะทนทั้งความรบเร้า ทั้งคำข่มขู่ และทั้งคำวิงวอน จากก๊องไม่ไหวจึงต้องจำใจเรียก ชื่อ “ก๊อง” เป็น Home Nick Name แต่รุ่นพี่ที่โรงเรียนเรียกก๊องว่า “ย่อง” ฟังทะแม่ง ๆ ใครไม่รู้ที่มาของชื่อนี้คงคิดไปคนละเรื่องเดียวกัน เมื่อก๊องเริ่มเล่นบาสใหม่ ๆ ก๊องมีท่าวิ่งขึ้นแป้นที่เป็นเอกลักษณ์มาก จนพี่ ๆ เรียกว่า “ย่องแป้น” ซึ่งเป็นที่มาของชื่อนี้ ก๊อง En. เข้ามาวชิราวุธฯ ตอน ป. 5 เข้ามาอยู่ห้อง ค. แต่เนื่องจากก๊องเป็นคนที่ยื่นเก่งคนหนึ่ง จึงกระโดดที่เดียวขึ้นห้อง ก. เลย ตอนเด็ก ๆ ก๊องเรียนระดับปานกลาง แต่พอขึ้น ม. 4 ซักเป็นม้านินปลาย มาแรงมาก จนสามารถบรรลุจุดประสงค์ของตัวเอง ก๊องสามารถ En. ดิฉันอันดับหนึ่ง

ด้านกีฬา เจ้าตัวถือคิดเล่นเป็นหมดทุกอย่าง แต่ไม่รู้อะไรมากมาย กีฬาที่ก๊องเด่นที่สุด คือ บาสเกตบอล ก๊องเป็นหัวหน้าชุดของคณะดุสิต และยังเป็นประธานบาสของโรงเรียนอีกด้วย

ก๊องเป็นคนหนึ่งที่จัดว่า (แกล้ง) หล่อของรุ่น ทุก ๆ เข้าก๊องจะเสียเวลาหิวผมอยู่หน้ากระจกนานเป็นพิเศษเพราะรักทรงผมมาก

Vajiravudh 56

4263 นิติวรรุ รัชกษพันธ์

เกิด 2 กรกฎาคม 2509

เข้า ร.ร. 19 พฤษภาคม 2518 ป.4 - ม.6 สจ./คส.

ที่อยู่ 11 ซอยลือชา (3) ถ.พหลโยธิน อ.พญาไท กทม. 10400

โทร. 2795430, 2797012

สถานศึกษาปัจจุบัน ABAC

จากชื่อ “แทน” ไม่รู้เหตุใดมาอยู่โรงเรียนเพื่อน ๆ จึงเรียกว่า “เรียม” เรียมเป็นคนที่อยู่ในระดับพอใช้ คือไม่รุ่ง แต่ก็
ไม่ร่วง เนื่องจากสามารถปรับประคับประคองการเรียนให้อยู่ในระดับพอมีพอกินมาได้โดยตลอด เรื่องปัญหาการเรียนสำหรับ
เรียมจึงไม่ค่อยมีมากนัก

เรียมเป็นคนที่รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ นอกจากหน้าที่หลักในการเรียน เรียมจะใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
จากการหารายได้พิเศษจากกิจการประเภทต่าง ๆ เช่น ปล่อยเงินกู้แก่เพื่อน ๆ เป็นต้น ชั้นเชิง และกลยุทธ์ในการทวงหนี้แบบ
“ดีต่อตามซิด..คิดตามทวง” ของเรียม ใช้ได้ผลเสมอ เพราะบรรดาลูกหนี้ไม่อาจทนต่อพฤติกรรมในการเข้าชี้ทวงหนี้อย่างทรหด
อดทน และสม่ำเสมอของเรียมได้ นอกจากนี้เรียมยังถือคติว่า

“Friend First but MONEY..before” เสียเรียมจึงยังคงความเป็นเสียเงินกู้ได้จนถึงทุกวันนี้

ด้านการกีฬา เรียมเลือกเล่นกีฬาเบา ๆ ที่ไม่ต้องกระทบกระทั่งกับฝ่ายตรงข้ามมากนัก โดยที่สามารถสนุกได้โดยไม่
เจ็บตัว เช่น เทนนิส วอลเลย์บอล และไฟฟู้ อย่างแรกเรียมมีส่วนอย่างมากในการนำถ้วยมาสู่คณะเป็นปีที่ 3 ติดต่อกัน อย่าง
ที่สองก็ได้พาทีมของคณะครบชุดเชือกมาแล้ว (โดยหวังที่จะให้ลูกทีมเหนื่อยน้อยที่สุด) และอย่างสุดท้าย ด้วยความว่องไว
ประดุกดิงลม ผสมกับความบ้าดีเดือดที่มีอยู่เดิม เรียมได้สร้างชื่อไว้ในยุทธจักรไฟร์พอสโมสร (โดยสามารถทำลูกไฟรี่ให้แตก
ได้ตามที่ต้องการ) ด้วยความที่เป็นคนมีความสามารถ ทางคณะจึงได้ไว้วางใจให้ทำหน้าที่หัวหน้าคณะด้วยคนหนึ่ง ซึ่งเรียม
ก็ได้ใช้ความสามารถบวกกับบทภูมิดนีน้อย สามารถ
ควบคุมเด็กได้ดีพอสมควร

ตอนนี้เรียมกำลังพยายามเรียนอย่างเอางง
เอาจ้งที่ ABAC อยู่จ้า

Vajiravudh 56

4085 พงศา กรศรี

เกิด 15 พฤษภาคม 2508

เข้า ร.ร. 20 พฤษภาคม 2517 ป.3 - ม.6 สจ./คส.

ที่อยู่ 249 ซอยพญานาก ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ พญาไท กทม. 10400

โทร. —

สถานศึกษาปัจจุบัน คณะศึกษาศาสตร์ มศว.บางแสน

น้อยคนนักที่จะรู้ว่าชื่อที่แท้จริงของเค้าผู้นี้คือ “อ๊อด” เพราะมีแต่คนเรียกกันว่า “ซัน” กับ “เต๋ยง” จนเคยชิน ซึ่งชื่อแรกนั้นเพี้ยนมาจากชื่อของบุพการี ส่วนชื่อหลังนั้นเรื่องมันยาว

ด้านความเป็นคนคล่องแคล่ว รู้จักหลบหลีก และไหวพริบดี การเรียนของซันจึงอยู่ในระดับที่เอาตัวรอดมาได้เรื่อย ๆ ซันเป็นคนที่ชอบเล่น ชอบเล่น ร่าเริง และรักสนุก จนบางครั้งกลับนำความทุกข์มาสู่ตนเอง ซันชอบความแปลกใหม่และความตื่นเต้น จึงนำความแปลกใจมาสู่เพื่อน ๆ อยู่เสมอ

กาลครั้งหนึ่งยังไม่นานเท่าไร มีเด็กน้อยคนหนึ่งชื่อซัน ได้คิดอุทริวิตถารปีนขึ้นไปบนเพดานตึกขาวซึ่งเป็นเขตหวงห้าม เพื่อที่จะจารึกชื่อของตนไว้เป็นที่ระลึกว่าสมัยหนึ่งเราได้เคยมาเรียนที่ตึกนี้แล้ว (ซึ่งทำกันมาเป็นประเพณีก็ว่าได้) เหตุการณ์อันน่าตื่นเต้นที่ไม่น่าเกิด ก็บังเกิดขึ้น ขณะที่นักเรียนห้องหนึ่งกำลังมีใจจดจ่ออยู่กับการเรียน ร่างของเด็กชายซันได้ทะลุเพดานตึกร่วงหล่นจากความสูงหลายเมตรลงมาเบื้องล่างราวกับซูเปอร์แมนที่หมดฤทธิ์ สร้างความตื่นตระหนกปนความแปลกใจให้กับเพื่อน ๆ เป็นอย่างปึง โดยที่คราวนี้ซูเปอร์ซันของเราไม่ได้ตั้งใจสักหน่อย เพราะหัดที่มีโต๊ะเก้าอี้ที่เป็นไม้มารองรับไว้ ซันหนึ่งก่อนถึงพื้นจึงเพียงแต่ทำให้แขนเด๋งไปเพียงหนึ่งข้าง ไม่งั้นเด็บบ่อย่างซันคงกลายเป็น เด็กวัดไปตลอดกาล

ด้านกีฬาถึงแม้ร่างกายจะไม่อำนวยให้ แต่ด้วยใจสู้ ซันก็อดสำหรับพยายามเล่นกีฬาจนสามารถเล่นได้หลายชนิด ทั้งสควอช รักบี้ ฟ้าร์ บาส ฯลฯ ซันสามารถคุยให้ฟังได้ทั้งนั้น (แต่เล่นไม่เก่งสักอย่าง) โดยเฉพาะสควอชซันคุยได้มากเป็นพิเศษ เพราะได้นำทีมสควอชของคณะคว้าถ้วยชนะเลิศมาครองได้สำเร็จ เป็นการเพิ่มเกียรติประวัติให้กับตัวเองไปในตัวส่วนฟ้าร์นั้นก็นับว่าไม่เบา ซันสามารถใช้แขนข้างที่เหลืออยู่เพียงข้างเดียว ควบคุมสิ่งท้อร์คฟ้าร์คนอื่น ๆ มานับครั้งไม่ถ้วน (เพราะมีน้อยครั้งมาก) จนเพื่อน ๆ ยกให้เป็น “เซียนตราตะขาบสามตัว” ที่เดียว ส่วนกีฬาที่เหลือนั้นซันถนัดในทางทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติ

ความสามารถอีกอย่างหนึ่งของซันก็คือ ศิลปะการพูดโน้มน้าวจิตใจผู้คน” ของซัน ซึ่งก็ได้บ้างเสียบ้างไปตามเรื่อง ซันสามารถพูดให้คนที่ชอบกลายเป็นคนเกลียดไปได้โดยไม่รู้ตัว รวมทั้งยังทำความรำคาญให้เพื่อน ๆ เป็นบางครั้งด้วยความแกล้งตัวของซันนี่เอง จึงได้ถูกเลือกให้เป็นหัวหน้าคณะด้วยคนหนึ่ง (อันนี้ก็สร้างความแปลกใจอีกเช่นกัน)

ส่วนคนครั้นนั้นซันทุ้ช้ อยู่งโยฯ จนได้เครื่องหมายประดับโบสีฟ้ามาประดับเสื้อ ราชปะแตน ใครอยากรู้เรื่องเหลือเชื่อรวมทั้ง ความสัมพันธ์ระหว่างคำว่า “เต๋ยง” กับ “ตราตะขาบ” พบกับซันได้ที่คณะศึกษาศาสตร์ มศว.บางแสน ทุกเวลา

4081 นริศ รอดแดง

เกิด 1 มิถุนายน 2508

เข้า ร.ร. 20 พฤษภาคม 2517 ป.3 - ม.6 นอ./คส.

ที่อยู่ 7031/1 ถ.ประโคนชัย ต.ปากน้ำ อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10270

โทร. 3950420

สถานศึกษาปัจจุบัน คณะบัญชี (สถิติ) จุฬาฯ

เนม นริศ รอดแดง นิกเนม หน่อง หน่องเป็นที่รักของเพื่อน ๆ ทุกคน ที่สำคัญก็คือ ทำหน้าที่เป็นครูของเพื่อนและรุ่นน้องที่ดีด้วย หน่องเป็นนักดนตรีไทยที่มีนิ้วเอกคนหนึ่ง เจ้าตัวเคยใช้นิ้วเอกให้เป็นประโยชน์กับตัวโดยได้พิชิตเครื่องหมายสามารถทางดนตรีทั้ง 2 ชั้น ในปีติด ๆ กัน ถิ่นับว่าได้เป็นเพชรน้ำเอกเม็ดหนึ่งของวงดนตรีไทยของโรงเรียนที่เดียว

การเรียนหน่องไม่เคยย่อหน้าใคร เคยคว้ารางวัลเรียนดีที่ 1 เมื่อตอนอยู่ ป.4 แล้วก็หายเงียบไป 8 ปีเต็ม ก็มาโผล่เมื่ออยู่ ม.6 หลังจากชุ่มพยายามอยู่นาน โดยที่ไม่มีใครรู้เลย แม้แต่ตัวหน่องเอง

เมื่อตอนเด็ก ๆ หน่องชอบวาดการ์ตูนญี่ปุ่นมาตลอด ในยามดูหนังสือหนัก ๆ หน่องก็จะใช้การวาดการ์ตูนเป็นเครื่องหย่อนใจในกระดาดทตเป็นประจำเรื่อยมาจนอยู่มัธยมปลาย ก็ยังมีสัตว์ประหลาดในจินตนาการของเจ้าตัวมาให้เพื่อน ๆ เห็นกันอยู่อย่างไม่ขาดสาย

หน่องมีความพยายามอย่างสูง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดที่วางไว้ในชีวิต 3 ปีสุดท้าย ในการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย และแล้วความสำเร็จก็เกิดขึ้นกับตัวหน่อง เมื่อได้มีเลือดเป็นสีชมพูกับเขาเหมือนกัน ในคณะบัญชี ซึ่งเจ้าตัวก็ยังมิค่อยพอใจนัก ก็เลยมีข่าวว่า ในปี 28 หน่องจะทดสอบตัวเองอีกครั้งหนึ่ง พวกเพื่อน ๆ ขอเอาใจช่วยให้สมความต้องการสักทีนะ

Vajiravudh 56

4096 สยาม สโรบล

เกิด 5 มกราคม 2508

เข้า ร.ร. 20 พฤษภาคม 2517 ป.3 - ม.6 สจ./ดศ.

ที่อยู่ 160 หมู่บ้านเลิศนิมิตร ถนนรามคำแหง กทม. 10240

โทร. 3782379

สถานศึกษาปัจจุบัน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาฯ

บุรุษร่างค่อนข้างเล็ก เตี้ย แต่ยิ้มมีเสน่ห์ โดยเฉพาะเวลาที่หยามยิ้มเหมือนเห็นดอกไม้ทั้งโลกบานพร้อม ๆ กันตรงหน้า หยามมีชื่อเล่นที่บ้านว่า “นุ่น” แต่เราเห็นว่าน่ารักเกินไปจึงเรียกว่า “หยาม” เลยดีกว่า

ในด้านการเรียน ตอนเด็ก ๆ หยามจัดได้ว่าเป็นแนวหน้าคนหนึ่งแข่งกับพี่ชาย เคยได้รับพระราชทานรางวัลหลายครั้ง แต่พอโตขึ้นหยามก็คิดได้ความคิดใหม่ว่าการเรียนเพียงอย่างเดียวไม่ได้ทำให้ชีวิตรุ่งโรจน์ได้ จึงหลีกเลี่ยงให้พี่ชายและเพื่อน ๆ ลงมาอยู่ระดับปานกลาง หันไปทำกิจกรรมนอกเวลาอย่างอื่นมากขึ้น แต่ขนาดเรียน ๆ เล่น ๆ หยามก็สามารถเข้ามาในรั้วสีชมพูได้ ในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ตามที่หวังไว้

ด้านกีฬา หยามเป็นสกริมฮาล์ฟที่เก่งคนหนึ่ง แต่ตอนหลังร่างกายมักจะทรุดโทรม หยามเลยลงจากสนามหน้ามาอยู่คณะสบาย ๆ ดีกว่า ตอนเด็ก ๆ หยามเคยรุ่งด้านกรีฑามาก แต่พอโตขึ้น หยามเกินรุ่นกลางแล้ว อายุทำให้หยามเก็บความรู้งเอาไว้ รอความสูงก่อน นอกจากนั้นหยามเป็นนักฟุตบอลที่เก่งมาก หยามมีพรสวรรค์อยู่อย่างหนึ่ง เอ! อาจจะไม่ใช่พรสวรรค์ไม่ถ้อยแน่ใจ อาจเกิดจากการฝึกฝนก็ได้ คือ หยามสามารถตั้งนาฬิกาปลุกให้กับตัวเอง เจ้าตัวเคยบอกว่า ถ้าก่อนนอนบอกว่า จะตื่นที่ 2 พอตี 2 จะตื่นได้ทันที

Vajiravudh 56

4284 โสภณ สิงหารุ

เกิด 15 มีนาคม 2509

เข้า ร.ร. 19 พฤษภาคม 2518 ป.4 - ม.6 สจ./คส.

ที่อยู่ 98 อัยญาติ วัชรบุรพา กทม. 10200

โทร. 2218415

สถานศึกษาปัจจุบัน คณะวิทยาศาสตร์ มศว.ประสานมิตร

ตุ้ม, ตุ้ม, ชัมเป้, โสภณ ฯลฯ (โดยมากเพื่อน ๆ เรียกว่า “ตุ้ม”) เป็นบุรุษหุ่นน่าพิศคนหนึ่งของรุ่นที่จัดอยู่ในประเภทไม่ยอมโต และไม่ยอมโต เพราะชอบคิดว่าตัวเองยังเด็กอยู่ และชอบทำอะไรแบบเด็ก ๆ ที่เพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกันไม่ทำ (คิดว่าน่ารัก) ตุ้มจึงเป็นที่เอ็นดูของเพื่อน ๆ ตลอดมา

ตุ้มเป็นคนที่ค่อนข้างจะเอาจริงเอาจังมาก ตอนที่เข้าโรงเรียนใหม่ ๆ ตุ้มเรียนอยู่ห้อง ข. แต่ก็ได้รับการเลื่อนอันดับขึ้นไปอยู่ห้อง ก. ในปีต่อ ๆ มา และด้วยความมุ่งมั่น บวกกับการที่เป็นคนช่างซักช่างถาม (เจ้าปัญหาต่างหาก) จึงทำให้การเรียนของตุ้มอยู่ในเกณฑ์ดีมาตลอด เรียกว่า แข่งเพื่อน ๆ ที่เคยเรียนอยู่ในระดับเดียวกันไปไกลทีเดียว ยิ่งตอนที่ใกล้จะสอบ En. ตุ้มยิ่งมุ่งมั่นอย่างมากมาจนเกือบจะมึนเมาไปกับกองตำรับตำราที่ตุ้มมีจนเพื่อน ๆ ที่เป็นห่วงสุขภาพของตุ้ม ต้องช่วยกันห้ามปราม เพราะกลัวว่าตุ้มจะเป็น “โรคพิษตำราเรื้อรัง” ซึ่งยังไม่มียาอะไรรักษาให้หายขาดได้

ด้านการกีฬาตุ้มถนัดกีฬาที่ต้องใช้ความอดสาหัสและพล กำลังมาก ๆ เช่น รักบี้ และกรีฑา (โดยเฉพาะประเภทลาน) ซึ่งได้แก่ ทุ่มน้ำหนัก ทุ่มถนัดมากเป็นพิเศษ ความสามารถและลูกฮึดของตุ้มทำให้ตุ้มเคยได้เป็นตัวแทนของคณะและโรงเรียนมาแล้ว แต่เนื่องจากกระษะหลังตุ้มใช้เวลายามบ่ายในการพักผ่อน, พักสมอง และเพาะพุง กลายเกลียดจากการดูหนังสื่อเด็ก ๆ เราจึงไม่ค่อยได้เห็นหนตุ้มในสนามกีฬาอีก (น่าเสียดาย)

ส่วนด้านดนตรี ตุ้มชอบฟังเพลงคลาสสิก จึงได้ทุ่มเทชีวิตเกือบทั้งชีวิต (ในโรงเรียน) ให้อกับการสีไวโอลินตัวนั้น ซึ่งก็ต้องใช้เวลาหลายปี จนในที่สุดตุ้มก็ได้เข้าวงสมความมุ่งหมาย

นอกจากนี้ตุ้มยังมีความสามารถพิเศษอื่น ๆ อีกหลายด้าน เช่น มีลีลาการเถียงแบบเอาพุงกระทุ้งฝ่า (ยิ่งกว่าหัวชนฝ่า) คือ เถียงแบบไม่ยอมหยุดจนกว่าจะชนะ รวมทั้งฝีมือการถ่ายรูปโดยใช้เทคนิค เมื่อรวมกับประสบการณ์ที่มีอยู่มากมายแล้ว จึงทำให้ได้เป็นถึงประธานสมาคมถ่ายรูปของโรงเรียน

4283 สุระ เจียมประเสริฐ

เกิด 3 กุมภาพันธ์ 2509

เข้า ร.ร. 19 พฤษภาคม 2518 ป.4 - ม.6 นอ./คส.

ที่อยู่ 37/1 ซอยอารี 2 พหลโยธิน สามเสนใน พญาไท กทม. 10400

โทร. 2783403

สถานศึกษาปัจจุบัน คณะศิลปศาสตร์ ธรรมศาสตร์

บุรุษหนุ่มหุ่นเพรียวลมผู้นี้ มีนิคเนมจากทางบ้านว่า “โอ” แต่เพื่อน ๆ เห็นว่าไม่เสนาะหูเท่าที่ควรจึงตกลงกันเรียกว่า “แห้ง” แทน โดยอาศัยรูปร่างของเจ้าตัวเป็นหลัก

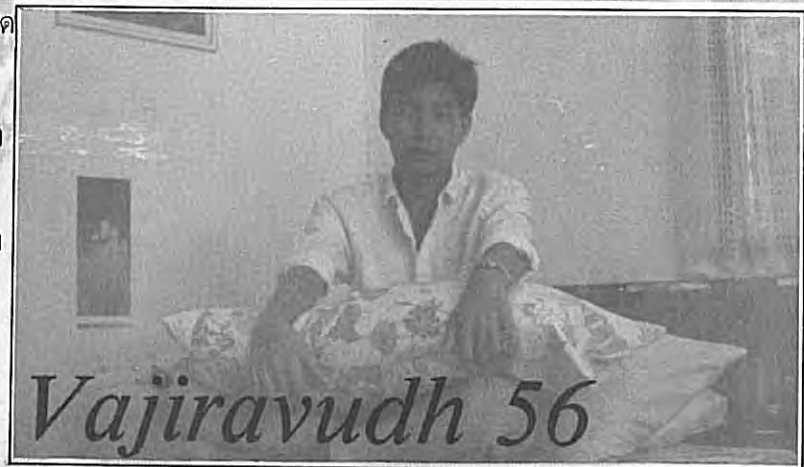
เมื่อก่อนแห้งมีปัญหาที่แก้ไม่ตกอยู่อย่างหนึ่ง มันเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับเอกลักษณ์ทางด้านสีผมที่แก่ก่อนวัย แต่แห้งก็ ขวนขวายหาทางแก้อย่างสุดความสามารถ จนในที่สุดความสามารถของแห้งก็ปรากฏ ไม่นานวันนักสีผมของแห้งก็กลายเป็น สีดำเกือบสนิทจนเป็นที่ฉงนแก่เพื่อน ๆ เป็นอย่างมาก เมื่อถูกถามแห้งก็ไม่ยอมบอก โดยขอปิดเป็นความลับ เพราะกลัวว่า จะถูกบรรดาบริษัทผลิตน้ำมันใส่ผมต่าง ๆ นำไปเลียนแบบ

แห้งเป็นรุ่นพี่ที่น้อง ๆ ในคณะรักมาก เพราะแห้งชอบเล่นกับน้อง ๆ จนในบางครั้งการเล่นของแห้งก็กลับกลายเป็น การทำลายด้วยความลืมหืมตัวเสียก่อนข้างบ่อย ในด้านการเรียนแห้งก็นับว่าอยู่ในขั้นแนวหน้าของพวกหลัง ๆ กับเขาด้วยเหมือนกัน ความสามารถทางการศึกษาของแห้งมีมาก แต่ความอดทนมีน้อยจนเกินไป จนในบางครั้งก็ทำให้อาจารย์หลายท่านแปลกใจ ในพฤติกรรมอันผิดปกติซึ่งเป็นปกติของแห้งไปบ้าง และบ่อยครั้งที่แห้งสามารถหลอกอาจารย์ได้สำเร็จ

ทางด้านกีฬารักบี้และบาส แห้งก็นับว่าเป็นนักกีฬาที่หาตัวจับได้ยากมาก และไม่รู้ว่าจะไปจับที่ไหน เพราะแห้งชอบ โดดซ้อมอยู่เสมอ ๆ แต่แห้งก็ยังโจ้วฟอร์มได้เจ้าในขณะที่ยังเล่น แห้งเคยรักที่จะเล่นไวโอลินอยู่พักใหญ่ แต่ด้วยเหตุผลอันใด ก็ไม่ทราบที่บันดาลให้ต้องออกจากวงจุลๆ ไป ถึงกระนั้นแห้งก็ยังหยุดไม่ได้ที่จะหาเพลงใหม่ ๆ จากอังกฤษและอเมริกามาฟัง เป็นประจำโดยอาศัยอุปกรณ์ของเพื่อน ๆ แต่ในที่สุด

เมื่อออกรันทนคำนิทาไม่ได้แห้งจึงกัดฟันซื้อวิทยุมา เครื่องหนึ่งขณะที่ออกทัวร์หาดใหญ่ และภูเก็ต ซึ่งเจ้า ตัวบอกว่าเป็นการทัวร์ที่แสนจะประทับใจ

ใจจริงแล้วแห้งใฝ่ฝันที่จะเป็นสถาปนิกเหนือสิ่ง อื่นใด โดยเฉพาะการเป็นสถาปนิกที่จบจากจุฬาฯ แต่ แห้งเกรงว่าจะเรียนหนักจนเกินไป จึงขอลงแค่ คณะศิลปศาสตร์ ธรรมศาสตร์แทน

4091 วสุ วิสุทธินันท์

เกิด 6 พฤษภาคม 2508

เข้า ร.ร. 20 พฤษภาคม 2517 ป.3 - ม.6 นอ./ดส.

ที่อยู่ 210 ซอยทรงสะอาด หมู่บ้านมานิต้า 1 วิภาวดีรังสิต กทม. 10900

โทร. —

สถานศึกษาปัจจุบัน มหาวิทยาลัยรามคำแหง

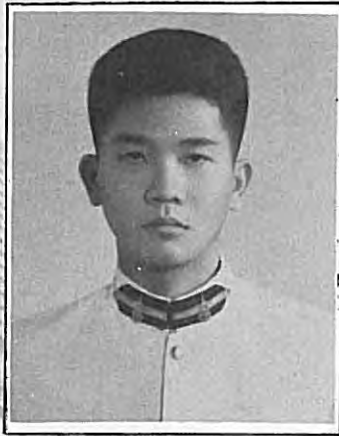
“รัมมี” เป็นชื่อที่ทางบ้านใช้เรียกเขาผู้นี้ แต่เมื่อดูจากรูปร่างภายนอกแล้ว เพื่อน ๆ ที่โรงเรียนจึงเรียกกันว่า “เพ็ญ” และ “แดงกวา” แต่เจ้าตัวเห็นว่ามันน่าฟัง จึงเปลี่ยนชื่อตัวเองเป็น “โจโจ้” เพื่อความเท่แบบฝรั่ง

ด้านการเรียนโจ้พยายามรักษาสุขภาพของร่างกาย และสมองอยู่เสมอ ด้วยการเรียนแบบบัวไม่ให้จ้ำ น้ำไม่ให้ขุ่น คือ ตั้งหน้าตั้งตาหลับลูกเดียว แต่พอถึงเวลาสอบโจ้จะใช้ความได้เปรียบทางรูปร่างที่ยาวทั้งตัว ทั้งคอ รวมทั้งหัว บวกกับความสามารถรอบตัว และเขาวินไวโหว่พริบเล็กน้อย จึงทำให้ผ่านการสอบมาได้แบบหวุดหวิดทุกครั้ง โจ้บอกว่า ไม่อยากตั้งใจเรียนมากเกินไป เพราะกลัวจะเกินหน้าเกินตาเพื่อน ๆ เรียนแบบสนุก ๆ กระจุกกระจิก ๆ ดีกว่า ชีวิตจะได้ตื่นเต้นไม่จำเจ (ก็เกินไปอีกแบบ)

ด้านกีฬานั้นโจ้ก็ไม่ค่อยได้ใช้ความยาวของตัวเองให้เป็นประโยชน์เท่าไร โจ้บอก่ากีฬาเป็นงานที่ต้องใช้แรงงานของพวกกรรมกร ส่วนโจ้เป็นพวกมันสมองจึงไม่ควรเล่น ดังนั้นโจ้จึงได้ตั้งชมรม ANTI SPORT ขึ้น โดยมีสมาชิกอีกสองสามคน (ซึ่งเป็นชมรมที่ผิดกฎของคณะ) โจ้จะใช้เวลาช่วงบ่าย ๆ ในการเพาะพุง เพิ่มน้ำหนักเป็นส่วนใหญ่ แต่ชมรมที่โจ้ตั้งขึ้นนี้ก็ยิ่งอดสำหรัมีกีฬาแข่งความเร็วจนได้ โจ้มักจะนำประสบการณ์ในการขับรถซิ่ง (โทรม ๆ) มาเล่าให้เพื่อน ๆ ฟัง... ยังความเบื่อหน่ายมาสู่เพื่อน ๆ อยู่เสมอ

ส่วนด้านดนตรีโจ้คลั่งไคล้ ดนตรีประเภท “HEAVY METAL” และ “HARD ROCK” ตามสไตล์ยุโรปเป็นอย่างมาก ศิลปินคีตกวีอันมามันของโจ้ทำให้ข้าวของเสียหาย ทำลายโสตประสาท และพิฆาตคีตกวีไปแล้วหลายตัว จนทางวงเครื่องสายสากลทนมโห่หวอต้องให้เครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่งแก่โจ้ในที่สุด

Vajiravudh 56

4087 พิพัฒพงศ์ อิศรเสนา ณ อยุธยา

เกิด 28 มกราคม 2508

เข้า ร.ร. 20 พฤษภาคม 2517 ป.3 - ม.6 สจ./ดส.

ที่อยู่ 21 ถ.อภัยวงศ์ เขตพระนคร กทม. 10200

โทร. 2218909

สถานศึกษาปัจจุบัน

พิพัฒพงศ์ คือชื่อจริง เพ็ชช เป็นชื่อที่เรียกกันในหมู่เพื่อน ๆ ส่วนที่บ้านเรียกคุณหนู และก็จะเรียกกันไปจนแก่ เพ็ชชเป็นนักเรียนที่ออกจะดังมากคนหนึ่งในโรงเรียนก็ว่าได้ เมื่อมีใครเอ่ยชื่อขึ้นมา ตั้งแต่ การโรง นักเรียน ตลอดถึงครูอาจารย์ รู้จักกันไปหมด

เพ็ชชมีความสามารถหลาย ๆ อย่าง ที่บรรดาเพื่อน ๆ ไม่มี คือฝีมือในการทำอาหารมาก จนเพื่อน ๆ ออกปาก แต่พระเจ้าก็มีได้ปราณีประทานความสามารถทางดนตรีมาเลยแม้แต่น้อย ตั้งแต่ก้าวเท้าเข้ารั้วของวชิราวุธมา 10 ปีเต็ม มิเคยได้จับเครื่องดนตรี ไม่ว่าทั้งไทยและเทศเลยสักชิ้นเดียว แต่ธรรมชาติก็ได้สร้างความสมดุลไว้กับทุก ๆ สิ่งในโลกจึงทำให้เพ็ชชมีฝีมือทางงานศิลปะมาก ดังนั้น ตั้งแต่ ป.3 ถึง ม.6 เพื่อน ๆ ก็จะได้เห็นเพ็ชชเดินเข้าออกอยู่แต่ห้องศิลป์เป็นประจำทุกวัน เพ็ชชทำงานได้ตั้งแต่กวาดพื้น ไปจนถึงจัดพวงมาลาของโรงเรียนทีเดียว เพ็ชชเคยนึกอิจฉาพวกเพื่อนนักดนตรีทั้งหลายเป็นอันมาก เพราะบ่อย ๆ ก็เดินไป คีด, สี, ดี, เป่า กันได้ 1 ปี ก็ได้เครื่องหมายสามารถกันแล้ว พอ 2 ปี ก็ได้ชั้นที่ 1 แต่พวกทำงานศิลปะทำกัน 10 ปีอย่างเจ้าตัวนี้ไม่เคยได้เครื่องหมายอะไรมาเชยชมเลยแม้แต่นั่นเดียว ดังนั้น เพ็ชชจึงได้คิดที่จะทำเครื่องหมายสามารถมาคิดตัวเองสักอันก็คงจะดีไม่น้อย ด้านกีฬา เพ็ชชสารภาพว่าไม่ค่อยชอบเท่าไรนัก เพราะโดนรุ่นพี่บังคับมาตั้งแต่เล็ก ๆ เลย ทำให้เบื่อมาตั้งแต่บัดนั้น แต่ตอนเย็น ๆ ก็เห็นถือไม้เบด กับลูกไฟว๊วไปแถว ๆ กอร์ดบ้างเหมือนกันนะ

Vajiravudh 56

4080 ชีรกิติ นวรัตน์ ณ อยุธา

เกิด 12 ธันวาคม 2508

เข้า ร.ร. 20 พฤษภาคม 2517 ป.3 - ม.6 สร./ดส.

ที่อยู่ 31/3 ถ.ฉิมพลี ต.คลังชั้น กทม. 10170

โทร. 4240216

สถานศึกษาปัจจุบัน คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาฯ

“โปรด” เป็นชื่อที่ทางบ้านใช้เรียกเพื่อนเราคนนี้ เพื่อนบางคนเรียกเขาว่า “อิม” แต่ด้วยความที่เป็นชายหนุ่มที่มีรูปร่าง
สเลนเดอร์ และมีหุ่นค่อนข้างจะทรมานใจสาว เพื่อนจึงเรียกกันว่า “ก้าง”

ก้างเป็นคนที่ค่อนข้างจะมีอารมณ์อันเยือกเย็น ขรึม และดูสุขุม รวมทั้งดู ๆ ออกจะสมถะอยู่สักหน่อย ตอนเด็ก ๆ
ก้างไม่ค่อยรำเริงเท่าที่ควร แต่เมื่อโตขึ้นก้างก็เริ่มเริงร่า และเข้าสังคมกับบรรดาเพื่อนฝูงมากยิ่งขึ้น และบางทีก็สร้างความ
อือฮาให้กับเพื่อนได้พอสมควรในยามที่ทำอะไรแปลก ๆ ออกมา

ด้านการเรียน ก้างเรียนอยู่ในระดับปานกลางในตอนเด็ก ๆ แต่เมื่อก้างเติบโตขึ้น วิชาที่เริ่มแก่กล้ามากยิ่งขึ้นเป็นเงา
ตามตัว จนในปีหลัง ๆ จัดอยู่ในขั้นแนวหน้าคนหนึ่งทีเดียว นอกจากนี้ก้างยังเป็นสมาชิกหนึ่งในสามของผู้ที่มีความรู้ทาง
วิทยาศาสตร์ และศิลปศาสตร์ ทั้งสองอย่าง เพราะได้ผ่านการเรียนทั้งของแผนกวิทย์ฯ และแผนกศิลป์คำนวณ มาแล้วอย่าง
โชกโชกทั้งสองแผนก ยิ่งถ้ามีแผนกศิลป์ภาษา เปิดเพิ่มขึ้นอีก ก้างก็คงเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ที่สมัครเรียน เพื่อที่จะได้เรียนให้ครบ
ทุกแผนกเป็นแน่แท้ ก้างจึงได้เปรียบนักเรียนคนอื่น ๆ ตรงนี้เอง การเรียนของก้างมารุ่งพุ่งแรงถึงขีดสุดในที่สุดท้ายก่อนที่จะ
จบนี้เอง ในการสอบ PRE Entrance ของชมรมบัณฑิตแนะแนว ก้างสามารถทำคะแนนได้ในเกณฑ์ดี และยังได้รับใบประกาศ
เกียรติคุณของสถาบันการพัฒนาการสอนแบบวิทยาศาสตร์เป็นหลักประกันในการสอบ En' จริง ๆ อีกด้วย

ด้านการกีฬา ก้างก็เป็นหนึ่งในทีมเบดมินตันชุดถ้วยปล้ำสุดของคณะ ส่วนวอลเลย์บอลก้างก็เป็นหนึ่งในทีมชุด (พยายาม)
ชิงถ้วยอีกเช่นกัน ส่วนไฟว์นั้นก้างก็ถูกจัดอันดับอยู่ใน
ขั้นแนวหน้าของวงการทีเดียว ส่วนกีฬาชนิดอื่น ๆ
ก้างก็พอกล่อมกลมเล่นแก้เซ็งได้ แต่ก็ไม่ได้เชี่ยวชาญ
อะไรเป็นพิเศษ

ตอนนี้ พบกับก้างได้ที่ คณะเศรษฐศาสตร์
จุฬาฯ (ก้างยินดีต้อนรับเสมอ)

Vajiravudh 56

4265 บุรินทร์ เตมะศิริ

เกิด 10 พฤษภาคม 2510

เข้า ร.ร. 19 พฤษภาคม 2518 ป.4 - ม.6 สจ./คส.

ที่อยู่ 15/152 ซอยสุวรรณประสิทธิ์ ถ.สุขาภิบาล 1 ต.คลองกุ่ม อ.บางกะปิ กทม. 10240

โทร. 3778907, 3774801

สถานศึกษาปัจจุบัน คณะนิติศาสตร์ รามคำแหง

“ตั้ม”...ชายหนุ่ม ผิวค่อนข้างคล้ำ กว้างๆ คางโต ของคุณพ่อคุณแม่ แต่เมื่อมาอยู่ที่โรงเรียนเพื่อนเรียกว่า “บู” ซึ่งมาจากชื่อจริงนั่นเอง

บู ก็เป็นคนหนึ่งที่ไม่ยอมโต และคิดว่าตัวเองยังเด็กอยู่เสมอ ทั้ง ๆ ที่มีบางคนเรียกว่า “เต่าทากร” ด้วยความ (แกล้ง) ไร้เดียงสาของบูนี่เองที่เรียกร้องความสนใจของเพื่อน ๆ ได้ดีพอสมควร

ทั้ง ๆ ที่บูชอบอ่านหนังสือมาก แต่การเรียนของบูก็ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เพราะบูชอบอ่านหนังสือกำลังภายใน จึงไม่ต้องสงสัยเลยว่าทำไมมันจึงมีอิทธิพลต่อบูมากมายนัก บูจะใช้เวลาว่างจากการเรียนแทบทั้งวันเพื่ออ่านคัมภีร์ของโกเล้ง ฝีกวิทยายุทธ ขับลมปราณ จนแทบไม่มีเวลาทำอย่างอื่น เวลากินก็เลยไม่ได้นอน...เวลานอนก็เลยไม่ได้กิน ทำให้จอมยุทธ์บู ซีดเซียว และสุขภาพทรุดโทรมลงอย่างเห็นได้ชัด ถ้าเพื่อน ๆ ไม่ช่วยกันห้ามไว้ละก็จอมยุทธ์บูผู้กล้า คงจะฝีกอย่างหนัก จนลมปราณแตกข่านไปทั่วตัว และตายก่อนที่จะได้เป็นหนึ่งในยุทธจักรเป็นแน่ ถ้าเราจะเปรียบคุณครูกับเรือเดินสมุทร นักเรียนกับผู้โดยสาร บูคงเป็นผู้โดยสารคนเดียวที่ยอมว่ายน้ำข้ามทะเล ฝ่าคลื่นลมและพายุ ฟ้าผ่าของ JAWS โดยไม่ร้องเรือ ซึ่งบูก็ทำได้อย่างสะบักสะบอมเต็มที่ และแล้วเมื่อบูว่ายน้ำไปถึงเกาะ ๆ หนึ่ง เรื่องราวการผจญภัยอันน่าตื่นเต้นของ บู คุรุโซว์ กับเพื่อนที่ซื่อกลับ ๆ กันก็เริ่มต้นขึ้น โดยรวมเอาความคลาสสิกของภาพยนตร์เรื่อง LOVE (INSIDE) STORY และ SOUTH PASIFIC ไว้ในเรื่องเดียวกัน สร้างความฮือฮาไปทั่วบู๊ลิ้มอยู่พักใหญ่ ภาพยนตร์เรื่องนี้ทำรายได้ให้กับบูถึงขนาดที่จะซื้อมอเตอร์ไซด์คันหนึ่งคันทีเดียว จนเพื่อน ๆ เรียกว่า “เสียบู”

ไปโดยปริยาย

เนื่องจากไม่ค่อยมีเวลา (ติดกีวหนัง) เราจึงไม่ค่อยมีโอกาสเห็นบูผาดโฉมในยุทธจักรกีฬาเท่าไร แต่บูก็ได้มีโอกาสติดโล่ห์เบบๆ ของคณะจนได้ ด้วยความรักในเสียงเพลง บูก็ยังอดสำหรับเจียดเวลามาฝึกเพลงขลุ่ยกล่อมมาร จนสำเร็จจนได้ เครื่องหมายสามารถขั้นหนึ่งมาในที่สุด อยากรู้ความเคลื่อนไหวในยุทธจักรไปพบกับบูได้ที่ คณะนิติศาสตร์ รามคำแหง

คณะจิตรลดา

ประวัติ

คณะจิตรลดา(คณะตะวันออกด้านใต้) สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2458 เสร็จเมื่อ พ.ศ. 2459 ออกแบบโดย นายสีลี เป็นลวดลายสมัยรัตนโกสินทร์ สิ้นค่าก่อสร้าง 130,000 บาท ในปี พ.ศ. 2506 ได้มีการก่อสร้างหอนอนเพิ่มขึ้นโดยบริษัท สมัยก่อสร้าง จำกัด สิ้นค่าสร้าง 850,000 บาท และในปี พ.ศ. 2526 มีการซ่อมแซมโรงอาหาร สีประจำคณะคือสีเขียว

อดีตท่านผู้กำกับคณะ

อำมาตย์เอก พระประทีปสุนทรसार
ม.ล.พันธ์ ศิริวงศ์

ผู้กำกับคณะคนปัจจุบัน

คุณครูอรุณ แสนโกศิก

นักเรียนชั้น ม.6 มีจำนวน 14 คน

1. จมร เลขะกุล หัวหน้านักเรียน
2. กีกก้อง วิมุกตานนท์
3. ปวิณ รอดลอยทุกข์
4. ประวิทย์ มนต์เสรีนุสรณ์
5. ปรีย จารูวร
6. ณุติชาติ รัตนภาพ
7. จุลจันทร์ สุวรรณอัฑฒ์
8. ชลวิทย์ สุขอุดม
9. เรียงยุทธ โพธารามิก
10. สุทธิพงษ์ หริตวร
11. ทวีศักดิ์ ประศาสน์ศักดิ์
12. สรรัตน์ ศรีประเสริฐ
13. วีรกิต เลาสุขศรี
14. สุรศักดิ์ สุพีสุนทร

4071 จมร เลขะกุล

เกิด 4 กรกฎาคม 2508

เข้า ร.ร. 20 พฤษภาคม 2517 ป.3 - ม.6 สร./จล.

ที่อยู่ 107/1 หมู่ 2 ต.คุดอง อ.หนองจิก จ.ปัตตานี 94170

โทร. 073-349685

สถานศึกษาปัจจุบัน คณะนิติศาสตร์ รามคำแหง

จมรเป็นคนร่างเล็ก สั้นท้วม เวลาเราคุยกันเรื่องความสูงที่ไร จมรจะเจิบเสียบเป็นส่วนใหญ เนื่องจากชีวิตของจมรไม่เคยพบกับความสูง ราวกับบัวไม่พินน้ำยังงัยงั้น

แต่อย่างไรก็ตาม จมรเป็นคนมีความรับผิดชอบสูง ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าใหญ่ของจิตรลดาทีเดียว ซึ่งจมรก็พละผ่านอุปสรรคต่าง ๆ ไปด้วยดี

ทางด้านดนตรี จมรยึดเอาหนึ่งหน่องเป็นอาชีพหลักมานาน จนครูสังเวียนต้องจำใจมอบเครื่องหมายสามารถมาประดับอกจมรจึงออกจากวงมาอย่างภาคภูมิใจ (พร้อมกับเสียงถอนหายใจของครู)

ส่วนกีฬานั้น ไม่น่าเชื่อว่าจมรมีพรสวรรค์ทางด้านนี้สูง จมรเป็นฮุกเกอร์ทีม ร.ร. ที่เคยวิ่งชนิดม้วนเดียวจบมาแล้ว จมรดัดโล่ถึง 11 โล่ แค่นี้ก็คงเป็นหลักประกันความสามารถของจมรได้เป็นอย่างดี

จมรเป็นคนขยัน นำเสียดายที่จมรพลาดการสอบ En⁴ อย่างไม่น่าเชื่อ ปัจจุบัน จมรเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยเปิดที่มีชื่อเสียงที่สุดในประเทศ

Vajiravudh 56

4070 กิ๊กก้อง วิมุขตานนท์

เกิด 26 สิงหาคม 2508

เข้า ร.ร. 20 พฤษภาคม 2517 ป.3 - ม.6 นอ./จล.

ที่อยู่ 27/36 ซอยเฉลิมลาภ พหลโยธิน สามเสนใน พญาไท กทม. 10400

โทร. 2790173

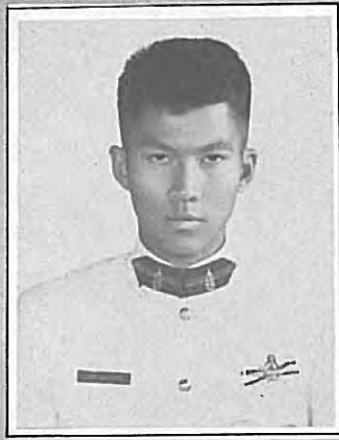
สถานศึกษาปัจจุบัน คณะรัฐศาสตร์ รามคำแหง

ลูกกำขั้นดีของสปุริक्षाสิว ดร.สมชาย คนนี้ ร่างใหญ่มีมาจนน่ากลัว แต่กิ๊กก็เป็นเพื่อนรักคนหนึ่งของเรา เวลา กิ๊กไม่อยู่ด้วย โฟล์กกับฉิมมักสวดกิ๊กในด้านต่าง ๆ ให้เพื่อน ๆ ฟังเป็นที่ครื้นเครง ตามปกติกิ๊กมักเป็นคน (แกล้ง) มีอารมณ์ ละเอียดอ่อน ด้วยการครวญเพลงกีตาร์ก่อนนอนทุกคืน ทำเอาเพื่อน ๆ (แกล้ง) ฟังอย่างทิ้งในความสามารถของกิ๊กจนดีก็ เพราะรู้ว่ากิ๊กมักหาอะไรให้อิมห้องได้อยู่เสมอนอกจากกีตาร์ กิ๊กยังเป็นหัวหน้าวงปีที่มีความสามารถมาก

ส่วนทางด้านกีฬา ด้วยเรือนร่างที่ใหญ่โต กิ๊กเป็นนักรักบี้ทีม ร.ร. และได้เครื่องหมายสามารถสมบูรณ์มาแล้ว อีกทั้ง กิ๊กยังเป็นมือตบวอลเลย์คนเดียวใน ร.ร.ที่มีมือใหญ่กว่าลูกอีกด้วย ความสามารถพิเศษของกิ๊กคือ การถ่ายรูป กิ๊กถ่ายรูปได้เก่ง ที่สุดของรุ่นก็ว่าได้ เคล็ดลับของกิ๊กก็คือ กิ๊กจะขอข้อมือถ่ายกับครูสาว ๆ ที่กิ๊กเจอ (หลีกก็เป็น) ใครจะจำไปใช้ก็ตามใจ เมื่อก่อนกิ๊กเรียนดี แต่พอโตขึ้น กิ๊กซั้กเล่นมากไปหน่อย ปัจจุบันจึงพบกิ๊กได้ที่มหาวิทยาลัยเปิดแห่งนั้น

Vajiravudh 56

4268 ปวิณ รอดลอยทุกข์

เกิด 22 มิถุนายน 2509

เข้า ร.ร. 19 พฤษภาคม 2518 ป.4 - ม.6 สจ./จล.

ที่อยู่ 658 ซอยเสนานิกม 1 บางเขน กทม. 10900

โทร. 5790846, 5791075

สถานศึกษาปัจจุบัน ABAC

โป้ง...เป็นชื่อที่ทางบ้านตั้งให้ตั้งแต่ยังเยาว์วัย โป้งเป็นบุคคลคนเดียวในโรงเรียนหรืออาจจะในประเทศก็ได้ที่มีชื่อแทนตัวเองมากที่สุด สิ่งเหล่านี้อาจเป็นไปได้ว่าเกิดจากเอกลักษณ์ประจำตัวของโป้ง ซึ่งแปลกและเด่นกว่าคนอื่น ๆ ทั้งหมด ไม่มีใครสามารถจะเลียนหรือลอกแบบจากโป้งได้ ในทางตรงกันข้ามโป้งสามารถเลียนแบบการกระทำของคนอื่นได้อย่างแนบเนียน

โป้งมีความสามารถพร้อมในทุก ๆ ด้าน ทางกรเรียน นาฏกรรม (รำไทย) ด้านกรเรียนของโป้งนั้นก็ดีมาตลอด ในสายตาของอาจารย์ทุกคน เพราะโป้งสามารถทำให้หน้าขาวบ้างดำบ้างหลอกอาจารย์ให้หลงเชื่อ บางทีก็เอาคิวไปซ่อนสลับไปสลับมาจนอาจารย์ทุกคนยอมแพ้...

โป้งเป็นนักกีฬาตัวเก่งของโรงเรียนทางด้านกีฬาเร็กเกต ส่วนด้านกีฬากลางแจ้งนั้นโป้งก็มีความสามารถไม่ด้อยกว่าคนอื่นเหมือนกัน แต่โป้งไม่ค่อยชอบ โป้งบ่นอยู่เสมอว่าแสงแดดนั้นทำให้ความขาวในวัยเด็กหมดไป โป้งจึงหันมาตีเบดมินตันและสควอชเพื่ออนุรักษ์ความขาวแหล่งสุดท้ายบนใบหน้าเอาไว้ ทางโรงเรียนก็เห็นใจโป้งในเรื่องนี้ จึงรับโป้งเข้ามาเป็นนักสควอชเยาวชนทีมชาติไปรับการฝึกสอนที่สิงคโปร์อีกด้วย โป้งถือคติว่ากีฬาคือความบันเทิง นักกีฬาที่ดีควรจะให้ความบันเทิงแก่ผู้ชมด้วย ในกีฬาทุกประเภทที่โป้งเล่นจึงมีนาฏกรรมปนอยู่ด้วยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้...ปัจจุบันโป้งไปศึกษาต่อที่ ABAC พวกเราจึงหวังว่าอนาคตของโป้งคงจะสดใส.

Vajiravudh 56

4366 ประวิทย์ มนต์เสรีนุสรณ์

เกิด —

เข้า ร.ร. 17 พฤษภาคม 2519 ป.5 - ม.6 สจ./จล.

ที่อยู่ 333/33 ซอยลาดพร้าว 33 ถ.ลาดพร้าว บางเขน กทม. 10900

โทร. 5114246

สถานศึกษาปัจจุบัน ABAC

หนุ่มหน้ามน ตาดีชั้นเดียว ผู้มีเชื้อสายมาจากแผ่นดินใหญ่ มีชื่อว่า หมู แต่บางที่เราก็เรียกว่าดีเล็ก หมูเป็นคนบ้ากำลัง ภายในตั้งชื่อตัวเองว่า เงินหลง ทั้งที่โดยจริงแล้ว หมูไม่ได้มีความเหมือนกับพระเอกคนนี้ แม้กระทั่งปลายเล็บเลย ตอนเด็ก ๆ หมูอ้วนกลมน่ารัก แต่พอโตขึ้น ความน่ารักค่อย ๆ กลับกลายเป็นความน่าเกลียด เพราะหมูฝึกกล้ามเนื้อตัวเองทุกวัน หมูชอบเล่นแรง ๆ (บ้าแรง) และมีทีเด็ดกับน้อง ๆ ทำเอาน้อง ๆ ขนหัวลุกไปหลายรายแล้ว

หมูเป่าทรัมเปตมาตั้งแต่ ป.6 จนคุณครูสังเวียนต้องกลั่นออกกลั่นใจให้เครื่องหมายสามารถหมู หมูถึงได้ขอยืมออกจากวง ในปีสุดท้าย ส่วนสิ่งซึ่งหมูภูมิใจคือ หมูเป็นนักรักบี้ทีมโรงเรียน สวมเสื้อนำเงินฟ้าทำชื่อเสียงในโรงเรียนมาแล้ว หมูยังได้รับการแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าคณะ คอยดูแลน้อง ๆ (นอนดูมากกว่า) อีกด้วย

หมูเป็นคนเรียนตามสบาย คุย เล่นเป็นส่วนใหญ่ แต่หมูก็จบมาพร้อมกับเรา หมูสอบเข้า ABAC ได้ในที่สุด และเรียนอยู่ในคณะ

Vajiravudh 56

4267 ปรีย จารูร

เกิด 11 กันยายน 2508

เข้า ร.ร. 19 พฤษภาคม 2518 ป.4 - ม.6 สร./จล.

ที่อยู่ 28/2 สุขุมวิท 58 พระโขนง กทม. 10250

โทร. 3112387, 3110815

สถานศึกษาปัจจุบัน คณะนิติศาสตร์ รามคำแหง

ชายหนุ่มหุ่นทรมานใจสาว (จนต้องเบือนหน้าหนี) คนนี้ สวมแว่นทรงเรย์เป็นประจำ ความจริงปีจะ smarter กว่านี้ ถ้าปีมีท่าทางนุ่มนวลสักหน่อย เพื่อน ๆ พวกกันสงสัยว่า ตอนปียังเด็ก คงโดนไฟฟ้าช็อต จนแข็งเกร็งจนบัดนี้เป็นแน่

ปีเป็นสมาชิกคนหนึ่งในจำนวน 80% ของคนไทย ซึ่งเป็นโรคหลงตัวเอง และรู้สึกอยู่ในขั้นอันตรายด้วย ขนาดลิวบโนบหน้า ปียังบอกว่า เป็นสิวเสน่ห์เลย

ปีชอบเล่นวอลเลย์ ปีมีลูกคบที่รุนแรงทำให้เซนต์โยฯ ผวามาแล้ว แต่พอเวลาแข่งระหว่างคณะ โรคตะคริวซึ่งเป็นโรคประจำตัวของปีเกิดกำเริบ จิตตาเลยพลาดถ้วยไปอย่างน่าเสียดาย นอกจากวอลเลย์แล้ว ปียังตีเทนนิสได้ดีอีกด้วย ปีเป็นหัวหน้าชุดทีมคณะ แต่คงเป็นเพราะปีไม่ชอบแกล้งคู่ต่อสู้ ปีเลยไม่ตีลูกคอบกับเขา เลยชวดถ้วยไปอีก

ปีเป็นคนขยันเรียน น่าเสียดายที่หัวของปีคงไม่รับ หรือรับได้น้อยไปหน่อย ปีพลาดการสอบ En' ไปอย่างพลิกถ้อย อย่างไรก็ตามปีบอกว่าคราวหน้าปีจะกลับมาใหม่ ในชุดสถาปัตย์ฯ จุฬาฯ

Vajiravudh 56

4075 ภูติษาท รัตนภาพ

เกิด 29 พฤศจิกายน 2509

เข้า ร.ร. 20 พฤษภาคม 2517 ป. 3 - ม.6 สร./จล.

ที่อยู่ 550/9 ซอยแอนเน็กซ์ 28 ถ.พหลโยธิน อ.บางเขน กรุงเทพฯ

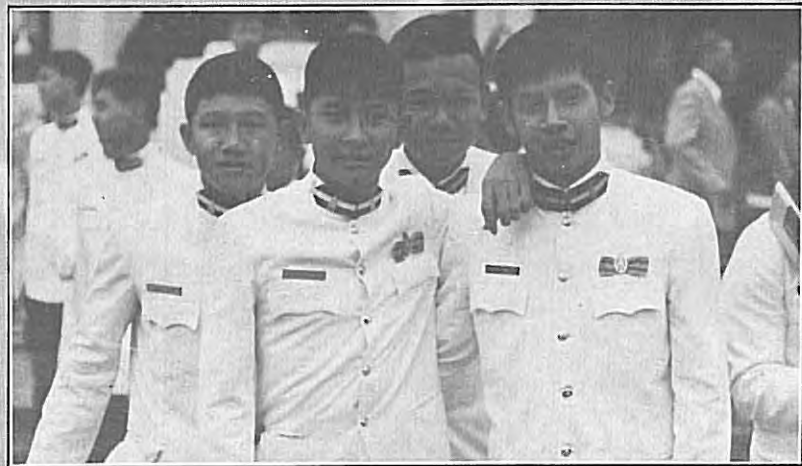
โทร. 5238626, 5238499

สถานศึกษาปัจจุบัน โรงเรียนเตรียมทหาร

อาร์ทคือชื่อซึ่งทางบ้านตั้งให้ แต่เราคิดว่ามันสั้นไปหน่อย และเพื่อสมบุคลิกของอาร์ท เราก็เติมเป็นว่า สิงอาร์ท อาร์ท เป็นคนรุ่มรวยอารมณ์ผัดเสียเหลือเกิน อารมณ์ผัดของอาร์ทมักจะคลกเจ็บกับน้อง ๆ เสียด้วย รวมความแล้วอาร์ทแทบจะเป็น คนผัดที่สุดใน ร.ร.ก็แล้วกัน (ง่ายดี)

ความจริงอาร์ทเป็นคนรูปหล่อ แต่เวลาที่อาร์ทเกิด คงมีการผิดพลาดไปเล็กน้อย หัวอาร์ทจึงสั้นผิดปกติ อาร์ทมีความ เหมือนกับจมรอยู่อย่างหนึ่งคือไม่รู้จักคำว่าสูง ทั้ง ๆ ที่อาร์ทพยายามเขย่งเข้า ๆ นอกจากนี้แล้วโดยส่วนตัวอาร์ทยังเป็นนัก ขับรถซึ่งมีมือดี สังกัดทีม FOXBAT อีกด้วย

ทางด้านกีฬา อาร์ทเป็นปีกทีม ร.ร.ที่วิ่งเร็วที่สุดใน ร.ร. ทำวิ่งสิงตีกลองของอาร์ททำให้อาร์ทได้เครื่องหมายสมบุรณ์ ทั้งรักบี้ และกรีฑาอย่างง่ายดาย อาร์ทเคยเป็นหัวหน้าชุดรุ่นใหญ่ของจิตดา พาทีมชนะเลิศมาแล้ว ส่วนดนตรีอาร์ทเป่าปี่สก็อต เสียงปี่ของอาร์ททำความรำคาญให้เพื่อน ๆ และน้อง ๆ พอสมควร คุณครูเลยตัดใจให้เครื่องหมายสามารถอาร์ทมาดูแล 1 อัน ปัจจุบัน อาร์ทสังกัด ร.ร.รวมเหล่า อนาคตอาร์ทจะเป็น นร.นายร้อย จปร.

Vajiravudh 56

4364 จุฑจันรรจ์ สุวรรณอัทพ์

เกิด 24 มกราคม 2510

เข้า ร.ร. 17 พฤษภาคม 2519 ป.5 - ม.6 นอ./จล.

ที่อยู่ 1/129 หมู่บ้านชินเขต ถ.งามวงศ์วาน บางเขน กทม. 10900

โทร. —

สถานศึกษาปัจจุบัน โรงเรียนเตรียมทหาร

ชีวิตของเจ๊ก ลืมตาโพลงดูโลกเกือบจะช้าที่สุดของรุ่น คือเมื่อต้นปี ๒๕๑๐ โน่น หากรูปร่างของเจ๊กใหญ่โตราวกับเกิดก่อนใครอื่นเขา เจ๊กชอบทำตัวเป็นเด็ก ซึ่บ่นอยู่เสมอ ทั้งที่ก็รู้ว่าไปด้วยกันไม่ได้เลยกับหุ่นตัวเอง ความธรรมดาเจ๊กชอบดีสนุกมาก และพยายามเลียนแบบเขียนคนหนึ่งของเมืองไทย รวมทั้งตั้งชื่อตัวเองว่า เซียนตา (หมี)

เจ๊กเป็นคนมีความรู้ในทุกอย่าง ไม่มีอะไรที่เจ๊กไม่รู้ โดยเฉพาะเรื่องเครื่องไฟฟ้า เจ๊กจึงเป็นช่างประจำคณะตั้งแต่ตั้งศูนย์มยันปลั๊กไฟทีเดียว

ทางด้านดนตรี เจ๊กผ่านเครื่องดนตรีมาหลายชิ้น เครื่องมือประจำคือ ยูโฟเนียม แต่ที่เจ๊กเอาไว้อีกก็คือ เปียโนคอต ยังไม่รวมถึงเครื่องดนตรีเล็ก ๆ เช่น ระนาด กลอง ที่เจ๊กเข้าไปคลำพักเดี๋ยวกี้เล่นได้

นอกจากรู้มากแล้ว เจ๊กยังเป็นหัวหน้าที่มีความรับผิดชอบสูงจึงได้รับมอบหมายให้ทำบัญชีคณะ เจ๊กใจดีกับน้อง ๆ เสมอ ทำให้เจ๊กเป็นหัวหน้าที่รักของน้อง ๆ เจ๊กมีชื่อเพราะหลายชื่อเช่น ถังออกเน่า, ตาหมี (ฮิตสุด), ป๊ออ่อน (ป๊อญาอ่อน) เกจิ, ปากอ่าง ฯลฯ ความภูมิใจของเจ๊กก็คือ เจ๊กเรียนเก่งมาตลอด สุดท้าย เจ๊กสามารถสอบเข้า ร.ร.รวมเหล่าได้ อนาคตของเจ๊ก เจ๊กจะเป็น นร.นายเรือ 1 ใน 2 คน ของรุ่นเรา

Vajiravudh 56

4256 ชลวิทย์ สุขอุดม

เกิด 28 ตุลาคม 2508

เข้า ร.ร. 19 พฤษภาคม 2518 ป.4 - ม.6 นอ./จล.

ที่อยู่ 173 หมู่ 3 ซอยเป็ริง (107) สุขุมวิท อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10270

โทร. 3930853

สถานศึกษาปัจจุบัน คณะสื่อสารมวลชน เชียงใหม่

แก่นเป็นคนเงียบเรียบร้อยในสายตาของครูและน้อง ๆ เป็นอย่างมาก แต่สำหรับเพื่อน ๆ แล้ว ใคร ๆ ก็รู้ว่า แก่นเป็นคนอย่างไร แก่นมีฝีปากที่ดำคนได้โดยไม่ซ้ำ เป็นได้ทั้งนักบุญและคนบาป ทำความหวาดผวาให้คนหลายคน แม้กระทั่งชื่อแป๊ะ (แซ่แตก) แก่นยังเคยแกล้งมาแล้ว แก่นเป็นนักไวโอลินตัวยงของวงจุลคนเดียวที่ไม่เคยได้เครื่องหมายสามารถชั้น 1 เนื่องจากตอนเด็ก ๆ ครูประมวลเห็นว่าแก่นไม่ค่อยไปวงเลย แต่กลับมาพบที่เตียงเสมอ แต่ถึงอย่างไรที่สุดท้ายแก่นก็เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงคนหนึ่งของวง พอปีสุดท้ายแก่นก็ได้รับรางวัลพร้อมปีเป็นเครื่องปลอบใจ แก่นเล่นกีฬาเป็นทั้งนั้น แต่ไม่ชอบซ้อม (และเอาดีไม่ได้) กีฬาที่แก่นชอบลงไปเล่นด้วยคือ ฟุตบอล แก่นไม่ค่อยวิ่ง แต่แก่นจะทำให้คนที่วิ่งผ่านแก่นลงไปนอนอย่างเนบเนียนและไม่ยากเย็นนัก แก่นเคยมีชื่อจากสนามฟุตบอลว่า ฟุฒ ล้อเหล็ก

การเรียนของแก่นอยู่ในระดับ Top Form มาตลอด แก่นเคยออกรายการ IQ 180 ทำชื่อเสียงให้ ร.ร.มาแล้วด้วย ทั้ง ๆ ที่แก่นก็ไม่ค่อยเรียน แก่นสามารถทำให้คนอื่นเชื่อว่าเป็นคนขยันและทำข้อสอบได้ดี (แต่เรารู้ว่าความรู้รอบโตะแก่นดี) ความปรารถนาของแก่นอยากไปเรียนนิเทศศาสตร์ จุฬาฯ แต่เหมือนบุญมีกรรมบัง เลยจำเป็นต้องไปเรียนเชียงใหม่ วิชาการสื่อสารมวลชน แก่นเป็นคนดีคนหนึ่งในอนาคตข้างหน้า เราคงไม่เห็นวงการหนังสือพิมพ์ต้องล่มจมเพราะคนอย่างแก่นหรอก

Vajiravudh 56

4276 เริงยุทธ โพธารามิก

เกิด 24 ธันวาคม 2509

เข้า ร.ร. 19 พฤษภาคม 2518 ป.4 - ม.6 สร./จล.

ที่อยู่ 123 ศูนย์วิจัย 14 ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ ห้วยขวาง กทม. 10310

โทร. 3146807

สถานศึกษาปัจจุบัน โรงเรียนเตรียมทหาร

ที่บ้านเรียกว่า “บอลส์” แต่เพื่อน ๆ เห็นว่าชื่อยุทธจะเหมาะกว่า เราเลยเรียกยุทธกันมาเรื่อย ๆ ถ้าจะสืบสาวราวเรื่องกันแล้ว ชื่อนี้มีมาแต่บิดาของยุทธเอง น้องของยุทธ ก็ชื่อยุทธ สรปแล้วก็ชื่อยุทธทั้งตระกูลนั่นแหละ

ยุทธเป็นคนหัวดี แต่ความหัวดีของยุทธมักจะจมลงไปกับเตียงหมื่น ๆ ของยุทธ ยุทธนอนได้นอนดีทั้งวัน (กลางคืนไม่ค่อยนอน) เมื่อก่อนยุทธแทบไม่รู้จัก ชม. 1 เลย จนคุณครูอรุณชัชจะเห็นยุทธเข้าสมาธิแก่กล้าขึ้นทุกวัน เลยสั่งให้มาเห็นทุกเช้าพร้อมกับเปียก

ยุทธเป็นนักจัดห้องตัวยง และได้ชื่อว่าช่อนของเก่งที่สุด เนื่องจากห้องของยุทธนิยมเลี้ยงสัตว์จำพวก หนู แมลงสาบ จิ้งจก เอาไว้ด้วย ของอะไรเข้าห้องยุทธจึงมีโอกาสหายได้ง่ายมาก ยุทธเล่นกีฬาเก่ง ไม่ว่าจะบาส รักบี้ บอล ยุทธเคยเป็นหัวหน้าทีมโกลด์ท ไปแข่งสิงคโปร์มาแล้ว

ทุกวันนี้ พบกับยุทธได้ที่ ร.ร.รวมเหล่า (นายเรือ) ข่าวกแจ้งมาว่า ยุทธถูกกักบริเวณ เพราะนอนไม่ตื่นมาหลายครั้งแล้ว

Vajiravudh 56

4282 สุทธิพงศ์ หาริตวร

เกิด 14 ตุลาคม 2508

เข้า ร.ร. 19 พฤษภาคม 2518 ป.4 - ม.6 สร./จด.

ที่อยู่ 72 ซอยรามคำแหง 46 บางกะปิ กทม. 10240

โทร. 3775554

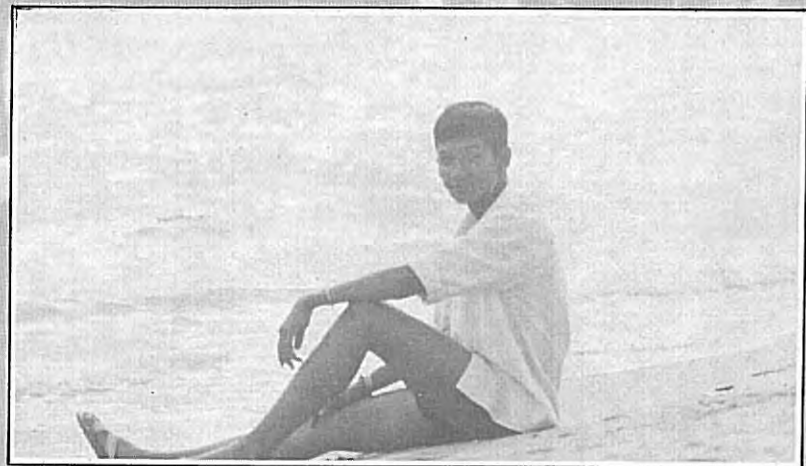
สถานศึกษาปัจจุบัน ABAC

กล่าวกันว่า ตำนานการมั่วของส้ม เป็นตำนานที่เล่าขานกันไม่รู้จบสิ้น ด้วยเหตุที่ว่า ส้มมักทำอะไรผิด แต่ก็นี้ที่ว่าตัวเองถูกอยู่เสมอ แถมยังฟอร์มซัวร์อีกด้วย ส้มจึงค่อนข้างจะดูอวยวะเบื้องล่างเพื่อน ๆ เป็นประจำ

พื้นเพของส้มมาจากที่ราบสูง “โคราช” ส้มจึงออกจะข้าวเหนียวพอสมควร แต่แปลกที่กลิ่นตัวส้มนั้นออกจะแขก ๆ ไปหน่อย ส้มมีเอกลักษณ์ที่ไม่เหมือนใครอีกอย่างก็คือ หุ่นของส้ม เป็นประเภทแนวเด็กมีปัญหา หัวส้มโต จมูกบาน ตัวหอมรับกับขาตะเกียบ และเท้าที่โตราวกับขามก้วยเตี้ยว ส้มพยายามกินให้มากในทุก ๆ มื้อ นำเสียดายส้มมีพยาธิเยะไปหน่อย ส้มเลยตัวหอมเกร็งมาจนทุกวันนี้

ส้มเล่นกีฬาได้หลายอย่าง ขาตะเกียบ ตีนขามของส้ม เคยพาส้มติดโลมาแล้วทั้งรักบี้ บาส บอล และกรีฑา ส่วนทางด้านการศึกษา ส้มเป็นคนขยันมาก แต่อาจเป็นเพราะส้มมั่วโดยสายเลือดก็ได้ เวลาทำข้อสอบจึงได้คะแนนไม่ค่อยดีนัก ส้มพลาดการสอบ En' ไปอย่างน่าเสียดาย หากส้มไม่ค่อยแคร์ ด้วยฟอร์มซัวร์ ๆ ของส้ม ส้มไปเรียนที่หอการค้า เสีย 1 เทอมแล้วจึงมาเรียนที่ ABAC ในเทอม 2 นี้ ได้ข่าวแว่ว ๆ มาว่า สาวติดกันเกรียวไปเลย

Vajiravudh 56

4076 ทวีศักดิ์ ประสาสน์ศักดิ์

เกิด 20 เมษายน 2509

เข้า ร.ร. 20 พฤษภาคม 2517 ป.3 - ม.6 - ศจ./จล.

ที่อยู่ 580 ซอยร.ส.พ. นิเวศน์ บางเขน กทม. 10400

โทร. 5113158

สถานศึกษาปัจจุบัน คณะสังคมศาสตร์ เกษตรศาสตร์

ชีวิตของเป๊ยก ผ่านไปวัน ๆ เหมือนสายลมแสงแดด โดยเป๊ยกถือคติว่า เรียนน้อยหน่อย โดคมากหน่อย อร่อยกำลังเหมาะ เป๊ยกเป็นคนใจดี แต่น่าเสียดายที่เป๊ยกหน้าตาละม้ายคล้ายกับพระเอกหนังญี่ปุ่นตอนเราเด็ก ๆ คือ หน้ากากสิงห์ รวมทั้งเป๊ยกมีลีลา การเล่นกับน้องที่ประทับใจประทับใจด้วยแล้ว เป๊ยกจึงเป็นที่กลัวเกรงของน้อง ๆ เสมอมา

เป๊ยกเป็นคนที่มีความภูมิใจ ในทรงผมตนเองเป็นอย่างสูง เป๊ยกบอกว่ามันเป็นทรงซูเปอร์แมน (คริสโตเฟอร์ รีฟ) แต่เราดูเท่าไร เราก็เห็นว่ามันเป็นรูปกล่องอยู่ดี อาหารที่เป๊ยกชอบกินมากที่สุด คือแฮม โดยเฉพาะแฮมป้าย่าน แต่พอใครล้อเป๊ยกว่า หน้าเหมือนแฮม เป๊ยกจะเป็นฟินเป็นไฟขึ้นมาทันที

ตอนเด็ก ๆ เป๊ยกเคยคิดจะเรียนกีตาร์ให้ได้ แต่จนแล้วจนรอด เป๊ยกก็ยังดีดได้เหมือนตอนหัดได้ 3 เดือนอยู่นั่นเอง เป๊ยกมักกล่าวกับเราบ่อย ๆ ว่า อนาคตถูกดับเพราะชื่อเป๊ (ไม่ดูตัวเองเลย)

เป๊ยกเป็นคู่หูกับยุทธ ซึ่งเป็นที่รักของคุณครูอรุณ เวลาก่อนเข้า ชม. 1 ทั้งคู่ต้องไปให้เห็นหน้าทุก ๆ เช้า บางทีมันอาจจะเป็นเคล็ดลับความสำเร็จของตัวเป๊ยกเองก็ได้ เพราะก่อนที่แต่ละคนจะแยกย้ายกันไป เป๊ยกก็ทำให้ทุกคนตาค้าง ด้วยการสอบ En' เข้าไปเรียนในคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์แห่งนั้นจนได้

Vajiravudh 56

4101 สุรัตน์ ศรีประเสริฐ

เกิด 7 มกราคม 2508

เข้า ร.ร. 20 พฤษภาคม 2517 ป.3 - ม.6 สจ./จล.

ที่อยู่ 9/10 ซอยลาดพร้าว 23 ถ.ลาดพร้าว บางเขน กทม. 10900

โทร. 5114221

สถานศึกษาปัจจุบัน ABAC

รุ่น...หนุ่มสำอาง รุ่นนายแบบ หัว 80 องศา แต่พวกเรารู้จักในนามว่าแมว...เพราะพวกพี่ ๆ เปลี่ยนชื่อให้ตั้งแต่สมัยเด็ก ๆ แมวเป็นรุ่นพี่ที่น้อง ๆ รักมาก แมวชอบเล่นกับเด็ก ด้วยวิธีการแปลกแหวกแนว โดยเฉพาะเวลาแมวอยู่กับนิมทำเอาเด็ก ๆ ผวาไปตาม ๆ กัน แมวเป็นนักกีตาร์ตัวฉกาจของวงเครื่องสาย (ชื่อแป้) แต่เพราะความสามารถที่ผิดมนุษย์และความกลัวที่ไปดับรัศมีของถิก แมวจึงออกจากวง เป็นที่น่าเสียดายของชื่อแป้จนทุกวันนี้...ด้านกีฬาแมวเป็นคนที่มีฝีเท้าจัดที่สุดคนหนึ่ง จึงทำให้แมวเป็นตัวละครสำคัญของกรีฑาทีมโรงเรียน แมวมีลีลาและลูกเล่นแพรวพราวในการวิ่ง เพราะแมวสามารถวิ่งปนกับว่ายน้ำเอาชนะคู่ต่อสู้จนคร.เห็นใจให้เครื่องหมายสามารถสมบูรณ์แก่แมว ส่วนกีฬาอื่น ๆ แมวก็อาศัยความโหดและป่าเถื่อนเอาชนะคู่ต่อสู้อย่างไม่ยาก

ด้านการเรียนนั้น แมวบอกว่าปริญญาของมหา'ลัยนั้นเป็นเรื่องมมาย แมวจึงเรียนปนหลับสลับไปทุก ๆ วัน แต่ส่วนใหญ่มักจะหลับ เพราะตอนกลางคืนแมวจะเรียนอย่างหนักและเรียกเด็กมาติวจนเพื่อน ๆ อิจฉา แมวเป็นที่รักของเพื่อน ๆ เสมอ วัน ๆ แมวจะร่าเริงและยิ้มทั้งวัน สิ่งที่แมวโปรดปรานที่สุดคือนั่งเล่นและฟังเพลงที่ขณะในเวลาเรียนแต่แมวหลบหลีกได้เก่งจึงไม่เคยถูกจับได้แม้แต่ครั้งเดียว หมอดูทำนายอนาคตแมวว่า“นาริอุปถัมภ์” แมวจึงเฝ้ารอวันรอคืนว่าเมื่อไรจะมีหญิงผู้เคราะห์ร้ายคนนั้นซะที...

ปัจจุบันแมวจะไปฝึกฝนภาษาอังกฤษและโซว์หิ้ว เอ๊ย โซว์หุ่นอันแสนสำอางที่ ASSUMTION BUSINESS ADMINISTRATION COLLEGE ใครมีธุระติดต่อแมวได้ที่ คาเฟ่ ชั้น 3 ดิคเซนส์คาเฟ่ ABAC.

Vajiravudh 56

4375 วีรกิต เลาสุขศรี

เกิด 11 มีนาคม 2509

เข้า ร.ร. 17 พฤษภาคม 2519 ป.5 - ม.6 สร./จค.

ที่อยู่ 45 ซอยอุทัยรัตน์ ถ.ประดิพัทธ์ พญาไท กทม. 10400

โทร. 2798364

สถานศึกษาปัจจุบัน สหรัฐอเมริกา

คนอ้วนน่ารักคนนี้อยู่กับเรามาตั้งแต่ ป.5 เมื่อก่อนโฟกส์อ้วนกว่านี้มากเพราะกินเก่ง กินแม้กระทั่งปลาดิบ (ที่กำลังดิ้นอยู่) แต่ด้วยความพยายาม ทั้งอดข้าว เล่นกีฬา และรีดน้ำหนักทุกคืน โฟกส์ก็ผอมลงมาได้มาก โฟกส์มีฝีปากแก่กล้าจัดจ้าน จนครั้งหนึ่ง มันเกือบทำให้โฟกส์กลายสภาพเป็น OV. ลับปลับ เมื่อผลออกไปทักของแข็งเข้า (สอบถามเจ้าตัวเอง) ตัวโฟกส์เองพยายามจะคิดว่า ตัวเองมีเสน่ห์อย่างมาก ว่าไปแล้วก็เกล้งหล่อนั่นเอง แต่โชคยังดีสำหรับเมืองไทย ที่ยังไม่มีผู้หญิงคนไหนตาบอด หูหนวก จมูกโหว่ มาชอบโฟกส์สักคน โฟกส์เป็นมือกลองซิมโฟนี่คนสำคัญของวงจุลฯ ขนาดว่าขาดโฟกส์แล้วเล่นไม่ได้ (เพราะโฟกส์เก็บไม้กลองเอาไว้-ก็เท่านั้นเอง) แต่เห็นโฟกส์จ้ำม่ออย่างนี้ก็เออะ เวลาเล่นบาสโฟกส์มีลวดลายแพรวพราวทีเดียว โฟกส์เคยเป็นหัวหน้าชุดรุ่นใหญ่ของจิตรลดาเข้าไปถึงรอบชิงมาแล้ว น่าเสียดายที่เป็นโฟกส์ ไม่เช่นนั้น จิตรลดา คงได้ถ้วยไปแล้ว (เป็นจันไป)

การเรียนของโฟกส์ลุ่ม ๆ ดอน ๆ มาตลอดชีวิตของโฟกส์ ปีสุดท้ายโฟกส์ทำสถิติไม่นั่งโต๊ะครบเลยทั้งปี การบ้านไม่ทำ โฟกส์ตั้งใจจะเข้า ABAC เต็มที่ แต่สุดท้าย โฟกส์ก็ตัดสินใจ ตัดช่องน้อยแต่พอตัวหนีพวกเราไปเรียนต่อที่อเมริกาขณะนี้

Vajiravudh 56

4102 สุรศักดิ์ สุพีสุนทร

เกิด 25 เมษายน 2509

เข้า ร.ร. 20 พฤษภาคม 2517 ป.3 - ม.6 สร./จล.

ที่อยู่ 1140/3 ซอยตันโพธิ์ ถ.นครไชยศรี อ.คูสิต กทม. 10300

โทร. 2414989

สถานศึกษาปัจจุบัน คณะนิติศาสตร์ รามคำแหง

โก้เจียบ ๆ เชื่อง ๆ ไม่ค่อยคุยกับใครเท่าไร แต่โก้ก็สนุกกับเพื่อน ๆ เสมอ โก้เป็นตัวคลกร้ายคนหนึ่ง การเล่นเกมของโก้จะจบลงที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเจ็บก่อนเสมอ วัน ๆ โก้ชอบนั่งอยู่หน้ากระจก หวีผมนุ่ม ๆ ของโก้ไปมาอยู่อย่างนั้น โก้มักทำตัวเป็นคนเรียบร้อย แต่เรารู้ว่าภายใต้ความเฉย โก้มีแผนทำสิ่งเลวร้ายอยู่

โก้หน้าตาดี แต่โก้มีหุ่นขี้ยาไปหน่อย กระนั้นก็ตาม โก้ก็เป็นคทาวงปีมาหลายงาน โก้เป็นปีกทีม ร.ร. ที่มีฝีมือลายมือ (ตีนไม่เบา) เห็นสะโพกโก้ใหญ่อย่างนั้นก็เดอะ นอกจากรักบี้ โก้ยังเป็นโกล์ทีมคณะคว่ำถ้วยชนะเลิศมาแล้วอีกด้วย

โก้เป็นคนเรียนสบายมาตั้งแต่เด็กจนเป็นนิสิต ดังนั้นหลังจากที่โก้สำรวจดูว่าที่ไหนเหมาะสำหรับโก้โก้ก็พบว่า โก้คงจะชอบมหาวิทยาลัยเปิดแห่งนั้น เพราะถึงเวลาจะไปสอบ แล้วก็รอผลแค่นั้นเอง

Vajiravudh 56

พงศ์ธร ปัจฉิมสวัสดิ์

เกิด 12 กรกฎาคม 2508

เข้า ร.ร. 17 พฤษภาคม 2519 ป.5 นอ./จล.

ที่อยู่ 51 ซอยแดงอุดม พระโขนง กรุงเทพฯ

โทร. 2585707

สถานศึกษาปัจจุบัน วิชาวุฒวิทยาลัย

จอมมารพิวดำ สีธงกาแฟ ผู้มาจากดินแดนที่ราบสูงคนนี้ เราเรียกกันว่าฉิม ความจริงฉิม น่าจะจบมาพร้อมกับเรา แต่ฉิมเป็นคนเชื่อมั่นในระบบอาวุโสอย่างมาก ถึงขนาดยอมฆ่าชั้นตอน ม.3 ปัจจุบันฉิมเป็นหัวหน้าใหญ่จิตรลดาอยู่ที่ ร.ร. (ไม่เชื่อคุณได้) ขณะที่พวกเรารุ่น 56 จบมาแล้ว ฉิมเป็นผู้รักคู่แค้นของโฟกัส เรื่องที่ทั้งสองทะเลาะกันเป็นเรื่องปัญหาอ่อนของคนอ้วนที่คิดว่าตัวเองผอม ฉิมมีความคิดอยู่อย่างหนึ่งว่า ตัวเองเหมือนปานศักดิ์นักร้องชื่อดังของเมืองไทย แต่แม้ว่าฉิมจะมีหน้าตา ก่อนข้างหล่อเหล่าฉิมก็เป็นคนอากัฟทางด้านความรัก ฉิมชอบอ่านคอลัมน์ลุ่มหนวดเป็นชีวิตจิตใจ นัยว่าจะเจอคนถูกใจบ้าง ฉิมเคยเขียนจดหมายถึงผู้หญิง แต่เขาบอกว่า หน้าฉิมอุบาทว์เกินขนาด (ล้อเล่นน่า) ตั้งแต่นั้นมา ฉิมเลยหันมามอบความรักกับน้อง ๆ แทน ทำเอาน้อง ๆ หนาว ๆ ร้อน ๆ ไปตาม ๆ กัน

ฉิมมีลูกเล่นทางกีฬาแพรวพราวดีทีเดียว ไม่ว่าจะบาส วอลเลย์ หรือเทนนิส ฉิมเคยผ่านเกมเหล่านั้นมาแล้ว ทุกวันนี้ฉิมกำลังหันมาเอาดีทางสกอวช เพื่อให้เหมาะกับอายุของฉิม

ส่วนดนตรี ตามธรรมดาเราไม่รู้หรอกว่าฉิมอยู่จะอะไร เพราะเวลาดนตรีฉิมชอบนอนมากกว่า พอวันงาน เราจึงรู้ว่าฉิมเป็นมือเซลโลที่สำคัญของโรงเรียน

อย่างที่บอก พบฉิมได้ ที่เก่าเวลาเดิม

Vajiravudh 56

คณะพญาไท

ประวัติ

คณะพยาบาล (คณะตะวันออกด้านเหนือ) สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2458 เสร็จเมื่อปี พ.ศ. 2459 ออกแบบโดยนายสีลี เป็นลวดลายสมัยสุโขทัย สิ้นค่าก่อสร้าง 120,000 บาท เคยซ่อมแซมในปี พ.ศ. 2513 โดยบริษัท สมัยก่อสร้าง จำกัด สิ้นงบประมาณ 850,000 บาท สีประจำคณะคือ สีชมพู

อดีตท่านผู้กำกับคณะ

อำมาตย์โท พระพนิชสารวิเทศ
อำมาตย์ตรี หลวงตรีธรรมากรวิศกรรม
อำมาตย์โท พระช่วงเกษตรศิลปการ
อำมาตย์ตรี หลวงอิงศรีกสิการ
นายศิริประภา บุญหลง
อำมาตย์โท พระปวโรฬารวิทยา
นายสนั่น แพทยานนท์
อำมาตย์ตรี หลวงโสภณพิทยาภรณ์
นายจิต ฝั่งประดิษฐ์

ผู้กำกับคณะคนปัจจุบัน

นายแพทย์เกษม อิศรางกูรฯ

นักเรียนชั้น ม.6 มีจำนวน 11 คน

1. เศรวิณ วรรักษา
2. มนต์ ชวนประยูร
3. ณัฐพงษ์ สัตยานุรักษ์
4. พิสิฐศักดิ์ กุลวานิช
5. ชวัล เขมจรัส
6. วิพุธพงศ์ สายตระกูล
7. พันธุ์ศักดิ์ บุญยรัตพันธ์
8. วรชาติ เฉลิมชัย
9. พงศธร เกาโมรมย์
10. ทวีสิน ลิ้มธนากุล
11. ประภาสิต อัฐรัตน์

4279 เศรวิน วรรักษา

เกิด 6 สิงหาคม 2507

เข้าร.ร. 19 พฤษภาคม 2518 ป.4-ม.6 สร./พท.

ที่อยู่ 247/1 ถ.วิภาวดีรังสิต อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12130

โทร. 5236617

สถานศึกษาปัจจุบัน คณะรัฐศาสตร์ จุฬาฯ

“หวิ” เป็นเด็กปี่มาจากเมืองปทุม เป็นคนที่มีความป้าเถื่อนอย่างป็นกัันเองที่สุด ด้วยความสามารถ (ในการกิน) ที่หากนเทียบได้ยาก ทำให้หวิได้รับเลือกป็นหัวหน้าใหญ่ของคณะ เรื่องที่หวิไม่เคยปฏิเสธเลยนอกจากเรื่องกินแล้วคือเรื่องคึน ซึ่งลีลาการคึนของหวินั้นว่าแปลกตาพิสดารมากจนน้อง ๆ ขโมยไปใช้โดยไม่ขออนุญาต นอกจากนี้หวิยังเคยพาเพื่อน ๆ ไปเปิดฟลอร์คึน (ตอนกลางคึน) กลางตลาดราชวัตรมาแล้ว ด้วยเหตุที่ใบหน้าของหวิสร้างคึนโดยใช้คอนกรีตเสริมเหล็ก คั้งแต่เกิดมาหวิเลยไม่เคยรู้จักคำว่าอายและกล้าทำอะไรทุกอย่างที่คนอื่นไม่กล้าทำ

หวิป็นนักรักบี้ตัวสำคัญของโรงเรียน ทุกครั้งที่แข่งรักบี้หวิจะใช้ทั้งปากกัดและคึนถึบ จนคู่ต่อสู้ (ข้างเดียวกัันด้วย) เอื่อมระอาไปตาม ๆ กััน เพราะชอบความรุนแรงทุกรูปแบบหวิจึงชอบ ‘RUGBY’ กับ ‘AMERICAN FOOTBALL’ ป็นพิเศษ เวลาเล่นบาสเลยชอบเปลือถึลูกวึงเข้าไปทำคะแนน จนบาสรุ่นใหญ่คึนรอบแรกอย่างน่าเสียดาย หวิป็นคนทีรักกีฬาป็นชีวิตจิตใจ ในขณะที่คนอื่นข้อมกีฬากัันอยู่หวิก็มักจะนอนฝันว่าข้อมไปด้วย ฝมือหวิจึง (ท)รัดหน้าคึนไปทุกที และด้วยความทีรักกีฬาอย่างลึกซึ้ง หวิเลยพกลูกรักบี้ไว้ที่ห้อง คึนคั้วไปไหนค่อไหนด้วยตลอดเวลา

การเรียนหวิก็เรียนใช้ได้ เพราะเจ้าคั้วมีวิธีเตรียมการสอบทีคึนชนิดง่าย ๆ แต่ได้ผล ผลสอบของหวิจึงออกมาค่อนข้างดีเสมอ โดยทีไม่ต้องขยันเรียนมากนัก และด้วยความสามารถพิเศษนี้หวิยังช่วยให้เพื่อนบางคน EN’ คึนไปอยู่ธรรมศาสตร์ ส่วนตัวหวิเองอยู่ รัฐศาสตร์ จุฬาฯ

Vajiravudh 56

4088 มนัส ชวนประยูร

เกิด 11 ตุลาคม 2507

เข้า ร.ร. 20 พฤษภาคม 2517 ป.3 - ม.6 สร./พท.

ที่อยู่ 670/582 ถ.จรัญสนิทวงศ์ บางพลัด กทม. 10700

โทร. 4243084

สถานศึกษาปัจจุบัน โรงเรียนเตรียมทหาร

“หุ่นยนต์” ..เอ๊ย ! บุรุษหนุ่ม (หน้าแก่) ผู้นี้เพื่อน ๆ เรียกว่า “ก๊วยเจ๋ง” แต่ที่บ้านเรียกซะน่ารักเกินตัวว่า “เจ็บบ” สาเหตุที่ชื่อก๊วยเจ๋งต้องไปถามเจ้าตัวตัวเองแต่คงไม่ใช่เพราะหล่อเหมือนพระเอกในหนังจีนแน่ ๆ เจ๋งเป็นหัวหน้าคนหนึ่งของคณะที่น้อง ๆ (คงจะ) รักกันมากเพราะเจ๋ง (ดีฟอร์ม) ใจดีกับเด็ก ๆ ในคณะเสมอ นอกจากเจ๋งจะมีงานอดิเรกคือ คอยแย่งขนมเพื่อนกินบนโรงเลี้ยงด้วยฟอร์ม “ตลก...” แล้ว เจ๋งยังชอบเลี้ยงสัตว์เป็นชีวิตจิตใจ และยังสามารถเข้ากับสัตว์ที่เลี้ยงได้อย่างกลมกลืนที่สุดด้วย แต่สิ่งที่ขาดไม่ได้ในชีวิตคือการหิวผสมสลับกับลมหายใจเข้าออกเพื่อรักษาทรงผมให้เรียบอยู่เสมอ นอกจากนั้นเจ๋งยังมีความเป็นอัจฉริยะในตัวเองอย่างเต็มเปี่ยม คือสามารถมองเห็นเหตุการณ์ในอนาคตได้อย่างเหลือเชื่อด้วยการกล่าวประโยคคมตะที่ว่า “กูนี่กแล้ว” ซึ่งเรื่องนี้ทำให้เพื่อน ๆ ทุกคนต้องตกตะลึงไปตาม ๆ กัน ส่วนเรื่องที่เจ้าตัวภูมิใจที่สุดเห็นจะเป็นจุมูก เพราะไม่ว่าใครจะแอบกินอะไรที่ไหนเมื่อไหร่ เจ๋งจะต้องตามกลิ่นไปจนพบต้นตอทุกครั้ง เรียกว่ามาได้จังหวะเหมาะพอดีเสมอ

เจ๋งมีพรสวรรค์ทั้งทางด้านการเรียนและกีฬา เรื่องเรียนก็เรียน (รั้งท้าย) ห้อง ก. มาตลอด จนขึ้น ม. 4 ยังคือครูจนได้ อยู่ โปรฯ 1 ส่วนด้านกีฬานั้นเจ๋งเป็นหัวหน้าทีมรักบี้ของโรงเรียน สามารถเล่นรักบี้ได้ตามโปรแกรมที่ตั้งไว้อย่างไม่มีผิดพลาด จนเพื่อน ๆ ตั้งชื่อให้ว่าหนูน้อยอาราเร่ จนโรงเรียนต้องมอบเครื่องหมายสามารถสมบูรณ์ให้ แข่ง 100 เมตรก็ยังวิ่งเข้าเส้นชัยตามหลังเพื่อนไปติด ๆ มาหลายครั้งแล้ว

“เจ๋ง” ชายหนุ่มผู้มีสุขภาพดี ร่างกายแข็งแรง (ผิคมมนุษย์) ผู้นี้ เคยแอบกระซิบกับ “ซิม” เสมอ ๆ ถึงความใฝ่ฝันอัน สูงสุดในชีวิตคือจะไปประกวด MISTER UNIVERSE แต่เจ๋งทำข้อสอบผิดพลาด เลยต้องเข้าไปเรียน (หัดขับเครื่องบิน) อยู่ เตรียมทหาร

Vajiravudh 56

4259 ฦัฐพงษ์ สัตยานุรักษ์

เกิด 17 พฤษภาคม 2508

เข้า ร.ร. 19 พฤษภาคม 2518 ป.4 - ม.6 สร./พท.

ที่อยู่ 9/12 หมู่บ้านชินเขต อ.งามวงศ์วาน บางเขน กทม. 10210

โทร. —

สถานศึกษาปัจจุบัน คณะนิติศาสตร์ รามคำแหง

“จ๊อน” หลังจากที่จ๊อนเดินทางมาเห็นจากน้อง ๆ จนทั่วคณะแล้ว จ๊อนก็สรุปได้ว่า ผู้ที่หล่อที่สุดในคณะก็คือ “จ๊อน” นั่นเอง จ๊อนเป็นหัวหน้าคณะที่มีรูปร่าง กะทัดรัด ที่สุด มีโรค “ลำไส้ใหญ่แห้งขอด” เป็นโรคประจำตัว ที่เป็นโรคนี้ได้ก็เพราะว่ามีเพื่อนที่ดื้ออย่างหิวกับแจ้จอยสนับสนุนอยู่

จ๊อนเป็นนักรักบี้รุ่นเก่าที่สุดของคณะ พูดถึงเรื่องรักบี้แล้ว หากคนรู้ว่าจ๊อนเป็นไม่มี แต่จ๊อนก็ยอมพลาดโอกาสในทีมโรงเรียน เพื่อถ่ายทอดยอดวิชานี้ให้กับน้อง ๆ จนได้ถ้วยรักบี้รุ่นเล็กมาครอง นอกจากเล่นรักบี้เก่งแล้วจ๊อนยังเป็นแชมป์กระโดดสูงด้วย

จ๊อนเล่นดนตรีได้ (เกือบ) ดีทุกชนิด และเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ขาด “เสียงเพลง” ไม่ได้ จึงไม่ถูกกันเามากกับ “เสียงครู” จ๊อนจะถึงกับจับไข่ หรืออย่างดีก็รู้สึกครั่นเนื้อครั่นตัวเมื่อใครมาพูดเรื่องเรียนอยู่ใกล้ ๆ แต่ถึงกระนั้นจ๊อนก็เรียนได้ดี (D) เกือบทุกวิชา จ๊อนถึงกับประกาศ “พนजर” ถ้า Ek ไม่ติด ขณะนี้จ๊อนนอกจากจะเรียนนิติฯ ที่รามฯ แล้ว ยังศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์ทุกรูปแบบด้วย และในอนาคตอันใกล้นี้จ๊อนจะเปิดกิจการค้าเงินทุกประเภทด้วย

Vajiravudh 56

4368 พิสิฐศักดิ์ กุลวานิช

เกิด 22 กันยายน 2508

เข้า ร.ร. 17 พฤษภาคม 2519 ป.5 - ม.6 สร./พท.

ที่อยู่ 210 พิบูลวัฒนา 12 ถ.พระราม 6 พญาไท กทม. 10400

โทร. 2795881

สถานศึกษาปัจจุบัน คณะนิติศาสตร์ รามคำแหง

ที่บ้านเรียก “เอก” แต่เพื่อน ๆ เห็นว่าชื่อโหลไปหน่อย เลยตั้งให้ใหม่ตามบุคลิกประจำตัวว่า “ชิม” ชิมเป็นหัวหน้าที่คลุกคลีกับเด็ก ๆ มากที่สุด เลยมักจะมีเรื่องราวเกี่ยวกับเด็กในขณะมาเล่าให้เพื่อน ๆ ฟังอยู่เสมอ จนหัวหน้าด้วยกันต้องยกให้เป็นนักสืบประจำชั้น ทำให้ชิมดีใจมากและยังทำตัวลึกลับมากขึ้นไปอีก ในหมู่เพื่อน ๆ ด้วยกันเวลาไม่พียงชิมจะเป็นคนที่เรียกร้อยที่สุด แต่มาระยะหลังนี้ชิมเพื่อนหนักเหลือเกิน ยิ่งใกล้จะจบจากโรงเรียน ชิมยิ่งชวนทำอะไรแปลก ๆ มากขึ้นเรื่อย ๆ จนบางทีน้อง ๆ ในคณะถึงงงไปเหมือนกัน

ชิมเป็นนักวอลเลย์บอลตัวยง เป็นหนึ่งในทีมวอลเลย์บอลใหญ่ที่ชนะเลิศสองปีซ้อนและเป็นนักแบดมินตันหนึ่งของคณะที่ครบรอบแรกสองปีซ้อน นอกจากนั้นยังเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการฟุ้งแหลนโดยให้ด้ามแหลนตีหัวตัวเองได้อีกด้วย ส่วนทางด้านดนตรีนั้นชิมหลงใหลในเสียงปี่สก็อตมาตั้งแต่อยู่เด็กเล็ก เลยเลือกเรียนอยู่วงนี้และเป่าแหลนจนได้เครื่องหมายสามารถมาประดับหน้าอก

เนื่องจากชิมเป็นคนที่มีความผูกพันรั้งกับคณะอย่างลึกซึ้ง เลยไม่ค่อยจะยอมออกจากคณะง่าย ๆ โดยเฉพาะตอนกลางวันชิมยิ่งห่วงคณะมากเป็นพิเศษ และเพื่อที่จะทำหน้าที่หัวหน้าคณะให้สมบูรณ์ที่สุด เลยยอมสละแม้แต่เวลาเรียนของตัวเองเพื่ออยู่เผื่อคณะ ทำให้การเรียนของชิมเริ่มจะมีปัญหาขึ้นเรื่อย ๆ ยังดีที่ชิมมีพรสวรรค์ในการเรียนรู้ด้วยตัวเอง เลยพอเอาตัวรอดมาได้ แต่ก็ทุกทีทุกเลพอสมควร สาเหตุอีกอย่างที่ต้องโดดเรียนบ่อยนั้นเจ้าตัวบอกว่า เพราะต้องเอาเวลามาศึกษาเกี่ยวกับวิชาต่าง ๆ ในมหา'ลัย เพื่อตัดสินใจว่าจะเรียนต่อที่ไหนดี และในที่สุดชิมก็ค้นพบจนได้ว่าไม่มีที่ไหนอีกแล้วที่จะเหมาะกับตัวเองเท่ารามฯ ชิมเลยเลือกไปเรียนนิติอยู่ที่รามคำแหงโดยไม่สนใจ

ไยดีกับมหา'ลัยอื่นเลย

Vajiravudh 56

4073 ชวัลล ขेमจรัส

เกิด 9 มกราคม 2509

เข้า ร.ร. 20 พฤษภาคม 2517 ป.3 - ม.6 สร./พท.

ที่อยู่ 404 ซอยแจ้งวัฒนะ 8 ถ.แจ้งวัฒนะ อ.บางเขน กทม. 10900

โทร. 5211823

สถานศึกษาปัจจุบัน วิทยาลัยศรีปทุม

หนุ่มหุ่นสาวอาจผู้มีใบหน้าจัดสนิทผู้นี้ มีชื่อทั้งที่บ้านและที่โรงเรียนว่า “จ้ำ” สุภายิตโบราณที่ว่า “ซ่า ๆ ได้พรวดเผลมงาม” เป็นประโยชน์ที่ประทับใจจ้ำมากเลยยึดถือเป็นคติประจำใจมาตลอด เพราะจ้ำจะทำทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นการนั่ง นอน กิน เดินด้วยขนาดที่ตัวร้ออยู่เสมอ คือสามารถที่จะค่อย ๆ ละเลียดทำทุกอย่างได้ช้าอย่างไม่น่าเชื่อ ถ้าจับเต๋ามาประลองความซ้ากับจ้ำ จะต้องแพ้จ้ำหลุดลุ่ยเลยทีเดียวนะ แต่เวลาเล่นกีฬาจ้ำกลับวิ่งได้เร็วพอสมควร จ้ำเคยเป็นนักกรีฑาทีมโรงเรียนและพิชิตเหรียญทองมาได้หลายครั้ง และปีสุดท้ายนี้จ้ำยังเล่นรักบี้ทีมโรงเรียนจนได้เหรียญรางวัลสามรอบอีกด้วย ซึ่งเรื่องที่จ้ำได้รับเหรียญรางวัลสามรอบนี้ เป็นเรื่องที่เจ้าตัวภูมิใจที่สุดในชีวิตก็ว่าได้ เพราะจ้ำจะคอยอุดหนุนคนรอบ ๆ 6 เวลาก่อนและหลังอาหารจนเพื่อน ๆ เอื่อมไปตาม ๆ กัน

ทางด้านดนตรี ความจริงจ้ำสนใจแต่ฟังเพลงฝรั่งเท่านั้น แต่ก็เคยพยายามหัดเล่นดนตรีอยู่เหมือนกัน โดยเลือกเป่าฟรุคอยู่ในวงโยธวาทิต แกรมยังได้ไปเดินเป่าตบตาประชาชนอยู่ตั้งหลายงาน จนตัวเองก็ซ้าจะเซ็งตัวเอง เมื่อเห็นท่าจะไปไม่รอดจ้ำเลยลาออกแล้วหันมาเอาดีทางการเป็นช่างไม้แทน

ส่วนทางด้านการศึกษาเรียนนั้น จ้ำยึดหลักที่ว่าเรียนน้อย ๆ จะได้เรียนนาน ๆ เลยก่อน ๆ เรียน ทีละนิดและท่องหนังสือบ่อย ๆ แต่พอควร แต่ถึงอย่างไรจ้ำก็สามารถจบมาพร้อมกับพวกเราจนได้ ขอให้โชคดีตลอดไปนะเพื่อน...

Vajiravudh 56

4278 วิบุรพงศ์ สายตระกูล

เกิด 1 พฤศจิกายน 2509

เข้า ร.ร. 19 พฤษภาคม 2518 ป.4 - ม.6 สร./พท.

ที่อยู่ 15/3/1 ซอยลาดพร้าว 78 อ.บางกะปิ กทม. 10310

โทร. 5140492

สถานศึกษาปัจจุบัน คณะวิศวกรรมศาสตร์ สงขลานครินทร์

จากสัญลักษณ์ที่มองเห็นเด่นแต่ไกล คือ ใบหูที่กาง รับกับใบหน้าอย่างงดงาม ใครก็ต้องรู้ทันทีว่า เขาแหละคือ “อู๋” หรือ “ทูกาง” ของเพื่อน ๆ นั่นเอง อู๋ เป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมเป็นที่น่าประทับใจ จนเพื่อน ๆ ต้องพากันตกใจในพฤติกรรมของอู๋อยู่เสมอ บ่อยครั้งที่เดี๋ยวที่อู๋ ทำให้คุณหมอบอกต้องปวดหัว เพราะความเบื่อหน่ายห่อประมุขของเจ้าตัว

“อู๋” มีความเชื่อในเรื่องโชคชะตามาก ถึงขนาดยอมเสียสัญลักษณ์ประจำตัวของตัวเอง ใบหูที่เคยกางเด่น ก็เลยหุบลงทันที เมื่อหมอบอกที่อู๋ว่าปีนี้จะมีการผ่าตัดครั้งใหญ่ อู๋ก็แก้เคล็ดด้วยการไปผ่าตัด หุบใบหูที่กางลงเสียเลย ก็ทำให้อู๋ต้องหล่อไปอีกแบบหนึ่ง

การเรียนของอู๋นั้นอยู่ในระดับ Top Ten ของสายวิทย์ฯที่เดียว อู๋เป็นศิษย์รักของอาจารย์สมลักษณ์ เพราะมีลักษณะพิเศษในเรื่องความขยัน ช่วงสงฆ์ซักถามคำถามที่ฟังจะมีเป็นครั้งแรกเป็นประจำ จึงไม่แปลกเลยที่อู๋สอบ ‘En’ ได้ วิสวะสงขลา กลับไปอยู่พักที่บ้านเรา และด้วยหุ่นที่ทรนงองอาจ ก็ทำให้มีสาว ๆ มาหลงผิดกับอู๋เป็นประจำ

สำหรับการกีฬาของอู๋นั้น อู๋ประสบความสำเร็จในกีฬาว่ายน้ำ ว่ายน้ำได้โดยไม่ต้องลงแข่ง ในระยะที่มีการฝึกซ้อมอู๋เป็น Coach ที่ได้ขาด เอาจริงเอาจังต่อการฝึกซ้อมอย่างมาก จนน้อง ๆ ว่ายน้ำน้ำพากันสนุกสนานถึงกับ “อ้วก” เลยทีเดียว

ด้านดนตรีนั้นเดิมที่อู๋เป็นนักไวโอลิน แต่ต่อมาอู๋ก็ลาออกมาเรียนปี่กับครูบู๊ ไป ๆ มา ๆ ก็ไม่เรียนอะไรเลย แต่กลับไปใช้เวลาในการเดิน ไม่เลือกทั้งเวลาและสถานที่ ไม่ว่าจะเดินแห้ง หรือเดินสด ๆ จนบางครั้งคุณหมอบอกต้องมาไล่อู๋ขึ้นไปนอน เพราะการเดินที่ผิดเวลา และที่สำคัญ

อู๋ยังเป็นผู้นำในเรื่องแฟชั่นทรงผมที่ทำให้อาจารย์สมลักษณ์ประทับใจเป็นพิเศษ

Vajiravudh 56

4270 พันธุ์ศักดิ์ บุญยรัตพันธุ์

เกิด 21 กันยายน 2508

เข้า ร.ร. 19 พฤษภาคม 2518 ป.4 - ม.6 นอ./พท.

ที่อยู่ 1663/11 ถ.พหลโยธิน อ.บางเขน กทม. 10900

โทร. 2781157, 2793098

สถานศึกษาปัจจุบัน คณะวิศวกรรมศาสตร์ สงขล

อาหารเข้ามื่อใด ที่มีแยมโรลใส่กล้วย ๆ หรือขนมเค้กหน้ามันเยิ้ม ทุกคนก็จะต้องนึกถึง “อ๊อด” ขึ้นมาทันที อ๊อดเป็นเจ้าของร้านขนมมีชื่อ เมื่อใดที่อ๊อดกลับไปบ้าน เพื่อน ๆ ก็จะพากันเผื่อรอการกลับมาของอ๊อดเสมอ เพราะอ๊อดมักจะกลับมาพร้อมกับกล่องขนมสีขาว ๆ เป็นประจำ

เอกลักษณ์ ประจำตัวของอ๊อดอยู่ที่ขันทัน และห้องที่บวมเป่ง ซึ่งอ๊อดสามารถใช้ประโยชน์ของมันได้ ในการเล่นกีฬา ไม่ว่าจะเป็นวอลเลย์หรือเบด อ๊อดมักจะพยายามสอนน้อง ๆ ให้แจ่มว่ห้องอยู่เสมอ ซึ่งก็มักจะไม่มีใครทำได้ เพราะห้องของอ๊อดเท่านั้นที่มีลักษณะพิเศษเช่นนี้ อ๊อดเป็นมือตบมือหนึ่งในทีมวอลเลย์ของคณะพยาบาล และเป็นกำลังสำคัญในการคว้าถ้วยให้แก่คณะได้ถึง 2 ปีซ้อน

ในด้านการเรียนของอ๊อด ก็ขึ้น ๆ ลง ๆ ไปตามอารมณ์ และตามความบวมของห้อง แต่อ๊อดก็ยังอุตสาหึ่สอบ ‘Eng’ ติควิศวะสงขลาลงได้ -

สำหรับเรื่องดนตรีนั้น อ๊อด มีความสามารถในการเล่นดนตรีไทย ในเวลา 2 ปี อ๊อดก็สามารถใส่ชื่อตัวเองเข้ารับเครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่งได้โดยไม่ยากนัก จากนั้นอ๊อดก็เปลี่ยนอาชีพ หันมาสนใจในเรื่องการฟังเพลงสากลทันที จนถึงขนาดจะยัดอาชีพ D.J. ในอนาคตเลยทีเดียว

Vajiravudh 56

4266 ประกาศิต อิฐรัตน์

เกิด 8 กันยายน 2509

เข้า ร.ร. 19 พฤษภาคม 2518 ป.4 - ม.6 สร./พท.

ที่อยู่ 345/1 ซอยของครักษ์ บางกระบือ คูสิต กทม. 10300

โทร. 2414706

สถานศึกษาปัจจุบัน คณะนิติศาสตร์ ธรรมศาสตร์

จากเด็กกะโปโล ผู้นำนักเรียนอันดับหนึ่ง เขาแหละ ประกาศิต อิฐรัตน์ “วิป” ของเพื่อน ๆ หรือ “พีตัก” ของน้อง ๆ วิปเป็นบุคคลที่เพื่อน ๆ รักมาก มีบุคลิกแปลกตา และมีเสียงดังแสบแก้วหู เพื่อน ๆ จึงพากันตั้งชื่อให้ได้ไม่เว้นแต่ละวัน ซึ่งแม้แต่เจ้าตัวเองก็ยังจำไม่ได้ว่ามีชื่ออะไรกันบ้าง แต่ชื่อที่ฮิตที่สุดในระยะหลังก็คือ “วิป” นี้แหละ

ด้านการเรียนนั้น วิปเป็นหนึ่งในผู้เสมอ ได้รับพระราชทานรางวัลเรียนดีทุกปี พุดติกรรมในห้องเรียนของวิป เป็นที่ปลื้มใจของอาจารย์และเพื่อน ๆ มาก ไม่ว่าจะเป็นวิธีการหลบกระสุนน้ำลายของอาจารย์สมปอง หรือเสียงเมวร้องก่อนอาจารย์สรุป จะเข้าห้องสอน ในยามว่าง วิปมักจะกักตัวเองอยู่คนเดียวเงียบ ๆ เพื่อฝึกฝนความรู้อยู่เสมอ จนเพื่อน ๆ พากันเป็นห่วง เพราะหน้าตาของวิปก็คล้ายกับผีหมอเข้าไปทุกที แต่ทุก ๆ คนก็ต้องพากันโล่งอก เมื่อทราบว่า วิปสอบ En ได้ คณะนิติศาสตร์ ธรรมศาสตร์ มีคะแนนสูงมากเสียจนกระทั่งได้รับพระราชทาน “ทุนภูมิพล”

เรื่องกีฬาของวิปก็ยิ่งใหญ่ไม่แพ้การเรียน ด้วยฝ่ามืออันฉกาจฉกรรจ์ และฝ่าเท้าอันทรงพลัง ทำให้วิปมีประวัติการเล่นกีฬาดีเด่นมาโดยตลอด วิปเป็นหัวหน้าทีมวอลเลย์บอลของคณะพายัพ ที่กวาดถ้วยให้คณะได้ทั้ง 2 รุ่น ถึง 2 ปีซ้อน และกวาดเหรียญทองตลอดจนสร้างสถิติการวิ่งทนอยู่หลายปี จนได้คิดกรีฑาทีมโรงเรียน

ด้านดนตรีนั้น วิปพิสมัยกับเสียงสูง ๆ ต่ำ ๆ ของฆ้องวงและระนาดมาก ในที่สุดก็ใส่ชื่อตัวเองเข้ารับเครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่งไปได้ งานอดิเรกของวิปที่ใคร ๆ ไม่เคยคาดคิดก็คือ การจัดตั้ง Vip Center ขึ้นมา ทำให้ยุทธจักรวงการกวดวิชาปั่นป่วนไปตาม ๆ กัน กิจการโรงเรียนกวดวิชาของวิปตีมาก มีผลกำไรงาม ขนาดเอาไปแต่งรถซึ่งได้ และสิ้นปียังมีเงินปันผลมาให้กับ สมาชิกที่มาใช้บริการอีกด้วย

Vajiravudh 56

4372 วรชาติ เฉลิมชัย

เกิด 7 กันยายน 2508

เข้า ร.ร. 17 พฤษภาคม 2519 ป.5 - ม.6 สจ./พท.

ที่อยู่ 122/51 ซอยจรัญนิเวศน์ ถ.ติวานนท์ อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000

โทร. —

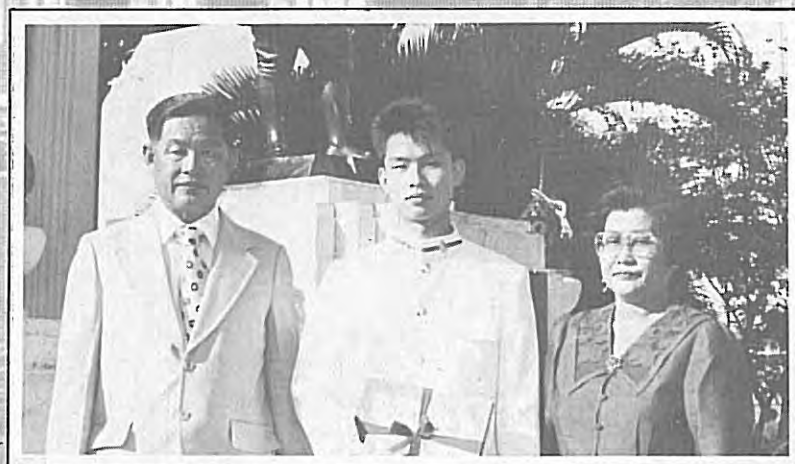
สถานศึกษาปัจจุบัน คณะนิติศาสตร์ จุฬาฯ

ถ้าหากภายในโรงเรียนวชิราวุธฯ มีการประกวดความสะอาดกันละก็ “ฉีก” หรือ พี่ว ของน้อง ๆ จะต้องชนะเลิศอย่างแน่นอน ความสะอาดของฉีกนั้นเป็นที่เลื่องลือไปไกลจนได้รับการขนานนามให้เป็น แม่บ้านแห่งคณะพยาบาล ฉีกเป็นบุคคลที่รักความสะอาดอยู่เป็นนิจ จนน้อง ๆ จะพากันหันหน้าหนีเมื่อเจอหน้าฉีกในวันอาทิตย์

การเรียนของฉีกนั้นติดอันดับ Top Five ของห้อง และสามารถช่วงชิงความเป็นหนึ่งได้ในวิชาที่สุดท้าย เวลาเรียนของฉีก 100% เต็มไม่เคยพลาด และมักจะเป็นที่พึ่งที่เพื่อน ๆ หมายตาเวลาสอบ ไม่แปลกเลยที่ฉีกจะสอบได้คณะนิติ จุฬาฯ แถมยังเป็นหนึ่งในสิบของคณะอีกด้วย

ในด้านการกีฬาฉีกก็ไม่ไม่น้อยหน้าใคร เพราะฉีกติดโผมาตั้งแต่ปีแรกที่ก้าวมาเหยียบคณะพยาบาล ถ้าหน้าเกินเพื่อน ๆ อยู่หลายปี ซึ่งเจ้าตัวภูมิใจมากทีเดียว

งานอดิเรกของฉีกนั้นในตอนเริ่มแรกก็คือ การสกีวโอลิม อยู่ไปอยู่มากก็ย้ายมาเรียนปั้นกับครูบู๊ พอเข้าคณะพยาบาลก็ย้ายมาอยู่วงดนตรีไทย ตีฉิ่ง ตีกลอง นับสายซิมอยู่จนได้เครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่ง พอแก่ ๆ เข้าฉีกก็คิดว่าตัวเองนั้นหุรหุรามาก ก็เลยเปลี่ยนมาอยู่ในสังคม High Society ของคณะพยาบาลแทน และกลายเป็นแม่บ้านไปในที่สุด ที่สำคัญฉีกยังเป็นผู้นำในเรื่องแฟชั่น ที่เจ้าตัวมักบอกเขาเองว่า ยังก้าวล้ำนำสมัยอยู่เสมอ และทุก ๆ คนก็ต้องประทับใจกับแฟชั่นของฉีกมากในงานคณะพยาบาล

Vajiravudh 56

4077 ทวีสิน ลิ้มธนากุล

เกิด 14 เมษายน 2508

เข้า ร.ร. 20 พฤษภาคม 2517 ป.3 - ม.6 สร./พท.

ที่อยู่ 16 สุขุมวิท 33 แขวงคลองตัน กทม. 10110

โทร. 2580629

สถานศึกษาปัจจุบัน คณะนิติศาสตร์ รามคำแหง

ในขณะพญาไท หากใครคิดจะไป Shopping ก็คงจะไม่ลืมที่จะแวะไปที่ Super Market ขนาดย่อมของ “หนูหล่อ” หรือ “พีสิน” ของน้อง ๆ ทั้งหมด สินเป็นเศรษฐีเจ้าของผลิตภัณฑ์ Lervia ฉะนั้น Super Market ของสิน จึงเป็นที่พึ่งของเพื่อน ๆ ยามขาดแคลนได้เสมอ ในวันใดที่สิน ปิดร้านไปจากคณะเพื่อน ๆ จึงมักจะถามหาเป็นประจำ

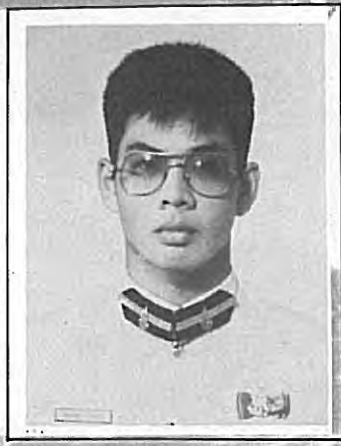
หากเราพูดถึงการเรียนของสิน ก็ต้องบอกว่าอยู่ในระดับ Top Ten ของห้องที่เดียว (เพราะในห้องมี 14 คน) สินเป็นเด็กขยัน ชอบถือหนังสือติดมือไปอ่านในยามว่างเสมอ แต่ไม่ใช่หนังสือเรียนหรือกณะ เป็นหนังสือแฟชั่น แฟรเว เบรียวด ดีฉั้น ลลนา อะไรพวกนี้ต่างหาก และเป็นที่น่าเสียดายว่า ข้อสอบ En ไม่ยักออกถามในเรื่องแฟชั่นเลย สินก็เลยต้องไปอดหนุน การเป็นลูกพ่อขุนไปตามระเบียบ

เรื่องกีฬาของสิน ก็คงไม่มีเรื่องอะไรนอกจากว่ายน้ำ สินเป็นบุคคลสำคัญในทีมว่ายน้ำของคณะพญาไท พอถึงเวลา กีฬาที่ไร น้อง ๆ นักว่ายน้ำก็พากันหลบหน้าสินเป็นประจำ แต่สินก็ยังนำทีมนักกีฬา พลิกประวัติศาสตร์การว่ายน้ำของคณะพญาไท ด้วยการคว้าถ้วยว่ายน้ำถ้วยแรกให้แก่คณะได้ในที่สุด

งานอดิเรกของสินนั้น เดิมทีก็คือ การเป่าคารรีแรน แต่ต่อ ๆ มาสินก็เริ่มรู้ว่าแกลงไปทุกที ก็เลยโอนมรดกให้น้อง ๆ ไป และใช้เวลาว่างในการนอนหลับพักผ่อนในท่าทางที่เป็นแฟชั่นล้ำหน้านำสมัยถึง 5 ปี แฟชั่นของสินเป็นที่เลื่องลือมากในงานคณะ และสิ่งที่ประหลาดก็คือ เด็กทำห้องสินยื่นใบลาออกให้เป็นของขวัญวันปีใหม่ ซึ่งสินประทับใจมาก

Vajiravudh 56

4269 พงศธร เกาโมรมย์

เกิด 19 ธันวาคม 2509

เข้า ร.ร. 19 พฤษภาคม 2518 ป.4 - ม.6 สร./พท.

ที่อยู่ 723/83 ซอยปรีญญา ถ.เจริญสนิทวงศ์ บางบำหรุ บางกอกน้อย กทม. 10700

โทร. 4249929

สถานศึกษาปัจจุบัน มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

“วุ่น” เป็นชื่อเล่นทั้งที่บ้านและที่โรงเรียนแต่เจ้าตัวกลับไม่ค่อยจะยอมรับชื่อนี้เท่าไรนัก โดยเฉพาะเวลาอยู่นอกโรงเรียน วุ่นจะมีชื่อเพราะ ๆ มาหลอกสาว ๆ อยู่เสมอ ถึงการม่วนจะนำเข้าไปหน่อย แต่ด้วยความสามารถพิเศษเหนือมนุษย์ ในการตีหน้าให้น่าสงสารบวกกับความสุภาพขนาดที่ในโลกนี้ไม่มีใครทำได้ของวุ่น ทำให้วุ่นสามารถดำรงความเป็นนักรักตัวฉกาจมาได้จนทุกวันนี้ แม้แต่ก๊วยเจ๋งยังต้องแพ้วุ่นไปชนิดเส้นยาแดงผ่าแปด

ด้านกีฬา.. ตอนเด็ก ๆ วุ่นก็เคยเล่นรักบี้เหมือนกัน และสามารถเล่นได้ประทับใจตัวเองมาก วุ่นเคยได้รับเกียรติให้เป็นตัวสำรองตัวสุดท้ายในทีมรักบี้รุ่นเล็กพญา เมื่อเห็นทีจะเอาดีทางนี้ไม่ได้ก็เลยหันมาหัดเล่นสควอชแทน จนได้เป็นนักสควอชตัวสำคัญของโรงเรียน วุ่นเป็นตัวแทนโรงเรียนไปแข่งขันหลายครั้ง จนโรงเรียน (จำใจ) ต้องมอบเครื่องหมายสามารถให้

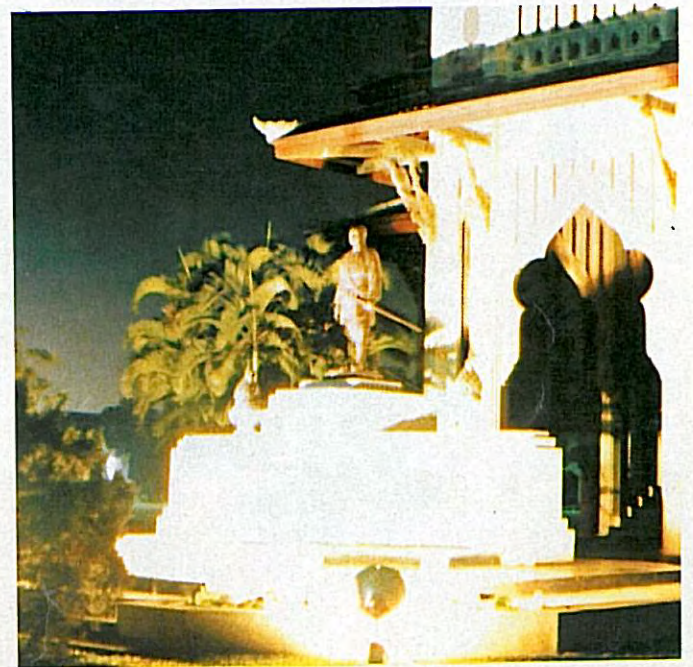
ด้านดนตรี.. เมื่อก่อนวุ่นเฟื่องฟูอยู่ในวงเครื่องสายสากล แต่พอมาระยะหลัง ๆ วุ่นซักรู้สึกว่าตัวเองจะมีเวลาอนน้อยไปหน่อย เลยต้องโอนเวลาเรียนดนตรีมาเป็นเวลาอน และที่ต้องนอนมาก ๆ นั้น เจ้าตัวบอกว่าจะช่วยรักษาสีวนิไบหน้าซึ่งแพทย์ลงความเห็นว่ามีทางจะรักษาให้หายขาดได้

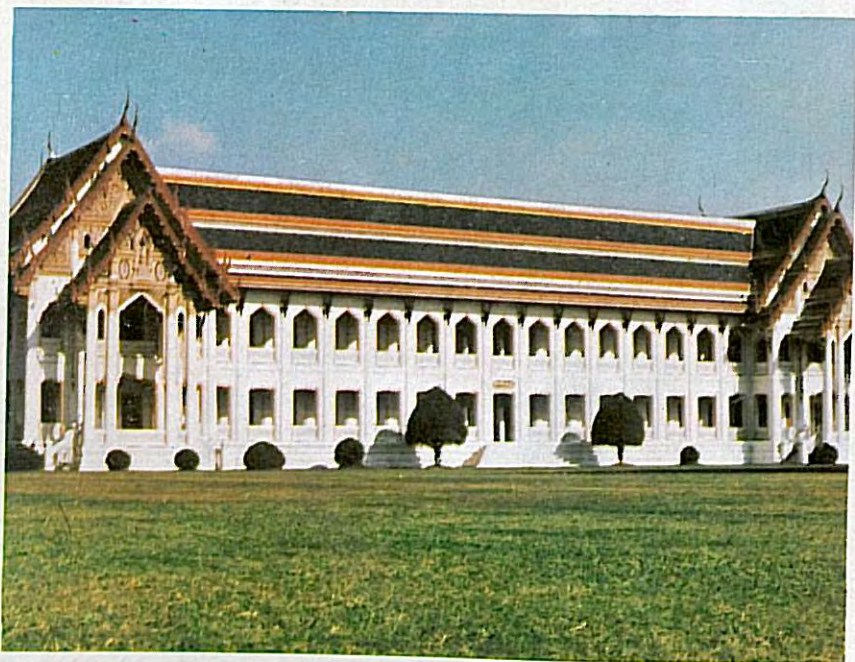
ด้านการเรียน.. วุ่นจะทำตัวเป็นคนที่ยัยที่สุดในห้องและเปลี่ยนเป็นคนที่ยัยที่สุดในห้อง สลับกันไปเรื่อย ๆ อาทิตย์เว้นอาทิตย์ได้เหมือนเล่นกล แต่ยังไงวุ่นก็สามารถใช้ความรู้รอบโต๊ะ พาตัวเองผ่านการสอบมาได้จนจบ ม. 6 ตอนนี้วุ่นไปโชว์ร่องเท้าแตะกับเสียงนุ่ม ๆ อยู่ที่มหา'ลัยการค้า เพื่อน ๆ ก็ได้แต่หวังว่าวุ่นจะโชคดีในการสอบทุกครั้งเหมือนสมัยอยู่โรงเรียน

Vajiravudh 56

ព្រះបរមរូប S.6

อินดอร์ฯ

สมาคมศิษย์เก่า

ศาลากลางน้ำ

ตึกเรียนเด็กเล็ก

คณะสนามจันทร์

คณะนันทอุทยาน

คณะสราญรมย์

กองบังคับการ

ตึกพยาบาล

ตึกวิทยาศาสตร์

ตึกเพชรรัตน์

หอสมุด

หอนาฬิกา

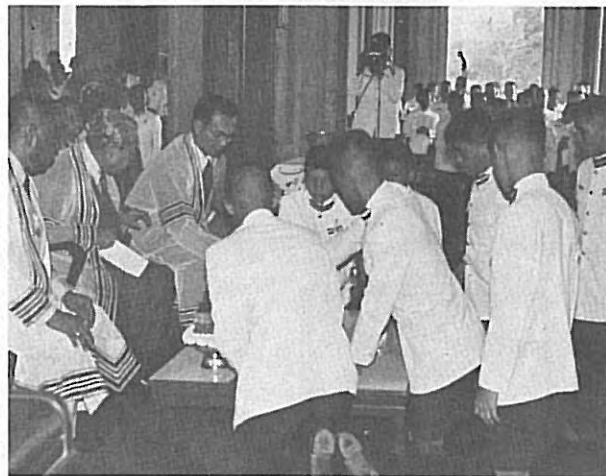

TRANSU ACTIVITIES

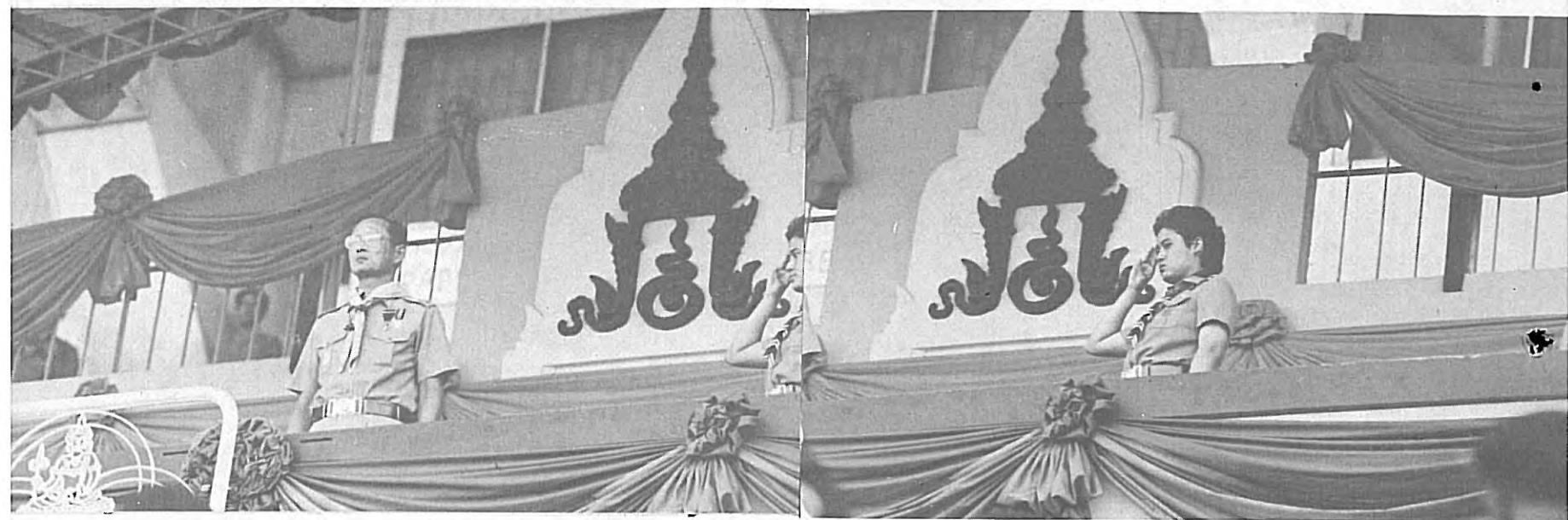
พิธีไหว้ครู
และ
แต่งตั้งหัวหน้า

วชิราวุธครบรอบ 72 ปี

งานลูกเสือแห่งชาติ

1 ก.ค. 26

ถวายบังคม
วันปิยมหาราช
23 ต.ค.

ฟุตบอล ครู - นักเรียน

S P O R T S

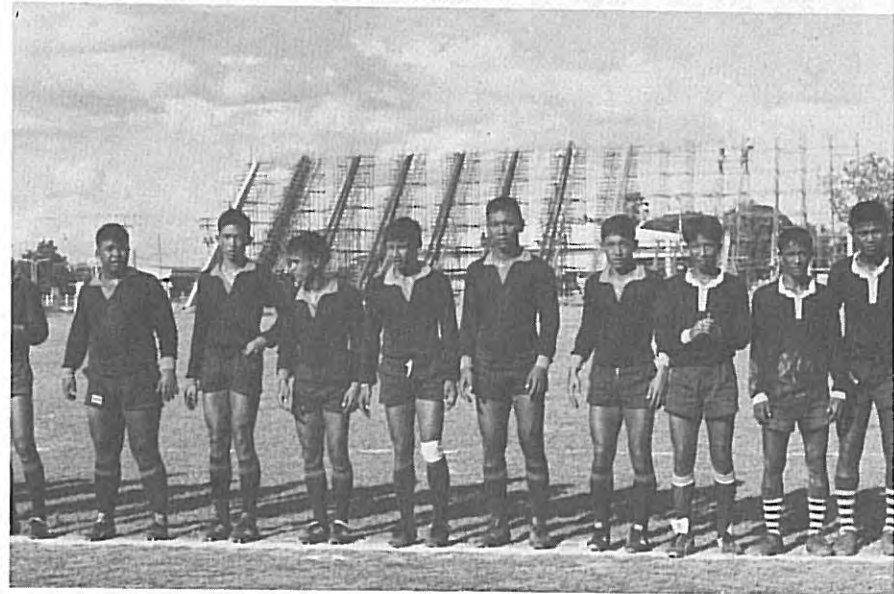
S P O R T S

RUGBY FOOTBALL

VC IN KORAT!

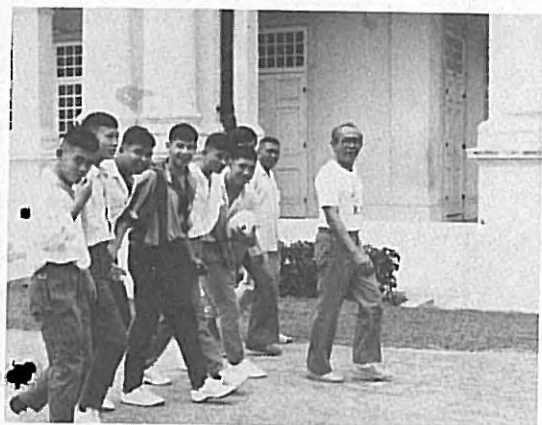

OV — VC

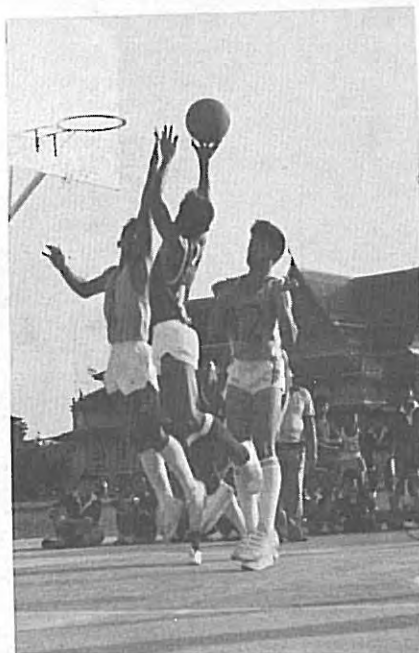
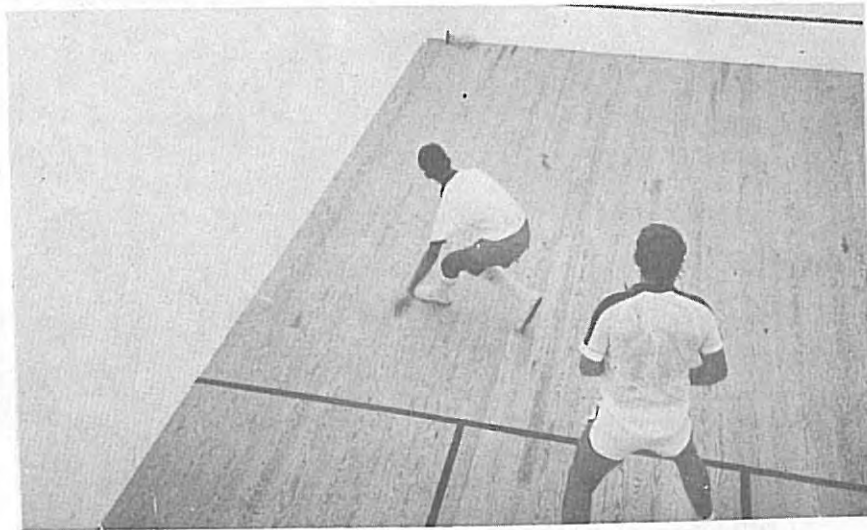
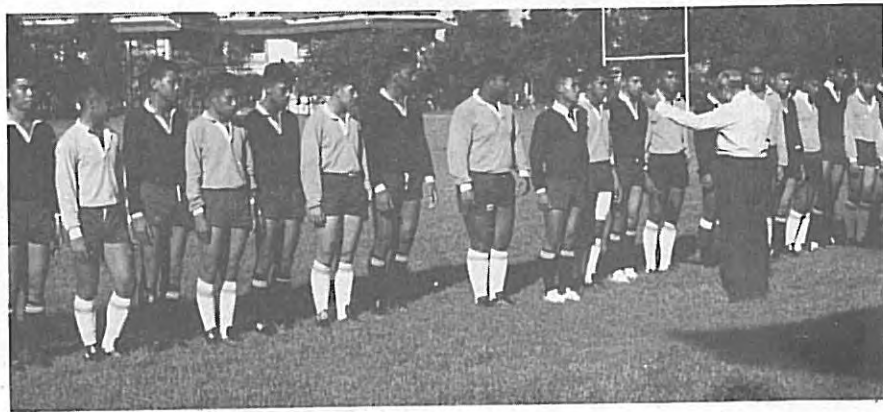
VC — ST

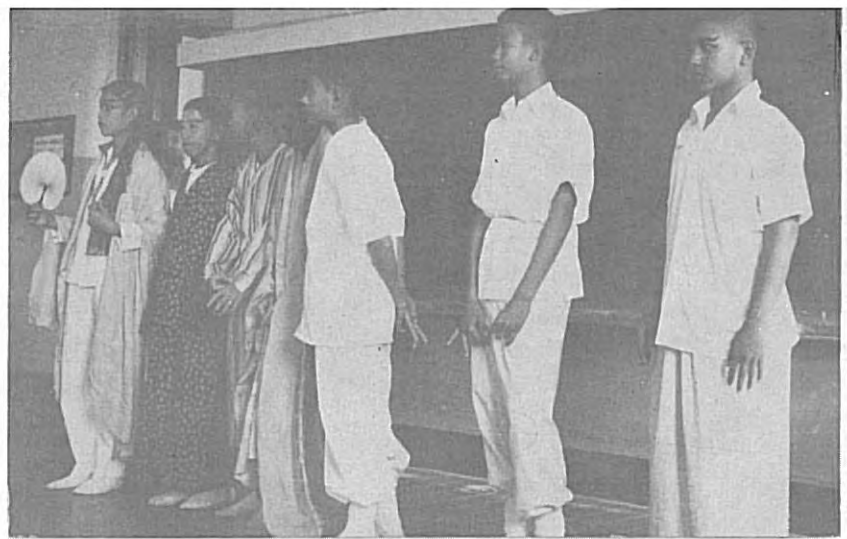

MA- LAY- SIA

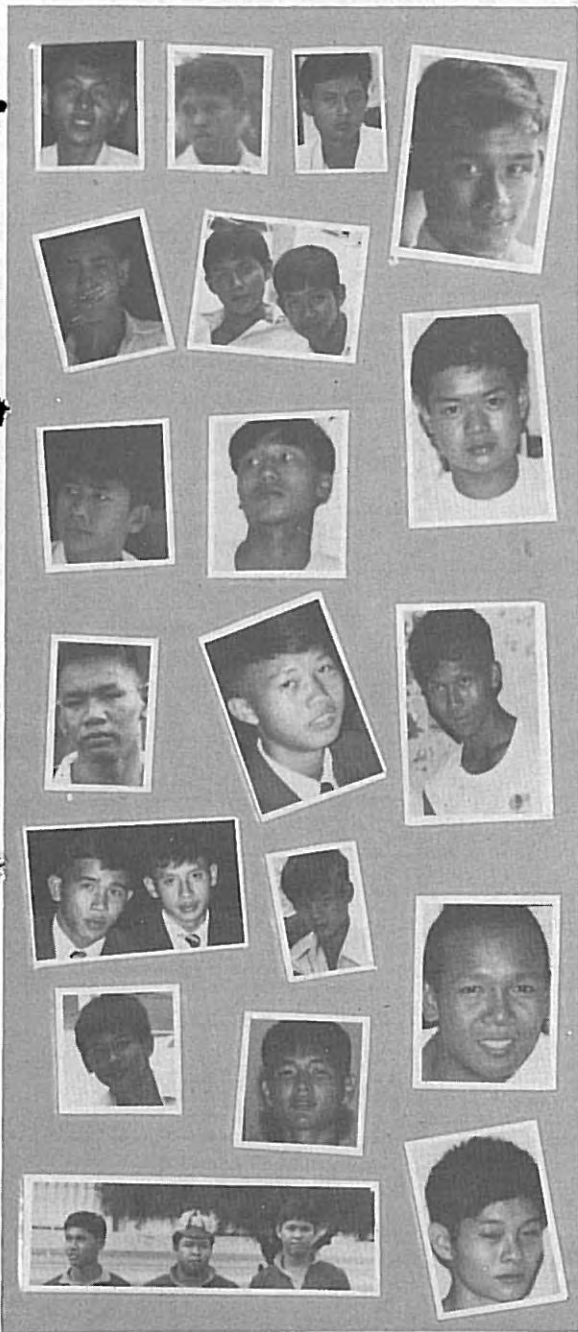

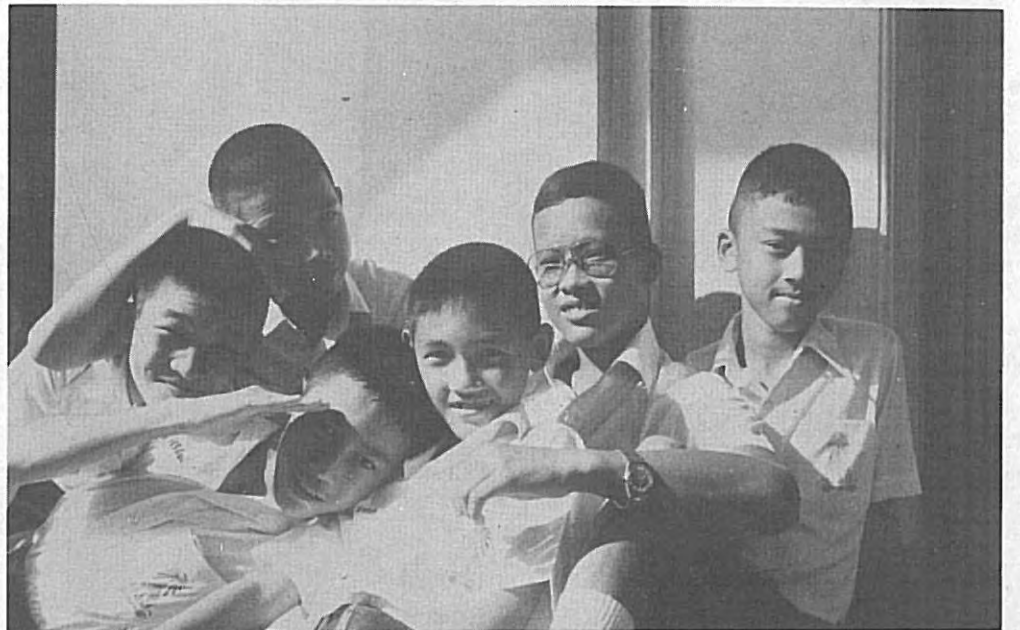
ขนาดเด็ก ๆ ยั้่งน่าเกลยค

มีปัญหาคู่เด็ก

?

△ ปัญหาอยู่ที่จิตใจ

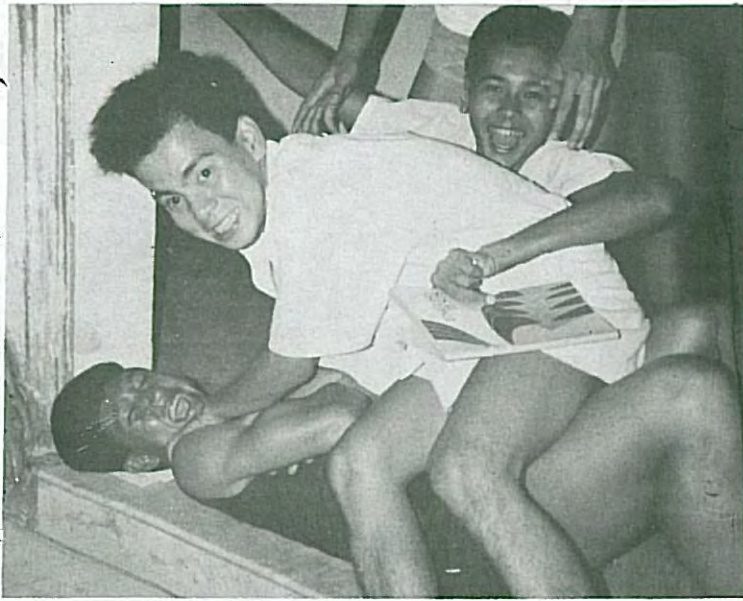
△ ลิงเป็นเกย์ (เพิ่งเคยเห็น)

△ ชีวิตมีค่า...อย่าช้ำกับไม้ที่

△ โนนแน่ะ นกเขาตู...

△ อย่าหมอบ อย่าทำ นवलวี....

△ เจ้าประคุณ...ขอให้ลูกข้าง EN. ติดด้วยเถิด

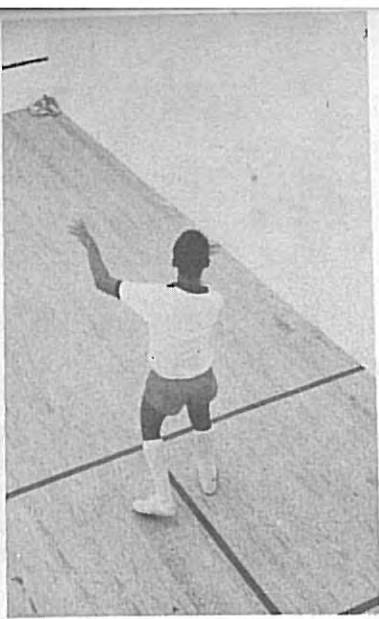
▽ ฝึกให้ดู...ดู คู่ที่ตัว หัวต่างหาก

▽ นางกระต่าย (STARBO)

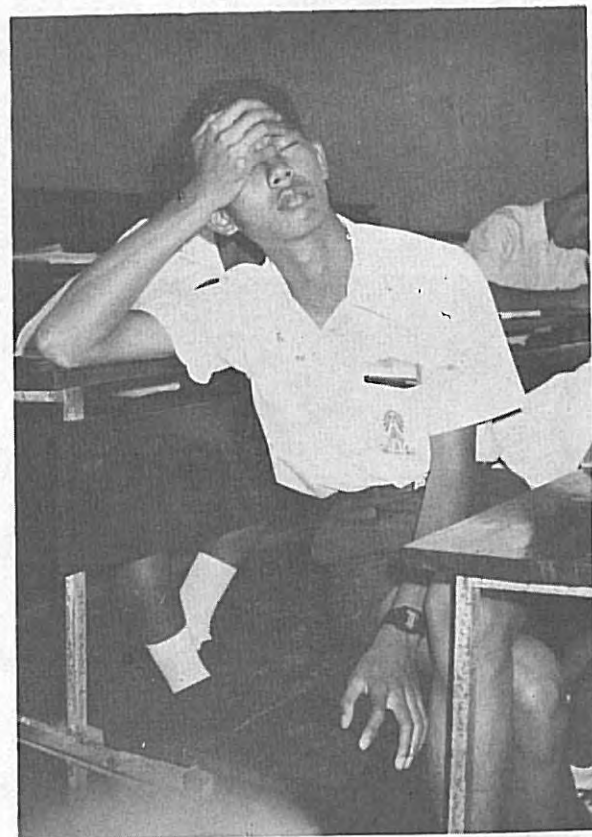
△ ลูกอี่ข้างกต

รำไทย

ท. ทหารอดนม

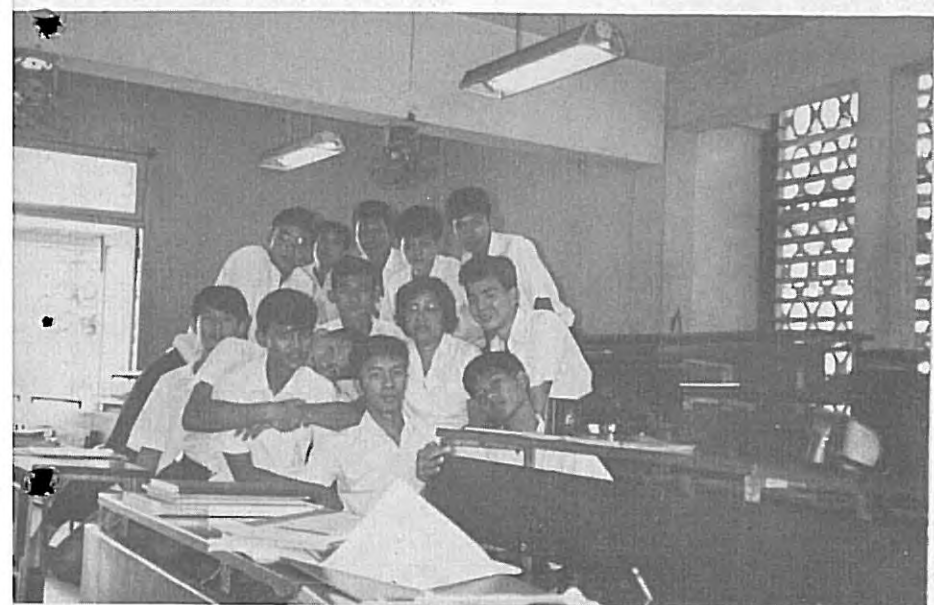

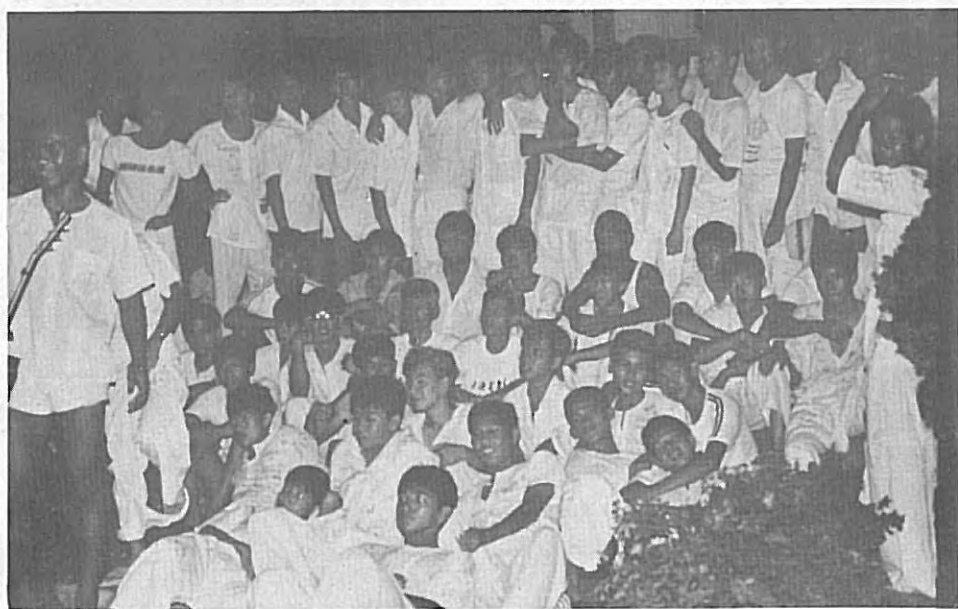
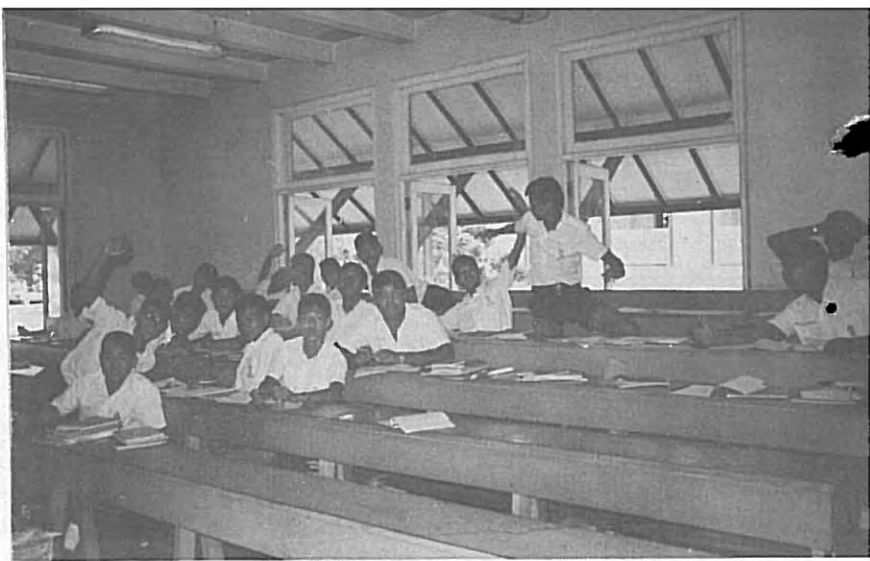
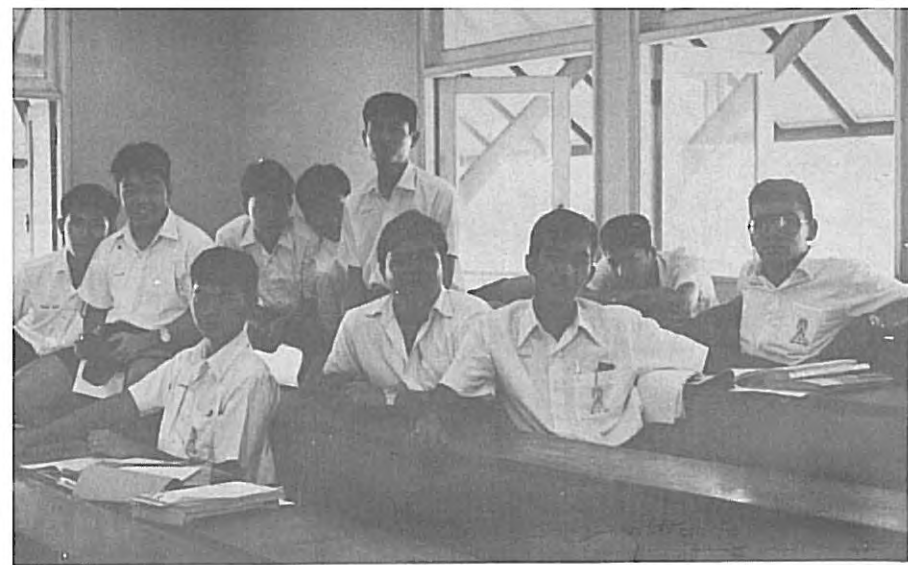
ไม่ทล่อยังหลับน่าเกลียดอีก

อุ้ชอบ โคนฮะ ...

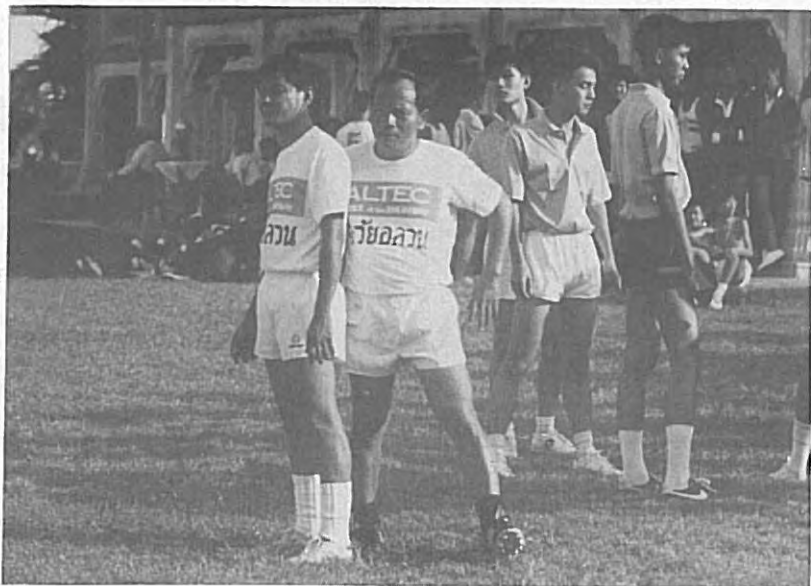

o. v. วันนั

▷ รัฐมนตรี วันหน้า

ตะวันสี่ทอง

ลิบร้อยพัน ยันรัฐมนตรี

ขาตั้งสูง

วิ่ง วิ่ง วิ่ง วิ่ง วิ่ง... วิ่งไป ๆ ๆ ๆ...

ยัด่าทั้งปี

เขาคินวนา...

△ ขี้ฉ้อเมตตา

▽ THE OUTSIDER (ได้พวกนอกคอก)

▽ พี่..ลา..พี่..ล่า..เฟี้ย

แล้วคืนนี้ฉันจะเซ่ง

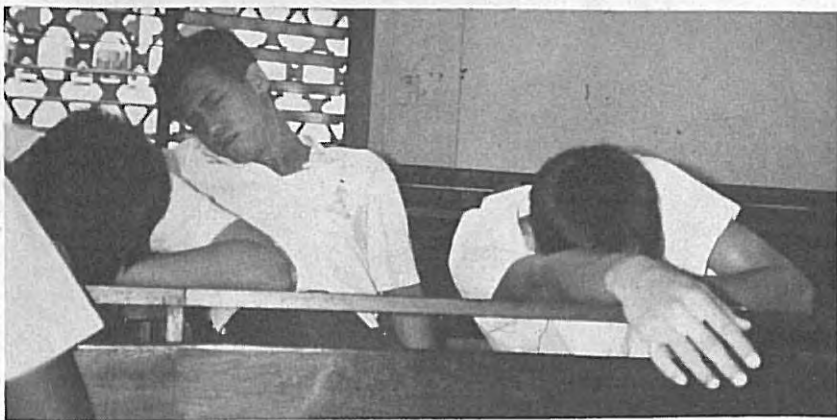
△ WHALE COME !?!

▽ ไครจับฉันมาซัง พ่อแม่ฉันรวย ร่ำรวย ช่วยที่...

▽ สนุกแะ เอาหน้ารับเช่า

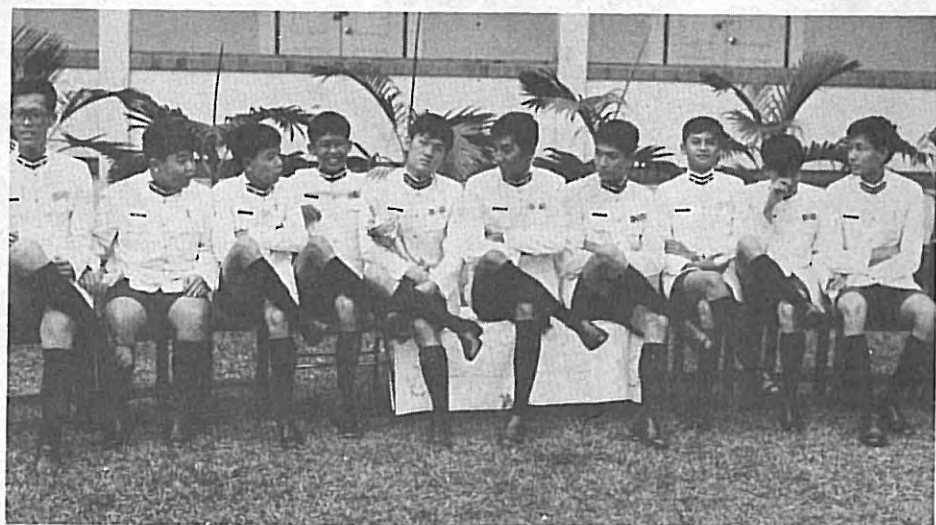
ใครจะเรียนเท่าใด ก็ปล่อยให้เรียนเสียให้เช็ด

หลังจากเสร็จภารกิจประจำวัน เชื้อ...เพลีย

ห้องไปบนทางสายเบ็ดเตล็ด

หรือคุณว่าผมไม่หล่อ

ใครดีด้วย...น่าเกลียด...

△ โรคแก๊งหล่อกำเร็บ

△ บทเรียนก่อนวิวาท์

△ จะร้องร่ำทำเพลง ก็ล้ำลึกล้ำ

△ อีสาน แกล้งฝรั่ง

△ ของว่างสำหรับพี่ชาย

△
เพิ่งจะเคยกินวะ

△ เป็นนางงามในอ่างน้ำ เป็นนางงามผู้กระฉก

รอยยิ้ม... พิมพีใจ... △

ไม่รู้ใครพ่อ
△

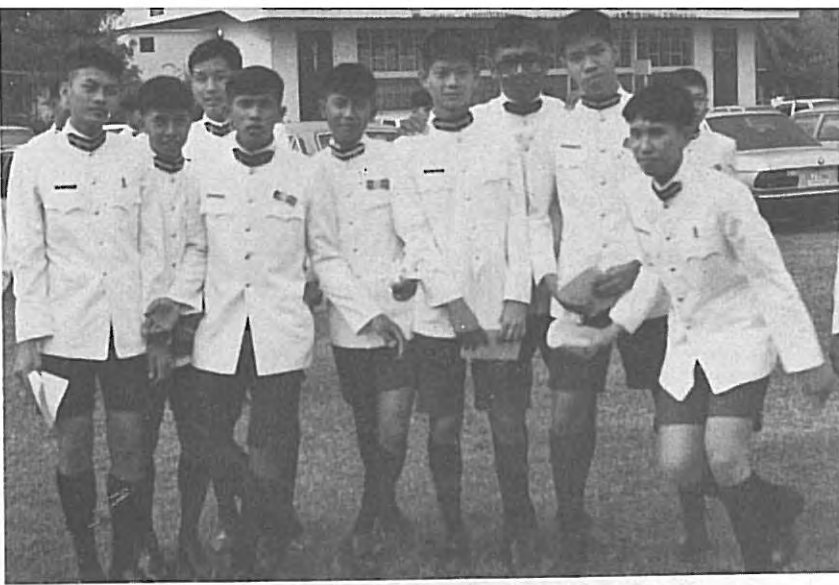
△ ก่อนมาจากบักษัโต้ (อาชีพเดิม) △

△ ฉันคงต้องแก้ไปตามลำพัง

△
เราสู้

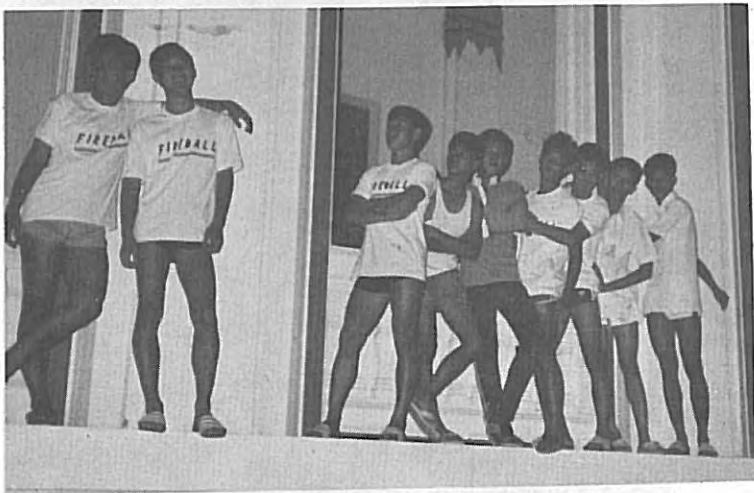

สวยและเท่จังเลย...
(ฉ.ศ.พ.5201)

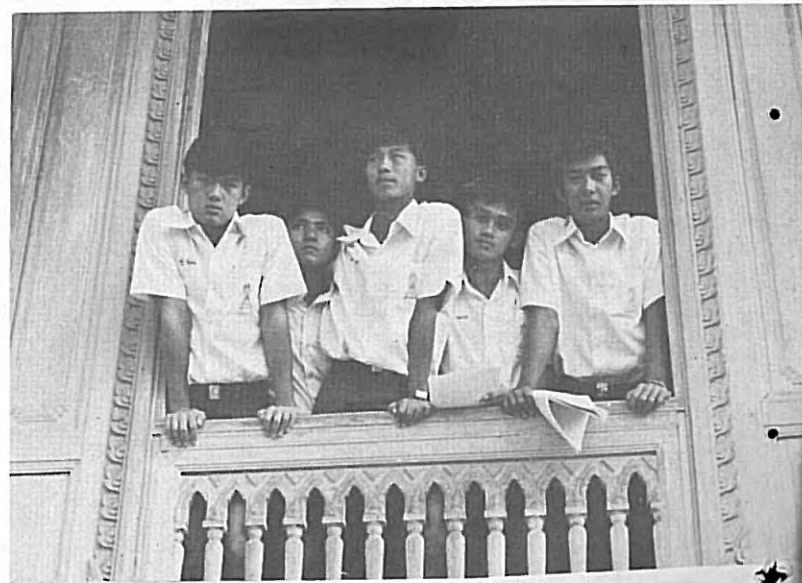
คนทะเล(พ่อเจ๊อก)

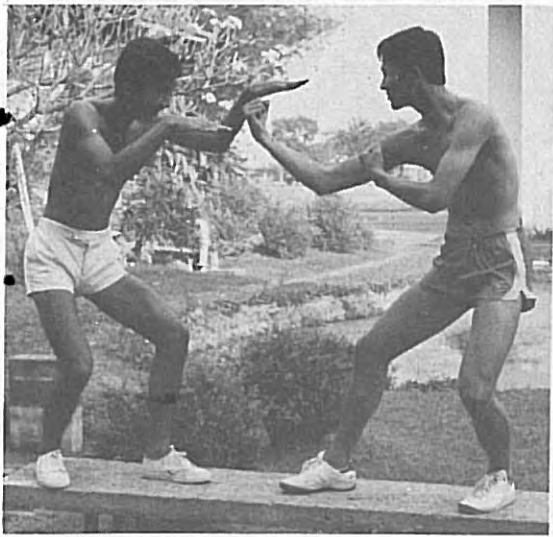

FIRE BALL.....ALL STARS.

อยากจะเห็นดวงใจพี่นี่
เขีน้องพี่ออกดูพี่ยอม...

△ เสียวลมย์ ภาคพิศดาร

△ แม่พระ กับ เด็กปีญ่ชานิม

△ คุณหาที่ผิดไต่กัแห่ง

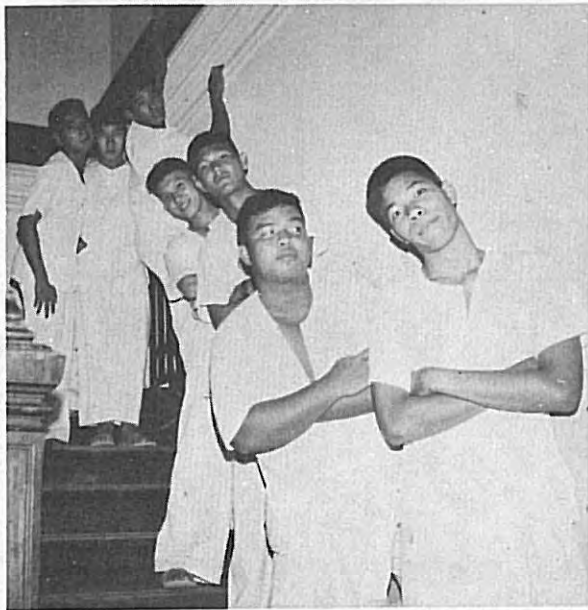
△ ไฟแสงเข้าฮอยไฟ

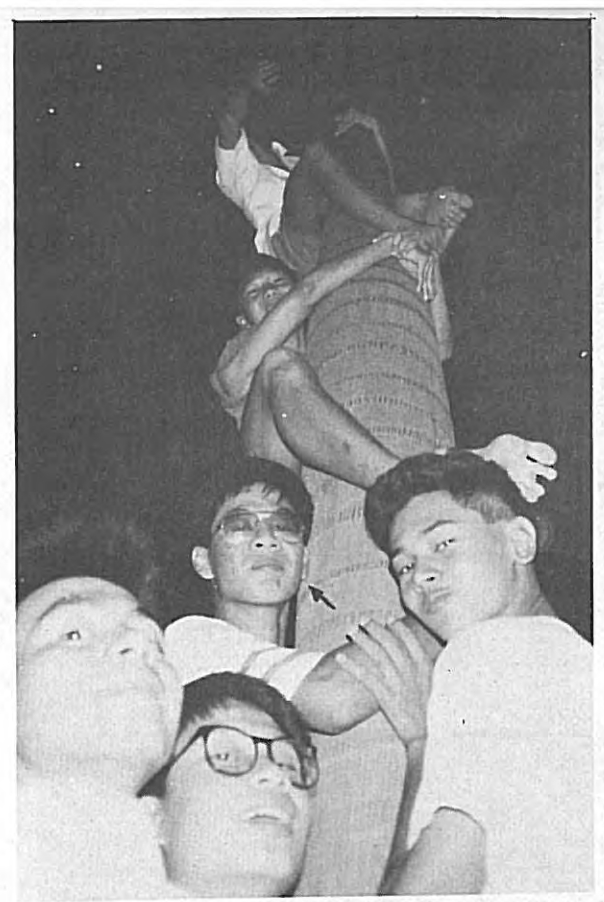
△ รวมเค็อยคูลิต

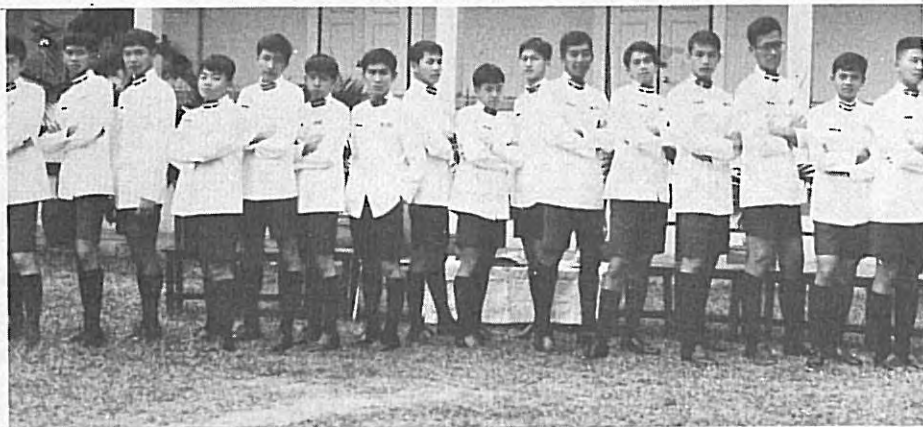
△ อายเข้างั๊งชีพี...

△
บันไคลิง แสมทก...บานูหนึ่ง...

สุดหล่อ o.v. (กรซี่) △

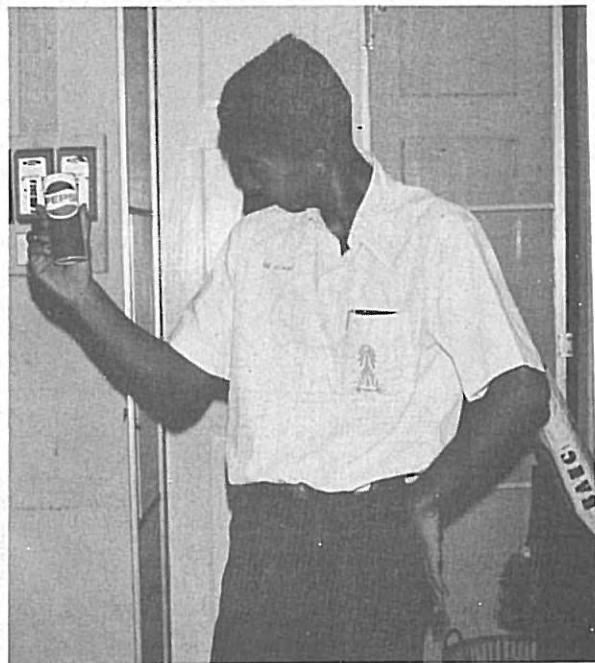
△ คุณิตเขาหล่อจริง ๆ ผู้หญิงเขาอยากรู้จัก

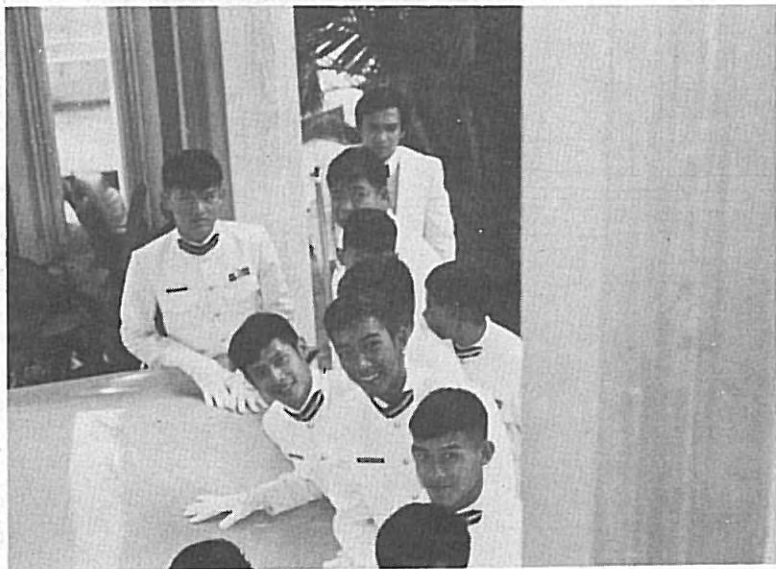
△ พัยค์สาว (CAT'S EYES)

△ หน้อยแน่ะ... ไข่เตี้ยว หล่อเกินครูแล้ว

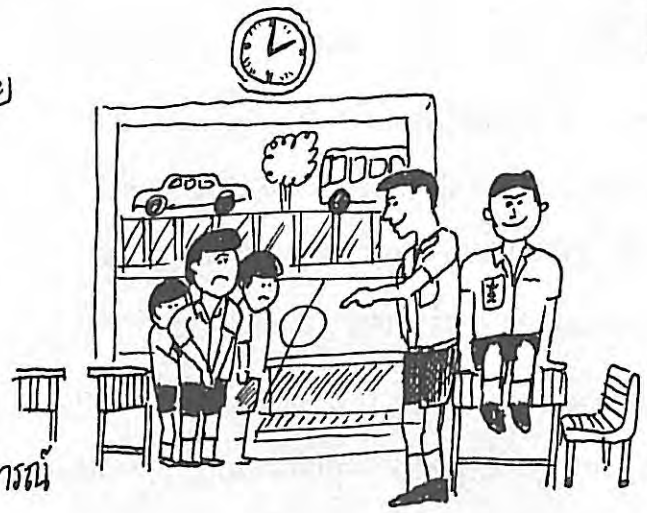

PEPSI คำที่พูด △

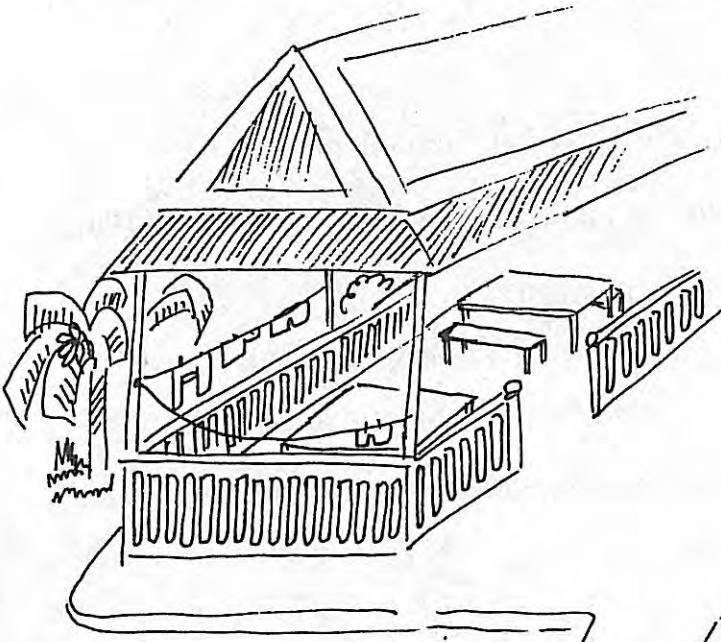
△ ลิงเก็กสะ.....

.. เข้มข้นแรก เราอยู่ชั้นเล็กที่สุดในโรงเรียน อ๊ะ! ไรๆ ก็ใหม่ไปหมด
 ชีวิตใหม่, แปลกๆ ที่ไม่เคยพบที่ไหนมาก่อน ทำอะไรๆ ที่นี่ต้องคอย
 ให้พร้อมกันไปเสียหมด จะอาบน้ำ จะทานข้าว แม่แต่ละลงไป
 นึ่งเส้น ชักป้อนก็ไปพร้อมกัน ครูเผลอเข้าเวรที่นี้ มักรจะถืออาวุธ
 (ไม้เรียว) ไว้ในมือ คอยนายพวกเราอยู่เสมอ. ซึ่งเป็นสิ่งที่เรานึก
 จะ เชื้อขี้ดี โดยไม่มีคำคัดค้านเลย

ปัญหาที่เรพบต่อมาก็คือ พวกเด็กไฮประคิณนะ
 พวกนี้รู้ทางหนีที่ไต่กว่า พวกเรา. และ พวกเราก็มักจะได้ประสบกรรม
 ที่แปลกใหม่ จากพวกนี้เสมอ, เช่นกัน (ซึ่งไม่ค่อยจะดีนัก.....)

เรื่องปากท้องก็เป็นเรื่องสำคัญ ที่พวกเราเด็กใหม่
 มักจะ นำมากกปัญหากันอยู่เรื่อย และอยู่ไปสักพัก
 ชีวิตก็สบายได้เอง

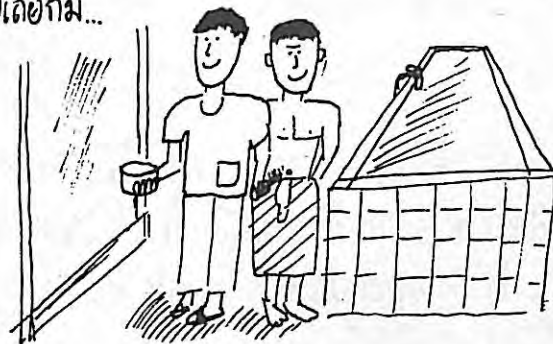
ยามได้ออกสัปดาห์ พวกเราจะได้ดู การประทะขี้มื่อ ระนวางพวกโตๆ
 ที่ตอนข้างใจร้อน อาจจะเป็นตามน้องนี้ น้องสมุด ซ่องรองเท้า.
 นวลัดคน: แล้วแต่โอกาสจะอำนวย และที่สำคัญคือ ต้องนำไกลครูร...

ชีวิตในวัยเด็ก สนุกถล่มเอาฮามาก เพราะพวกเรามาจากที่ต่าง ๆ กัน
 คนละซัด คนละแม่ เลี้ยงมาอยู่ร่วมกัน ทำอะไรร่วมกัน และยังมี
 -อะไร- อีกหลายอย่างมากมาย 'สุด' ที่จะย้อนดูในกระดาษ 2-3 แผ่น
 นี้ได้' มันยิ่งลึกลงในจิตใจในความรู้สึกของพวกเรา...
 จากตัวเวดล้อม และสถานการณ์ซับซ้อนต่าง ๆ ชีวิตดิ-
 ชันมา อย่างโหดโชน เทียบไม่ไหว, การถูกเข่าพื้นชั่วโมง, เล่นลูก
 กระดาษหินห่อขบอบ, ขอลหน้าสุด, เล่นลูกหิน, นมมากเก็บ, เป่ากบ ๆ ๆ
 และสิ่งที่ผ่านมานี้ก็ล้วนแต่ดี ๆ ทั้งนั้น... ไม่ใช่ไร้อะ...

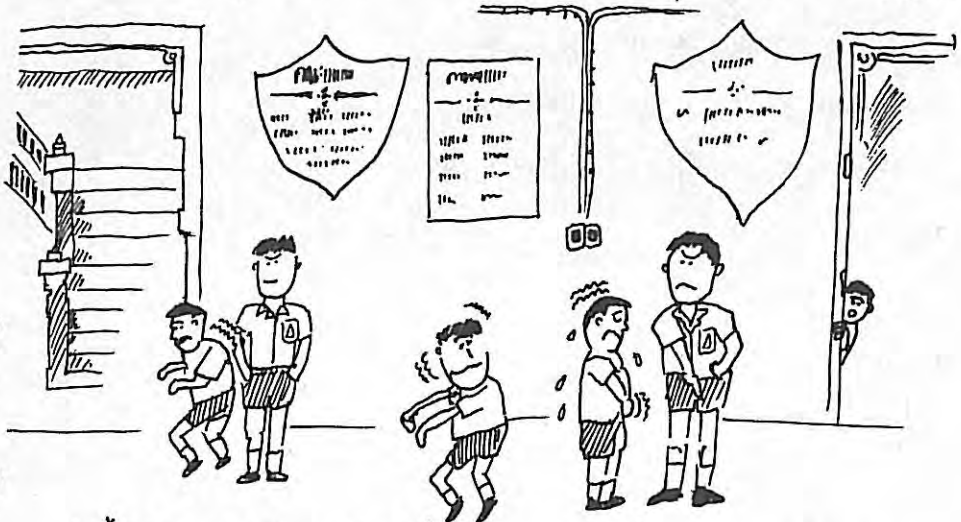

ห้าปี... ,สี่ปี, สามปี, สองปี, หนึ่งปี... ในชีวิตเด็กเล็ก
 รวดเร็วเหมือนคิดพิถีพิถัน ทั้จะเขามาเท่ากันอีก ขู่เข่นก็ควร: ไม่ได้หลับได้นอนกัน
 เร็วรทนอุมนอ้ม ยังมีอีกมากมายทั่ยกอว
 ... เอาหน้าว่าชีวิตซกเด็กเล็ก ก็ผ่านมวด้วยดี
 ขวกรเราขงคนจขป. 6 ก็เข้าคณะใน และ ขวกรคนจขป. 6 ก็เข้าคณะใน
 แต่ก็ขวกรคน จขป. 4 ก็เข้าคณะในเคยก็มี เข้มาเรียนข. 6 คณะ^{ใน} อยู่ไปก็เคย
 กลายเข่นปู่คณะไปเลยก็มี...

ปันชีวิตเด็ก ๆ ฝากโน้น เดินข้ามมาจากคณะใน พวกเราบางคนที่เคยเป็นใหญ่ทางโน้น กลับมาตัวเล็กทางฝากนี้ บางคนก็อยู่แล้ว ก็เลิกสนใจอีก 3
 ฝากคณะโน้น มีประสบการณ์ที่มันยิ่งกว่า ตอนอยู่ฝากกระโน้นอีกด้วยล่ะ!... บางครั้งเกือบแทบจะลาออก แต่ในที่สุดแล้ว พวกเรากลับ
 ตีใจที่ไม่ถ่วงอวกาศเสียก่อน ไม่รู้ใครไม่รู้ถึง "เบื้องหลังความเข้มแข็ง" หรือ ว่าที่มันจะจบ ออกมาแต่ละรุ่นนั้นมันยากขนาดไหน...

เข้ามาวันแรกๆ แทบไม่มีเวลาเป็นของตัวเองเลย
 สภาพเราเป็นน้องใหม่ พวกพี่ๆ ไม่รู้จักเรา
 มักจะเรียกพวกเราไปตามชื่อ ตามประจำชั้นห้อง
 และ กลับยังไม่ค่อยพอใจชื่อที่พ่อแม่เราตั้งให้สักเท่าไหร่!
 จัดการตั้งชื่อพวกเราแต่ละคนเสียเพราะขี้นวลซะ
 ส่วนมากจะได้ชื่อที่มนุษย์เค้าไม่เคยเจอมาเป็นชื่อหรือก

เท่านี้ยังไม่พอ ยี่สิบพวกเราไปทำข้อป้, มอนก มอเจ็ด มอแปด มาให้หมด
 ตามเมื่อไหร่ต้องตอบได้.. สันุกเค้าล่ะ: วิธทำก็คือ เลี้ยวเข้าไปตามข้เค้าเลย ดีไม่ดี-
 - เจอบางแถมเข้าใน หรือไม่ก็ดูตามโล่งๆ หนึ่งตามหน้าคณะ:

เกมส์ชีวิตต่อไป ก็คือ การทำตนเป็นผู้รับใช้ที่ดี
 ที่ยอมไม่ขัดขรีวี่ต่อหน้าหน้า ไม่นลบเสื่อ
 แต่บางครั้งก็ไม่นลบ ไม่อู้ ก็สู้ไม่ไหวเหมือนกัน
 เราก็ต้องรู้จักทางเดินที่ปลอดภัยในคณะเอหรือ
 พวกเราจะไม่ข่านห้องข้, อยู่ หรือที่ชุมนุมของ
 พวกเค้า ไม่งั้นเราจะต้องมีกิจกรรมนอกหลักสูตร
 หืออยู่เสมอๆ เช้งเป็นข้เลยล่ะ....

เมื่อถึงเวลาสี่ห้า ก็เป็นสมัยเด็กเล็ก เป็นช่วงที่แถมจะสนุกสนาน เคยวิ่งรอบสนามบอลหน้าตึกเรียน 10 รอบขยับอยู่เลย
แต่ขอมาเจอสนามหลังคณเรโนเห็นหญ่ขยสนามเด็กเล็กแคบไปนิดใจ

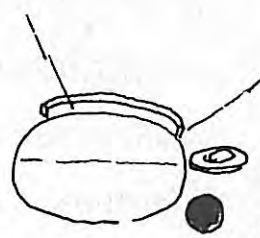
รักบี้เป็น กีฬาหลักของโรงเรียนเรา

ทุกคนที่อยู่ขีวเราต้องเล่นได้ อย่างน้อยก็ออกไปคุย
กับคนข้างนอกได้ เพราะฉะนั้นเพื่อการปลุกพลังที่ดี
ของเรากทุกคนจึงต้องหัดเล่นรักบี้กัน เป็นการประเดิม
กีฬาของตนเองใน...

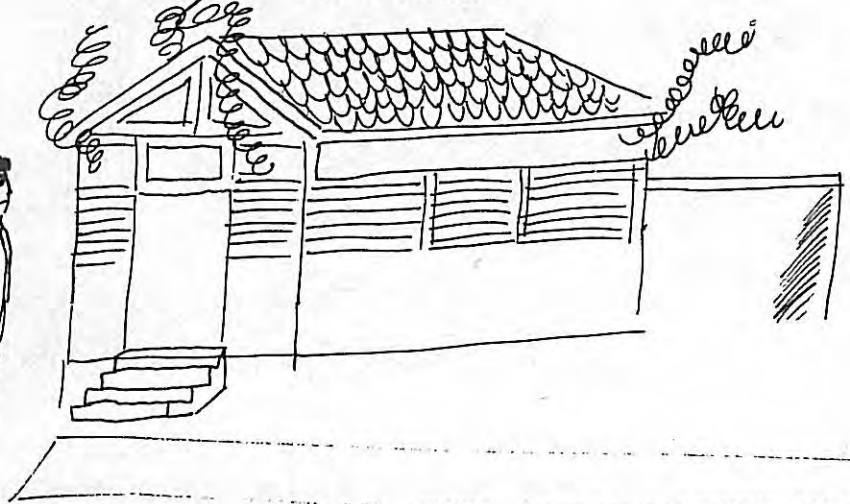
เริ่มตั้งแต่ ฟุตบอล, เตะลูก, เข้าสกริม, แกรฟม, แทรคเก็ต, ฯลฯ
ซึ่งเคื่บข้างเป็นธรรมดา แต่ก็สนุกดี ปีที่ตอนเราทุกคนอย่าง บางทีก็มีตำแหน่งบ้าง
ของๆก ๗ เสียด๗.

ขอนมดหน้ารักบี้ ก็มีกีฬาอย่างอื่นตามมมาคือ บาส, วอลเลย์, ฟุตบอล ฯลฯ
และ ยังมีกีฬาอย่างอื่นอีกหลายอย่าง ที่รู้ว่าของเรากวไม่สะดวกแน่ ๆ
นอกจากพวกหลบงาน ของกัน ก็หวั่นหน้ารู้เข้าโดนทำโทษเอาท้าย ๆ
เพราะถือว่าไม่ช่วยเหลือนมดคนละเลย แต่มีก็จะมีส่วนน้อย...

อยู่ไปอยู่มา แล้วยังอยู่มาที่อยู่ไป มันก็ผ่านชีวิตเด็ก ๆ มาพอสมควรแก่เวลาที่พวกเราจะได้เป็นรุ่นพี่เดี๋ยวนั้นแล้วละ: เมื่อเราเริ่มเข้าสู่ชั้นมอหก(ม.4)
 เป็นปีแรกที่พวกเรถูกเรียกว่าพี่ การราวตัว ตลอดจนขงุดติกรรมของ พวกเรา
 อาจเปลี่ยนแปลงไปบ้างตามภาวะ...

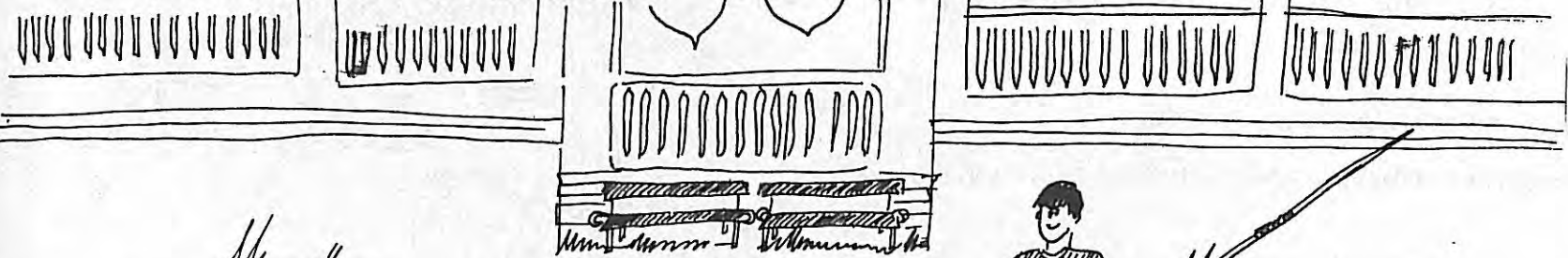
5

ชั้นมอหก(ม.4)มาอีกขั้นหนึ่ง
 เป็นมอเจ็ด(ม.5) ซักจะใหญ่โต
 ขึ้น แต่ยังคงต้องเกรงใจมอแปด
 อยู่ มอเจ็ดนับว่าเป็นชั้นที่สบาย

ที่สุด จะทำอะไร ก็ได้ แต่ต้องอยู่ในระเบียบวินัย ของคณะ และโรงเรียน มอเจ็ดตั้งใจเรียน อย่างเดียวก็พอแล้ว แต่พวกเรามักจะไม่...

บทที่ที่สนุกกันจนเพลิน ก็เล่นเอาเกือบแยะเหมือนกัน

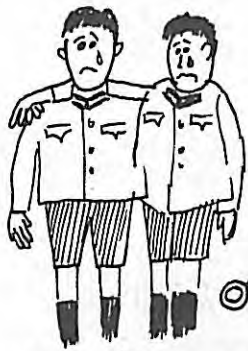
Min Min

ชีวิตของเด็กประจำอย่างพวกเรา เนมือนอยู่บ้านช่วงว่างวันเสาร์...

บทที่สนุกกว่าอยู่บ้านซะอีก ร้อยละเก้าสิบไม่อยากจะกลับบ้าน
 ในวันที่โรงปล่อย ถึงกับต้องไล่กลับบ้านก็มี...

พวกเราต้องเป็นตัวของตัวเองมากที่สุดในช่วง คีต-แปดนี้
 ยามเย็นเราต้องขยาดังใจเรียน บางคนต้องเป็นหัวหน้า
 คณะอีกด้วย ซึ่งดูเผินดีนรก แต่มันลำบากจริง ๆ
 ใจต้องขยับขยับหัวตัวและคณะด้วย ช่วงช่วงตอนเปิดจ.สอบ
 เข้มหน้า ล้มอยู่แล้ว เวลาที่ไม่ค่อยจะมีเป็นของตัวเอง...
 แต่มันก็เป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้ได้การเป็นคนรู้จัก รับข้อสอบ
 ต่อหน้าที่การทำงาน ได้อย่างดีในอนาคต...

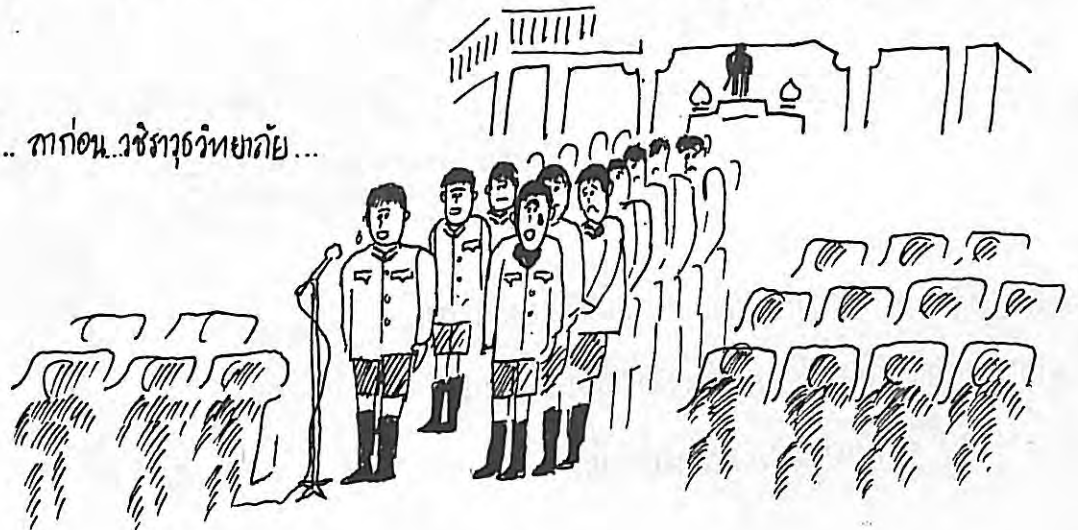
๐๗. 56

เวลาแห่งความสนุกสนานกับเพื่อนๆ พวกเราไม่ยอมให้ถึงเวลานั้นเลย พวกเราเคยอยู่ เคยนอน เคยเล่น
 เคยโดนอะไรด้วยกัน ๆ ๆ
 อดีตทุกอย่างถูกบันทึกลงสมองของพวกเราทุกคน ช่วงในวัยเด็ก(เล็ก) และ เด็กโต มีความหมาย
 ต่อพวกเรามาก ประสบการณ์ที่ผ่านมามีสร้างให้เรา 'รุ่น 56' เป็นสุภะวิภาตฯ ขึ้นมาอีกรุ่นหนึ่ง
 เรียบร้อยมาด้วยความดีเกียรติของคุณพระ มงกุฏ

๐ นอกระดม, ดึกขาว, นอนซึก, ศาสตราภรณ์, สยามนลวิภาตฯ ขยาด, เรือนจาก ๆ ๆ เป็นสถานที่ที่พวกเราเจอกันคุยกันทุกวัน
 เราอยู่กับมัน แล้วถ้าแล้วจากมันไป...

พวกเราคงไม่มีวันลืมสถานที่ที่สร้างเราขึ้นมา
 สร้างให้เราเป็นสุภะวิภาตฯ และลูกผู้ชายที่แท้จริง... ทาก่อน... วิชาวุฒิชัย...

"VAJIRAVUDH GOODBYE
 IT'S TIME FOR ME TO GO
 MY IDEALS HIGH..."

“รอยจารึกจากความทรงจำ”

ข้าถือเสมือนว่า “เจ้าเป็นลูกของข้า” นักเรียนวชิราวุธทุกคนคงจำได้และภาคภูมิใจในข้อความนี้ และยึดมั่นในคำว่า “ลูกวชิราวุธ” ผู้ที่จบการศึกษาจากสถาบันแห่งนี้ภูมิใจและเห็นคุณค่าของสถาบัน ทั้งรัก ห่วงแทน ช่วยกันรักษาชื่อเสียงด้วยความภาคภูมิใจ เพราะลูกวชิราวุธ มีระเบียบ วินัย เป็นสุภาพบุรุษที่สง่างาม สถาบันแห่งนี้ได้อบรมบ่มนิสัยตั้งแต่อายุ 8 ปี ถึง 18 ปีจึงจบการศึกษารวมเวลา 10 ปีนับว่านานพอคุด ฉะนั้นเมื่อถึงเวลาร้องเพลงลาโรงเรียน นักเรียนจึงซาบซึ้งถึงกับน้ำตาคลอเบ้า และอาลัยสถาบันที่เคยอยู่ ครูที่เคยสอน ได้ขอให้ครูเขียนชีวิตของเขาในวัยรุ่นแรกที่มาพบกับครู ครูยินดีจะเขียน ซึ่งปีนี้เป็นปีสุดท้ายของเขา และเป็นปีสุดท้ายของครู

ครูได้เขียนเรื่องทำนองนี้มานานหลายปี ซึ่งเป็นรอยจารึกที่อยู่ในความทรงจำของครู ในทำนองเดียวกันนักเรียนก็คงจำตัวเองได้ดี แต่ความทรงจำคงเป็นไปคนละแนว สมัยที่ OV รุ่น 56 ยังเป็นเด็กเพิ่งเข้าสู่วัยรุ่น ปีการศึกษา 2522 นั้น ได้พบกันที่ติ๊กขาว ซึ่งจัดห้องเรียนอยู่ชั้นบนทางปีกซ้ายชั้นเรียงไป ม. 2/3 ม. 2/2 ม. 2/1 เมื่อครูได้พบศิษย์เหล่านี้รู้สึกดีใจที่ทุกคนมีดวงตาแจ่มใส และคั้นเต็นท์ที่ได้ขึ้นมาเรียนชั้นนี้ แต่คงจะคิดในใจว่า แม่! มาพบครูแก่อีกแล้ว ส่วนในความรู้สึกของครูดคิดว่า ครูมีกำลังกายแข็งแรง มีกำลังใจต่อสู้ เพราะเมื่อได้พบกันครั้งแรก ศิษย์ทุกคนมีดวงตาเป็นมิตร มีกิริยาสุภาพ มารยาทเรียบร้อย มีระเบียบ มีวินัยดี และมีบุคลิกที่จะรับการเรียนรู้จากครู นี่คือสิ่งที่ครูพอใจ และภูมิใจในความเป็นครูของวชิราวุธมานานเป็นปีที่ 26 ครูสอนศิษย์ด้วยความรัก ปราบปรามดี และด้วยความตั้งใจ เพราะเพียงแต่ครูใช้สายตามองศิษย์ด้วยความไม่พอใจเท่านั้น ศิษย์จะรู้สึกตัวและปรับปรุงตัวทันที ครูตักเตือน ถูกผิด ด้วยเหตุผล ศิษย์ก็เข้าใจในความปรารถนาดีของครู ถึงแม้จะตีเจ็บ ๆ ก็ไม่โกรธตอบ นี่แหละคือ บุคลิกของลูกวชิราวุธ ที่เป็นรอยจารึกจากความทรงจำ สมัยนั้นศิษย์รุ่นนี้มีประมาณ 84 คน เมื่อเรียนมาถึง ม.3 ผู้ที่ไม่มีโอกาสเป็นลูกวชิราวุธอย่างสมบูรณ์ด้วยเหตุผลต่าง ๆ จึงเหลือศิษย์ที่ครูได้จารึกไว้ในวารสาร OV รุ่น 56 เพียง 50 คน

จมร เลขะกุล เป็นหัวหน้าชั้น ม. 2/2 ใบหน้าดูแก่เกินวัยเพราะแก้มตอบ ผิวเนื้อสองสี ดวงตาละห้อย ไม่ชอบใช้สิทธิ์ ความเป็นหัวหน้า แต่ลูกน้องก็เกรงใจ การเรียนตามสบายไม่รู้สึกรู้สึกร้อนดินรน เพราะเรียนได้ทุกวิชา ตั้งใจเรียนแต่ทำทางไม่กระตือรือร้น การเรียนจึงมีผลปานกลาง มีนิสัยเยียบ ขริม พุดน้อย เป็นนักรักบี้ตัวเอกคนหนึ่งในชั้นนี้ ภายหลังอยู่ชั้น ม.6 เป็นนักรักบี้ทีมโรงเรียน เล่นได้ดีมาก เป็นเด็กคณะจิตรลดา

กึกก้อง วิมุกตานนท์ เป็นเด็กชั้น ม. 2/1 ตัวโต รูปร่างสูงใหญ่ ผิวคล้ำ พุดเสียงเบา ๆ มีอารมณ์แจ่มใส ร่าเริง มีสัมมาคารวะ มีเหตุผล สนใจ และตั้งใจเรียนทุกวิชา และเรียนได้ดี เป็นคนมีนิสัยสุภาพ เรียบร้อย มารยาทดี เป็นนักดนตรี ดีดกีตาร์ และร้องเพลงนำทีมวงดนตรีกีตาร์ได้สบายมาก ทั้งยังร้องเพลงได้อีกด้วย (ในงานประกวด) นอกจากนี้แล้วยังเป็นนักรักบี้ทีมโรงเรียนที่ดีคนหนึ่ง เป็นหัวหน้าคณะจิตรลดาที่น้อง ๆ รักนั้นก็ถือเป็นคนดีมาแต่เด็ก เป็นเด็กวัยรุ่นที่ดี และหวังว่าคงจะเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต

เศรวิณ วรรักษา เป็นเด็กผิวค่อนข้างขาว เรียนในชั้น ม. 2/2 เป็นเด็กคณะพญาไท บุคลิกเป็นคนซื่อ เยียบ ๆ ทำงานช้า พุดน้อย ปัจจุบันอาจจะพุดมาก ? มักเหม่อลอย ตั้งใจเรียนปานกลาง ต่อหน้าครูไม่ขุ่นเลย สุภาพ เรียบร้อย มีสัมมาคารวะดี ไม่ชอบยุ่งกับใคร เป็นตัวของตัวเอง หวังว่าคงเข้ามหาวิทยาลัยได้สักแห่งหนึ่งแน่

มนัส ขวนประยูร เป็นเด็กผิวเนื้อสองสี รูปร่างลำสัน ท่าทางอดทน บึกบึน ดูเป็นนักสู้ ต่อมาทราบว่า เป็นนักรักบี้ทีมโรงเรียนที่เด่นคนหนึ่ง มีนิสัยเป็นคนพูดตรง ขวานผ่าซาก ไม่เกรงใจใคร ใครดี ดีด้วย ใครร้ายมาเป็นไมยอม สู้ไม่ถอย เวลาโกรธเมื่อถูกเพื่อนแหย่หน้าแดง แต่มีสัมมาคารวะดี รู้จักเกรงใจครู สำรวมได้ในบางครั้ง การเรียนตั้งใจและเอาใจใส่ดี มีเหตุผลและใฝ่ดี เป็นเด็กชั้น ม. 2/1 อยู่คณะพญาไท

ชรินทร์ ฉายปัญญา เป็นเด็กรูปร่างผอมบาง ผิวเนื้อสองสี ท่าทางแข็งแรง ดูเป็นนักสู้ที่ไม่กลัวใคร นิสัยใจเย็น ซื่อสัตย์เชื่อมั่นตัวเอง รักดี ใฝ่ดี ตั้งใจเรียนและเอาใจใส่สม่ำเสมอ เชื้อฟังคำตักเตือนของครู และพยายามปรับตัวให้ดีขึ้น จึงเป็นคนที่เรียน ม. 2/3 แล้วให้เรียนต่อ ม. 4-6 และหวังว่าความพยายามที่เคยมีคงจะทำให้เข้ามหาวิทยาลัยได้ ปัจจุบันดูมีบุคลิกเป็นผู้นำ และเป็นสุภาพบุรุษที่สง่างาม ทั้งเป็นนักรักบี้ทีมโรงเรียนที่มีฝีมือคนหนึ่ง อยู่คณะ ผ.บ.ก.

ภัทรพงษ์ หงสนันท์ เป็นเด็กผิวค่อนข้างขาว รูปร่างลำสัน ดวงตาคม ใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส พูดน้อย รักสงบ ตั้งใจเรียนและเอาใจใส่ในการเรียนดี นับว่าเป็นคนขยันคนหนึ่งในห้อง 2/2 เป็นเด็กมีบุคลิกดี ท่าทางผึ่งผาย สุภาพ มารยาทดี มีสัมมาคารวะ เมื่อพบในชั้นสูงดูมีบุคลิกเป็นผู้นำ และเข้มแข็ง ค่อนข้างช่างพูดขึ้น ทั้งนี้เพราะเป็นนักกีฬาจึงทำให้บุคลิกดี เป็นเด็กคณะ ผ.บ.ก. และทราบว่า ได้เป็นหัวหน้าคณะคนหนึ่งที่ลูกน้องรัก

สยาม สโรบล เป็นเด็กตัวเล็ก ๆ ผิวคล้ำ ตาโต ริมฝีปากแดง แสดงว่าสุขภาพดี คุยมักจำผิดเรียกเป็นสยาม เพราะรูปร่างเท่า ๆ กันและเป็นลูกแฝด ทำให้ครูมักผิดตัวเสมอ เป็นเด็กขยัน รักเรียน ใฝ่ดี เจียม สุภาพ เรียบร้อย พูดน้อย ทำงานมาก การงานเรียบร้อย เป็นนักเรียนชั้น ม. 2/1 เป็นนักเรียนเรียนดีและเป็นนักเรียนทุนของโรงเรียน ไม่เคยต้องคว่าเขียนดี เป็นนักเรียนคณะดุสิต

สยาม สโรบล เป็นเด็กตัวเล็ก ๆ ผิวคล้ำ แต่ดูผิวพรรณสะอาด เป็นคู่แฝดกับสยาม นิสัยคล้ายกับสยาม เจียม พูดน้อยขยันเรียน ดีใจกับคุณพ่อคุณแม่ด้วยที่มีลูกแฝดดีทั้งสองคน นับว่าได้กำไรมาก เป็นนักเรียนทุนของโรงเรียน หวังว่าคงจะนำชื่อเสียงมาสู่โรงเรียนอีกคน ไม่ชนในเวลาเรียน รักดี ใฝ่ดี มารยาทดี เป็นนักเรียนคณะดุสิต ชั้น ม. 2/1

ปวิณ รอดลอยทุกข์ เป็นเด็กรูปร่างสูงโปร่ง ผิวคล้ำ แต่ดูสะอาด เป็นวัยรุ่นที่มีเสน่ห์เพราะมีดวงตาบอกความเป็นหนุ่ม ท่าทางทะมัดทะแมง คล่องแคล่ว ว่องไว เป็นคนร่าเริง เรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ตั้งใจและเอาใจใส่ดี (ถ้าไม่อารมณ์เสียก่อน) อยู่ในชั้น ม. 2/2 เป็นเด็กสุภาพ เรียบร้อย มีสัมมาคารวะดี สังคมดี เป็นสุภาพบุรุษพอตัว เพราะเป็นนักกีฬาเอกคนหนึ่ง

ประวิทย์ มนต์เสรีนุสรณ์ เป็นเด็กที่มีท่าทางผึ่งผาย สูง ผิวเนื้อสองสี ริมฝีปากดำ ดูเหมือนเป็นคนสุขุมบุรุษ เป็นคนว่องไว ฉลาด เป็นคนมั่นใจในตัวเอง การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี จิตใจดีต่อเพื่อนฝูง มีสัมมาคารวะ เหมาะสมเป็นสุภาพบุรุษ เล่นกีฬาได้เก่ง เป็นหัวหน้าคณะคนหนึ่งของจิตรลดา เรียนอยู่ในชั้น ม. 2/1

ภาคภูมิ ทองผิว รูปร่างสูง เป็นเด็กผิวดำแต่ดูผิวสะอาด มีผมเป็นจมวดขวัญอยู่ด้านหน้าผาก ชน ช่างพูดช่างคุย ซึ่งมีผิวพรรณผิวดำ (เทวัญ ทองผิว) มีนิสัยสนุกสนาน มีปฏิภาณดี รู้จักปรับตัวได้ว่องไวในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้า การเรียนปานกลาง มีความพยายามใฝ่ดีพอตัว เรียนอยู่ในชั้น ม. 2/2 อยู่คณะ ผ.บ.ก.

สมโชค ศรีจันทร์ เป็นเด็กมีรูปร่างสมบุรุษมาตั้งแต่เล็ก ผิวคล้ำ เจ้าตัวภูมิใจในรูปร่างสูงใหญ่ ดูมีสง่า ใจดี ใจเย็นเพื่อน ๆ ชอบเข้าหา การเรียนปานกลาง (ไม่เท่าพี่) ตั้งใจเรียน รักดี ใฝ่ดี แต่บางขณะชอบตามเพื่อน ไม่มั่นใจตัวเอง เป็นคนพูดน้อย ยิ้มเสมอ มีเสน่ห์ตรงนี้เอง เป็นนักกีฬาเก่งคนหนึ่ง เป็นหัวหน้าคณะ ผ.บ.ก. เคยเรียนในชั้น ม. 2/2 ทราบว่าขยันเรียนขึ้นเพราะจะเข้ามหาวิทยาลัยให้ได้

นริศ รอดแดง เป็นเด็กผอมสูง ผิวเนื้อสองสี หน้าตาขี้เหร่คนเดียวจึงดูเหมือนตาเล็ก ข้างพุดนอกเวลาเรียน ในเวลาเรียน ตั้งใจและเอาใจใส่ ใฝ่ดีสม่ำเสมอ การงานสะอาดเรียบร้อย แต่เขียนหนังสือตัวค่อนข้างเล็ก นิสัยโกรธง่าย จึงเป็นที่เข้าหาอย่าง สนุกสนานของเพื่อน ๆ ใจน้อย เป็นคนมีมานะอดทน ข่มใจดีเมื่อถูกรังแก เล่นละครเรื่องพระร่วงแต่งตัวเป็นนางจันทร์ท่อบท ได้เคลว่าคล่องและเป็นตัวชูโรง เรียนอยู่ในชั้น ม. 2/1 อยู่คณะดุสิต

สุระ เขียมประเสริฐ เป็นเด็กรูปร่างผอมบาง ผิวเนื้อสองสี ดวงตามีแววความซื่อ และเป็นเด็กขี้อาย เงียบ ๆ ไม่สนุกสนาน ไม่ค่อยกระตือรือร้น ตั้งใจเรียนไปเรื่อย ๆ สม่ำเสมอ ไม่ทำให้ครูต้องคว่า บุคลิกเป็นเด็กช่างคิด รู้จักหลบเป็นปึก รู้จักหลีก เป็นหาง พุดเสียงเบา ๆ ตามใจเพื่อนด้วยเหตุผล จึงรู้จักรักษาตัวรอด เป็นเด็ก ม. 2/1 คณะดุสิต

ปรีย จารุวรรณ เป็นเด็กรูปร่างผอมบาง ผิวเนื้อสองสี ดวงตามีแววฉลาด ว่องไว พุดจากล่องแคล่ว ชอบโต้ตอบ ชักถาม เป็นตัวของตัวเอง ช่างคิดคำนึง มีนิสัยร่าเริง มีสัมมาคารวะดี รักเรียน ตั้งใจ ใฝ่ดี ขยันหมั่นเพียร แต่ขาดความอดทน มักท้อแท้ ป่วย ๆ ขอให้ใช้ความพยายามเรียนด้วยความอดทน มุมานะจริงจังเกิด เพราะความสามารถมีอยู่พร้อมแล้ว เป็นเด็กคณะ จิตรลดา เรียนในชั้น ม. 2/1 ขอให้ฝึกคำว่า “เรารู้” แล้วจะพบความสำเร็จในชีวิต

ณัฐพงษ์ สัตยานุรักษ์ เป็นเด็กรูปร่างเล็ก ผิวขาวเตี้ย คูมีบุคลิก ฉลาด เงียบ พุดน้อย มีสัมมาคารวะดี เกรงใจ อ่อนน้อม ครุไม่เคยต้องว่ากล่าวดุดี มีระเบียบวินัยดี ตั้งใจสม่ำเสมอ การเรียนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เพราะมีการตัดสินใจช้า การงาน ช้า ไม่ชอบซักไซ้ และถามไถ่ โต้ตอบ เป็นนักเรียนคณะพญาไท เรียนอยู่ในชั้น ม. 2/2

ณัฐกาญจน์ จินะวัฒน์ เป็นเด็กผิวเนื้อขาวเหลือง รูปร่างผอมบาง สูงโปร่ง ดวงตาเป็นเด็กเองงานเอาการ จริงจังกับชีวิต เงียบ ไม่มีปัญหาในการเรียน ในการคบเพื่อน และกับครู ตั้งใจเรียนและเอาใจใส่ทุกวิชาอย่างสม่ำเสมอ เป็นลูก O V จึงไม่มี ปัญหาในการอยู่ร่วมกับเพื่อน ๆ ที่คณะและในชั้น การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี เป็นเด็กคณะ ผ.บ.ก. ในชั้น ม. 2/2

พิสิฐศักดิ์ กุลวานิช เป็นเด็กผิวเนื้อสองสี รูปร่างผอมบาง สูงโปร่ง ดวงตาบอกความไม่เดียงสา ซื่อ เงียบ (ปัจจุบัน พุดเก่งขึ้น) มีมารยาทดี รู้จักกาลเทศะ รักสงบไม่ชอบยุ่งกับใคร การเรียนตั้งใจเรียนดี หมั่นเพียร พยายามสม่ำเสมอ เรียนอยู่ ในเกณฑ์ดี เป็นนักเรียนคณะพญาไท เรียนชั้น ม. 2/1

ณัฐชาติ รัตนภาพ เป็นเด็กผิวเนื้อสองสี รูปร่างสันทัด ตากลมโต เมื่อเวลาตื่นตื่น ข้างพุด ข้างคุย เป็นที่รักของบรรดา เพื่อน ๆ เพราะเวลาเพื่อนแห่จะมีอารมณ์ขุ่นเคี้ยว แต่โกรธไม่นาน เวลาเรียนตั้งใจพอประมาณ ถ้าได้ตั้งใจจะเรียนได้ดี มี ไหวพริบดี มารยาทสุภาพ มอบตัวเป็นศิษย์กับครูทุกคน ไม่ถือตัวว่ามีแม่เป็นเพื่อนครู เป็นนักเรียนคณะจิตรลดา เรียนอยู่ในชั้น ม. 2/3 นับว่าเป็นคนมีความพยายามดีมากที่สุดที่สามารถเรียนจนจบ ม. 6

ชวัล เขมจรัส เป็นเด็กผิวคล้ำ รูปร่างสันทัด ริมฝีปากมีสีชาวซีดอยู่เสมอ แสดงว่าเจ้าตัวมีสุขภาพไม่แข็งแรง เป็นเด็ก เงียบ ๆ นั่งอยู่ริมห้องติดหน้าต่าง เวลาเรียนมักเหม่อลอยไปชมวิวดิถีกีฬาและปลาในสระน้ำเสมอ ๆ ต้องคอยประจิดตัว เสมอ ๆ ไม่เคยถูกตีเพราะเจ้าตัวไหวทัน การเรียนปานกลาง ถ้าตั้งใจและเอาใจใส่จะเรียนได้ดี เพราะหน้าตา ท่าทางเป็นคน ช่างคิด เป็นนักเรียนชั้น ม.2/2 อยู่ในคณะพญาไท

จุลจันรจร สุวรรณอัทธ์ เป็นเด็กรูปร่างสมบูรณ์ ค่อนข้างขาว สูง จึงดูเป็นคนร่างใหญ่ ดูสง่าผ่าเผย สมเป็นชายชาติ ทหาร มีนิสัยเงียบ ๆ สุภาพ สุขุม พุดน้อย ครุไม่เคยดุ ตั้งใจเรียน ใฝ่ดี มีความพยายามสม่ำเสมอ มีดวงตาบอกความซื่อ ใจดี อารมณ์เย็น ยิ้มแย้มแจ่มใสเมื่อพบปะครู ไม่บ่อยนักที่จะเห็นอารมณ์เสียหรือโกรธเพื่อน เป็นคนจริงจังกับชีวิตและเป็นนักสู้ พอตั้ว เรียนอยู่ในชั้น ม. 2/1 อยู่คณะจิตรลดา

พุทธิพงษ์ ภาวสุทธิ เป็นเด็กรูปร่างเล็ก สูงโปร่ง ผิวขาว จมูกโด่ง คาคม ท่าทางเป็นคนถือตัว เงียบ พูดน้อย ยิ้มยาก มีความคิดสุขุม อารมณ์เย็น ไม่ชอบวุ่นวายกับใคร นั่งเคียงข้างกับสุทธิ เลยทำให้บรรยากาศบริเวณนั้นเงียบ บางเวลาจะได้เห็นรอยยิ้ม มีความพยายามดี รักเรียน ใฝ่ดี มีสติปัญญาดี เรียนอยู่ในชั้น ม. 2/1 อยู่ขณะคิด เป็นสุภาพบุรุษรูปร่างงามคนหนึ่งของคุณ

ชลวิทย์ สุขอุดม เป็นเด็กผิวเนื้อสองสี รูปร่างผอมบาง สูงโปร่ง หน้าตาคนสวย ใบหน้ายิ้มเสมอ ดวงตาเป็นคนที่ใจดี ใจเย็น พูดน้อย เกรงใจผู้อื่น ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ ใฝ่ดี มีความพยายาม มีสติปัญญาดี การงานเรียบร้อย เป็นที่รักของเพื่อน ๆ เพราะรู้จักสำรวจ เพื่อนจะล้อเลียนแรง ๆ ก็ไม่โกรธ ได้เต็ม เป็นนักเรียนชั้น ม. 2/1 อยู่ในคณะจิตรลดา

วรชาติ เฉลิมชัย เป็นเด็กผิวขาว รูปร่างสันทัด ผิวบาง ริมฝีปากแดง แสดงถึงสุขภาพดี ร่าเริง แจ่มใส โกรธง่าย หายเร็ว เพื่อน ๆ ชอบแหย่ รักสวยรักงาม เป็นเพื่อนคู่หูของพิพัฒน์พงศ์ การเรียนดี ฉลาด มีไหวพริบดี ขยันหมั่นเพียร การงานสะอาดเรียบร้อย เป็นนักเรียนชั้น ม. 2/1 อยู่ในคณะพญาไท

วสิน จินะวิจารณ์ เป็นเด็กผิวเนื้อดำแดง แต่ผิวเนียน ดวงตากลมดูคนขำ รูปร่างสันทัดก่อนไปทางสมบูรณ์ เป็นเด็กมีมานะ อดทน ขยัน หมั่นเพียร รักสงบ พยายามเรียนทุกวิชา พูดน้อย ไม่ชอบยุ่งกับใคร ชอบซักถามข้อข้องใจในบทเรียนจากครู และเพื่อน ๆ เสมอ ๆ สุขภาพไม่สู้แข็งแรงนัก มักเจ็บไข้บ่อย ๆ แต่ด้วยความพยายามเขาก็สามารถเรียนได้ดี ทั้ง ๆ ที่ในคณะ ผ.บ.ก. มีนักเรียนห้อง 2/1 เพียงคนเดียว ไม่มีที่ปรึกษา เขาก็เอาตัวรอดมาได้ด้วยดี เป็นนักเรียน ม. 2/1 อยู่คณะ ผ.บ.ก.

โสภณ สิงหจากรู เป็นเด็กผิวขาว รูปร่างเตี้ยท้วม ๆ ใบหน้ามีขวัญผมม้วนอยู่ตรงแสกผม ดูแล้วเทเป็นเสน่ห์ น่ารัก หน้าตาหล่อเหลา ท่าทางเป็นผู้ใหญ่เกินอายุ จริงจังต่อชีวิต ขะมักหมั่นในการเรียนทุกวิชาตลอดมาจนบัดนี้ก็ยังรักเรียนเป็นชีวิต เป็นหนอนหนังสือคนหนึ่ง ตั้งใจเรียน ใฝ่ดี มารยาทสุภาพ เรียบร้อย มีสัมมาคารวะ พูดเป็นเรื่องเป็นราว ไม่ค่อยพูดเล่น ฉลาดคบเพื่อน ท่าที่ถือตัวพอควร เป็นนักเรียนชั้น ม. 2/1 ชอบนั่งเรียนโต๊ะหน้าเพื่อน ชอบซักถาม เป็นเด็กคณะดุสิต

เริงยุทธ โพธารามิก เป็นเด็กผิวเนื้อสองสี รูปร่างสูงโปร่ง ผอมบาง ใบหน้ามีไผดำ เป็นไผเสน่ห์ ดวงตาคม เวลาครูดูว่าไม่พอใจค่อนข้างก้าว ช่างพูด ช่างคุย อยู่ว่างไม่ได้ การทำงานรีบทำสปรก แล้วชวนเพื่อนคุยและเล่น ยังมีนิสัยเป็นเด็กกว่าอายุ สมองว่องไว ฉลาด มีสำนวนโวหารคมคาย เสียแต่ไม่ค่อยรักเรียนนัก ถ้าตั้งใจเรียนจะเรียนได้ดีทุกวิชา มารยาทไม่ค่อยสุภาพนัก เป็นเด็กถือตัว ใจจริงไม่มีอะไร และไม่คิดลบหลู่ครู เพราะได้เรียกมาตักเตือนและสั่งสอน ซึ่แนะ ก็ปรับตัวดีขึ้นในปลายปี โดขึ้นเมื่อพบครูเปลี่ยนแปลงไปดูเป็นเด็กสุภาพ อ่อนน้อม ครุดีใจ เป็นเด็กชั้น ม. 2/1 อยู่ในคณะจิตรลดา

พันธ์ศักดิ์ บุญรัตพันธ์ เป็นเด็กผิวเนื้อสองสี รูปร่างสันทัด ใบหน้ายาวรี ดวงตาซื่อ เป็นเด็กรักสงบ พูดน้อย สุขภาพเรียบร้อย เป็นเพื่อนรักของทวีสิน ทั้งสองมักจะปรึกษาหารือในด้านการเรียนการงาน นิสัยรักสันติ ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ในการเรียนดี ใฝ่ดี มีความเพียรในการทำงานที่มอบหมายให้สำเร็จ เป็นเด็กคณะพญาไท เรียนในชั้น ม. 2/2 ในตอนเช้ามักจะให้เห็นใบหน้ามีรอยแสบขาวเสมอ ๆ เพราะรีบขึ้นเรียนให้ตรงตามเวลา

ทวีศักดิ์ ประสานศักดิ์ เป็นเด็กรูปร่างเตี้ย สมบูรณ์ ผิวเนื้อสองสี ดวงตาน่าสงสาร ขนเงียบ ๆ ตื่นเต้นตกใจง่าย เอาใจใส่ในการเรียนดี พยายามฟังครู และพยายามปรับปรุงตัวเสมอ เป็นเด็กที่มีเมตตา และเพื่อน ๆ ชอบแหย่ เป็นคนไม่โกรธ เมื่อถูกเข้าแหย่ ไม่ชอบใจมากก็เดินหนี เป็นเด็กชั้น ม. 2/2 อยู่ในคณะจิตรลดา

ประกาศิต อิฐรัตน์ เป็นเด็กรูปร่างผอมบาง สูง ผิวขาว เลี้ยงเล็ก ๆ ใบหน้ายิ้มแย้ม แจ่มใส ชอบมีเรื่องปรึกษาหารือกับครูในเรื่องวิชาการเสมอ ใจเย็น ใจดี พยายามปรับปรุงตัวเสมอ ๆ เมื่อได้รับคำแนะนำจากครู ขยันค้นคว้าหาความรู้พิเศษ เป็น

หนอนหนังสือ ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ ใฝ่ดี มีสัมมาคารวะ มีระเบียบวินัย รักสงบ อดทนต่อคำล้อเลียนของเพื่อน ๆ ดี เป็นเด็กที่วางแผนอนาคตแล้วดำเนินตนตามแผนอย่างมั่นคง ยิ้มรับเสมอเมื่อถูกติ เป็นเด็กคณะพยาบาล เรียนในชั้น ม. 2/1

วิษพล เตียวไพฑูลย์ เป็นเด็กแข็งแรง ผิวขาว ริมฝีปากแดงน่ารัก ดวงตาใส บอกความรู้เรื่องเดียวสา ข่างพูด ร่าเริง แจ่มใส ชอบหลบสายตากรุ ดูเป็นเด็กสุภาพอ่อนน้อม ตั้งใจเรียนปานกลาง ชอบเล่นในหมู่เพื่อน มีสัมมาคารวะ ชอบนั่งริมหน้าต่าง และมักเหม่อลอยไปชมวิวสระน้ำเสมอ ๆ เป็นเด็กคณะ ผ.บ.ก. เรียนในชั้น ม. 2/2

สิทธิ ดวงจันทร์ เป็นเด็กผิวค่อนข้างคล้ำ ผอม สูงโปร่ง ก้าวกล้า ดวงตาแฝงด้วยความใจดี มีเมตตา เป็นเด็กเงียบ พูดน้อย มีเหตุผลและรักความจริง รักความถูกต้อง ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ ใฝ่ดี มีมารยาทสุภาพ รู้จักวางตัวได้เหมาะสมตามกาลเทศะ เป็นหัวหน้าชั้นที่ลูกน้องทุกคนรัก มีสติปัญญาฉลาด มีไหวพริบ รู้จักรักษาคำ รู้จักรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและทำได้สำเร็จโดยตัวเองไม่ต้องลงมือทำ (เป็นผู้กำกับการแสดง) เป็นเด็กคณะดุสิต เรียนในชั้น ม. 2/1

อาณัติ อุดมศักดิ์ เป็นเด็กผิวขาวผิวดำที่ผิวดำ ตัวเล็ก รูปร่างผอมบาง หน้าตาทำทางคล่องแคล่ว ว่องไว ฉลาด พูดน้อย ขี้อาย เป็นที่รักของครูทุกคน ทั้งครูและเพื่อนชอบแหย่ ได้แต่ยิ้ม ไม่มีคนรังแกเพราะสามารถป้องกันตัวเองได้ เนื่องจากเป็นนักกีฬา และเป็นคนมีนิสัยดีไม่เอาวอดดี และไม่ถือตัวว่าเรียนดี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เพื่อนฝูง จึงมีเพื่อนมาก ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ทุกวิชา และเรียนได้ดี มีความพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายเรียบร้อยดี เป็นเด็กคณะดุสิต เรียนในชั้น ม. 2/1

วรชาติ จงสุข เป็นเด็กมีดวงหน้าเหมือนตุ๊กตาญี่ปุ่น ผิวขาวสะอาด รูปร่างสันทัด ร่างกายสมบูรณ์ ยิ้มเสมอเวลาพูด มารยาทสุภาพเรียบร้อย มีความคิดสุขุม มีความพยายาม ใฝ่ดี ตั้งใจเรียนสม่ำเสมอ มีความอดทนในหมู่เพื่อน สามารถเรียนต่อมาจนถึง ม. 6 ได้ด้วยดี นับว่าเป็นนิมิตที่ดีต่อความสำเร็จของชีวิตในวันหน้า เป็นเด็กคณะ ผ.บ.ก. เรียนในชั้น ม. 2/3

สุทธิพงษ์ หริตวร เป็นเด็กผิวเนื้อสองสี หน้าตาอมโรคไม่สดใส เพราะดวงตาอิดโรย ดูไม่ร่าเริง ทั้ง ๆ ที่หน้าตาดูหล่อเหลา แต่ปัจจุบันเป็นหนุ่มรูปหล่อ ตาคม ยิ้มร่าเริงคึกคักมีชีวิตชีวา ทราบว่าเป็นนักกีฬาจากคนหนึ่ง นี่แหละผลของการกีฬา การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี มีความพยายาม ตั้งใจเรียนดี เพื่อน ๆ ชอบแหย่แหย่ เวลาหัวเสียเดินก้มหน้าหนีเข้าห้องเรียนนั่งอย่างสงบ ถ้าทนไม่ได้ก็เป็นนักบู๊นำดู ถึงแม้ตัวเล็กก็สู้ เพื่อนคู่หูที่เข้าใจและเห็นใจคือทวิศักดิ์ เป็นเด็กคณะจิตรลดา อยู่ในชั้น ม. 2/2

วิฑูรพงษ์ สายตระกูล เป็นเด็กผิวเนื้อสองสีเนื้อละเอียดผิวเนียน ตาดำคม ยิ้มด้วยสายตา รูปร่างผอมบางอ่อนแอจนเป็นสภาพสตรี แต่ได้พยายามปรับปรุงตัวจนมีท่าทางและรูปร่างสง่างามเป็นสภาพบุรุษที่หล่อเหลา (ครูดีใจมาก) นี้ก็เพราะเล่นกีฬาจนมีร่างกายเข้มแข็ง การเรียนตั้งใจเรียนขยันขันแข็ง รักดีใฝ่ดี เป็นหนอนหนังสือคนหนึ่ง มักไปคือครูให้อธิบายวิชาการนอกเวลาเรียนอยู่เสมอ ๆ จนสามารถจบ ม. 6 และผ่านเข้ามหาวิทยาลัยได้เรียบร้อย เป็นนักเรียนชั้น ม. 2/1 และอยู่คณะพยาบาล

ทวิสิน ลิ้มธนากุล เป็นเด็กผิวขาวสะอาด ผิวบางรูปร่างสันทัด กิริยามารยาทเรียบร้อย อ่อนน้อม (ถ้ามากกว่านี้จะดูเป็นเด็กผู้หญิง) แต่เข้มแข็ง รักสวยรักงาม แต่งกายสะอาด เงียบ พูดน้อย เป็นเพื่อนรักกับพันธ์ศักดิ์ มีเรื่องปรึกษาหารือกันเสมอ และถึงแม้จะดูบอบบางแต่ก็สามารถเอาตัวรอดจากการรังแกของเพื่อน เมื่อถูกแหย่ก็จะวางใจเฉย การเรียนตั้งใจเรียน เอาใจใส่ ใฝ่ดี ขยัน ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จด้วยดี มักมาปรึกษาครูเมื่อมีปัญหา เป็นเด็กคณะพยาบาล เรียนในชั้น ม. 2/2

พงศธร เภาโมรรมย์ เป็นเด็กผิวขาวสะอาด รูปร่างลำสัน แข็งแรง เส้นผมแข็งดำทำให้ใบหน้าขาว ริมฝีปากสีแดงธรรมชาติ มีนิสัยเงียบ ๆ พูดน้อย ตั้งใจเรียน และเอาใจใส่ใฝ่ดี เพื่อนชอบแหย่เพราะเรียนดีกว่าเขา มีระเบียบวินัยดี เป็นเด็กช่างคิด มีสติ

ปัญญาธิรักษาดำรงอด เป็นเด็กคณะพญาไท เรียนในชั้น ม. 2/3

พิพัฒพงศ์ อิศรเสนา ณ อยุธยา เป็นเด็กผิวเนื้อสองสี ค่อนข้างขาว รูปร่างสูงโปร่ง ใบหน้ายิ้มเสมอ ช่างพูด ช่างซักถาม เป็นเด็กฉลาด ตั้งใจ เอาใจใส่รักเรียน มีมารยาทสุภาพเรียบร้อย รักดี ใฝ่ดี เพื่อน ๆ ชอบแหย่เพราะเขาชอบดูพิพัฒพงศ์ ทำท่าโกรธ สนทนสนมกับบรรดา เป็นเด็กคณะดุสิตเรียนอยู่ในชั้น ม. 2/1

ธีรภักดิ์ นวรัตน์ ณ อยุธยา เป็นเด็กผิวเนื้อค่อนข้างขาว รูปร่างผอม สูงโปร่ง ใบหน้าแก่เกินตัว ไม่สู้ร่าเริง เพราะช่างคิด ไม่พูดมาก แต่เขียนได้ดี แสดงความคิดเห็นและการใช้สำนวนโวหารดี เขียนได้ละเอียด เสียแต่งานแต่ละชิ้นที่จะได้แสดงออก ข้างเกินการณ์ ทำให้ดูเป็นคนไม่กระตือรือร้น นิสัยเนือย ใจเย็น ใจดี เพื่อนแหย่ก็ได้แต่ก่อน ถ้าโมโหสุดขีดลุกขึ้นเล่นงานเพื่อน ทำให้เพื่อนขยาดความเงิบของเขา เป็นนักเรียนที่ตั้งใจเรียน และเอาใจใส่ใฝ่ดีคนหนึ่ง เสียแต่ไม่ค่อยซักถามเมื่อข้องใจ (เพราะเป็นคนเกรงใจ) เป็นนักเรียนในชั้น ม. 2/1 อยู่ในคณะดุสิต

บุรินทร์ เตมะศิริ เป็นเด็กตัวเล็กที่สุดในห้อง แต่หน้าแก่ รูปร่างเตี้ยสมส่วน ผิวค่อนข้างคล้ำ เป็นเด็กขี้โรค (อมโรค) ใบหน้าซีดเซียว ถ้าผิวขาวจะเห็นชัด หยุดเรียนเป็นประจำ ต้องไปตึกพยาบาลไม่กี่กลับบ้าน การเรียนไม่สู้กระตือรือร้น เนือย ไม่ร่าเริง พุดมีเสียงเบา ดูเหมือนจะเลี้ยงไม่รอด บุญมากที่รอดมาเรียนถึงชั้น ม. 6 ครุรู้สึกลึกลับใจ (แต่ภาพสมัยเด็กยังอยู่ในความทรงจำของครุดี) เป็นหนุ่มที่มีสุขภาพแข็งแรง และหน้าตาแจ่มใส ร่าเริง ผิดเป็นคนละคน มีสติปัญญาพอตัว มีความพยายาม ตั้งใจเรียน ถ้าไม่อมโรคจะเรียนได้ดีกว่านี้มาก เป็นเด็กคณะดุสิต เรียนในชั้น ม. 2/2

นิติวัชร รัชกพันธ์ เป็นเด็กผิวขาวสะอาด หน้าตาแจ่มใส มีแววจฉลาด รูปร่างสูงโปร่ง ท่าทางบุคลิกจะเป็นสุภาพบุรุษที่สง่างามในอนาคต เดิน ยืน นั่ง หลังจะตรง เป็นการเสริมบุคลิกที่ดีมาก ครุมักชมเสมอว่ามีบุคลิกดี เป็นเด็กพูดน้อย รักเหตุผล ที่ถูกต้อง เชื่อฟังครู และพยายามปรับปรุงตัวเสมอ มีความพยายาม อุดหนุน แยกตัวออกจากหมู่เพื่อนที่ไม่เรียน เป็นตัวของตัวเองดี จะเห็นได้ว่าผลการเรียนสามารถเรียนต่อถึง ม. 6 ได้และจบ เคยเรียนอยู่ในชั้น ม. 2/3 อยู่ในคณะดุสิต

พงศา กรศรี เป็นเด็กผิวคล้ำ หน้าตาคมคาย คิ้วดกดำ รูปร่างผอมบาง สูงโปร่ง ช่างพูด ช่างคุย ชอบเข้าแหย่เพื่อนฝูง รักสนุกและร่าเริงตลอดเวลา เป็นนักค้นคว้าทดลอง ทดสอบด้วยตัวเอง จนวันหนึ่ง ขณะที่ครูให้เขียนจดหมายอยู่ พงสาก็มาลาไปห้องน้ำ สักพักก็มีเสียงทำลายความเงิบ เหมือนเสียงฟ้าดเปรี้ยงลงมาบนโต๊ะนักเรียนข้างห้อง ความเงิบทำให้ได้ยินเสียงดังมากจนทุกคนตกใจ ภาพที่เห็นคือพงศาลงมานอนกับพื้นห้องโลหิตไหลเหมือนท่อประปาแตก ครุตกใจมาก อธิษฐานขอพระมงกุฎช่วย ปรากฏว่าคิ้วแตก แขนหักสลบไม่รู้ตัว เหตุการณ์นี้ประทับตาครุตลอดมา (คู่หูที่รักกันมากคืออาภรณ์) ได้ความว่าจะขึ้นเขาดานไปเขียนชื่อไว้เป็นที่ระลึกเช่นเดียวกับบรรพบุรุษ แต่ไปเหยียบพลาดคานจึงตกลงมา มีสัญลักษณ์อยู่ที่แขน เป็นเด็กคณะดุสิต เรียนอยู่ในชั้น ม. 2/2

วสุ วิสุทธานันท์ เป็นเด็กผิวขาว ผอมสูง ตาเล็กหน้อย ท่าทางเงิบ ๆ ดูเหงาหงอย พุดน้อย ช่างคิด เวลาพุดมักจะมีความคิด ตั้งใจเรียนไม่สม่ำเสมอ มักใจลอยเสมอ ๆ เวลาตั้งใจเรียนเรียนได้ดี ฉลาด การงานเรียบร้อย ว่องไว มีมารยาทเรียบร้อย สุภาพ เวลาถูกเพื่อนแหย่เข้าเมื่ออยู่ต่อหน้าครุสำรวม แต่ถ้าไม่มีครุเจ้าตัวอารมณ์รุนแรงถึงศอกถึงเข่า แม้ตัวจะผอมบางเล็กก็สู้ จึงไม่มีใครกล้ารังแก เป็นเด็กคณะดุสิต เรียนในชั้น ม. 2/1

ณัฐ ศิวรักษ์ เป็นเด็กผิวขาว รูปร่างลำสัน แข็งแรง สูงสมส่วน เป็นคนเงิบขริบแก่เกินวัย สุขุม เยือกเย็น พุดน้อย มีความคิดเป็นผู้ใหญ่ ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ ใฝ่ดี การงานสะอาดเรียบร้อย เป็นคนมีระเบียบวินัยดี มารยาทสุภาพ เรียบร้อย ไม่เคยเห็นโกรธใครเมื่อถูกเพื่อนแหย่เข้า เป็นที่เกรงขามแก่เด็กในชั้นเดียวกัน ฉลาดเรียนและรักษาดำรงอด เป็นเด็กคณะดุสิต เรียน

ในชั้น ม. 2/1

อาภรณ์ สุกรทรัพย์ เป็นเด็กผิวเนื้อสองสี แต่ค่อนข้างซีด รูปร่างผอมสูง ตาโต ดวงตาลอยเลื่อนไม่มีจุดหมาย เสร้า ซึม ไม่ร่าเริงเหมือนเด็กหนุ่มอื่น ๆ ดูเหมือนคนเจ้าทุกข์ เป็นเพื่อนรักกับพงศา ขออนุญาตออกจากห้องเรียนแต่ไม่ได้ขึ้นไปบน เพดานเช่นเดียวกับพงศา ตั้งใจเรียนน้อยไป เป็นที่รู้จักของครูทุกคนถ้าพูดถึงการเรียน ครูทุกคนเอาใจใส่เกี่ยวเชิญ แต่เจ้าตัว ไม่เห็นความสำคัญ ต่อมาทราบว่าปรับตัวดีขึ้น ครูดีใจด้วย เป็นนักเรียนชั้น ม. 2/2 อยู่ในคณะดุสิต

สุรัตน์ ศรีประเสริฐ เป็นเด็กคณะจิตรลดา รูปร่างเล็กผอมบาง ผิวค่อนข้างขาว ดวงตาแสดงความซื่อ เป็นคนรักสงบ พูดน้อย มีความเกรงใจครูมีระเบียบวินัยดี การเรียนตั้งใจเรียน มีความพยายามเอาใจใส่ในการเรียนสม่ำเสมอ ไม่ชอบชกถาม ใช้สติปัญญาแก้ปัญหาด้วยตนเอง บางโอกาสดูเป็นคนเจ้าทุกข์ แต่ไม่เป็นคนสร้างปัญหาให้ใครเดือดร้อน ครูเคยสังเกตดูใน บางครั้งกับเพื่อนฝูงนับว่าเป็นที่ชอบพอบอกอยู่ในหมู่คณะดี เรียนอยู่ในห้อง 2/1

วีรภิกษุ เลาสุขศรี เป็นเด็กคณะจิตรลดา รูปร่างสมบุรณ์พอ ๆ กับสมโชค เป็นเด็กผิวขาว เดินอู้อัย เพื่อน ๆ ชอบ ล้อเล่นและเล่นเจ็บ ๆ เจ้าตัวอารมณ์เย็นไม่โกรธกลับเล่นด้วยสนุกสนาน ทำให้มีเพื่อนมาก ใจคอกว้างขวาง เอื้อเฟื้อเพื่อนดี มักจะเห็นเพื่อน ๆ รุมแย่งขนมทุกวัน แต่ก็ไม่เห็นผอมกลับเจ้าเนื้อขึ้นทุกวัน ภายหลังทราบว่ารับประทานยาลดความอ้วน ได้ผลดี รูปหล่อขึ้น การเรียนมีความสนใจน้อยไปหน่อย ต้องคอยติดตามอยู่เสมอ ดิหน้อยที่ครูดูว่าเขียนดีไม่เคยแสดงกิริยา ไม่พอใจ จึงดูเป็นเด็กน่ารัก และพยายามปรับปรุงตัวดี จึงมีโอกาสได้เรียนต่อจนได้เป็น OV เป็นเด็กนักเรียนห้อง 2/2

สุรศักดิ์ สุพิสุนทร เป็นเด็กคณะจิตรลดา ผิวขาว รูปร่างผอมบางแต่ค่อนข้างสูง ดูเป็นเด็กไม่แข็งแรง ดวงตาเป็นเด็ก ซื่อแฝงความทุกข์ เพราะไม่สู้ยิ้มกับใครง่ายนัก พูดน้อย เป็นคนรักความสงบ ไม่กล้าแสดงออก เป็นเด็กสุภาพเรียบร้อย คบ เพื่อนที่ซุกซน แต่เจ้าตัวไม่ชนไปตามเพื่อน (พงศา และอาภรณ์) การเรียนมักเรียนตามอารมณ์ จึงเรียนได้ดีไม่เท่าที่ควร มีความพยายามขยันและอดทนน้อยไปหน่อย สติปัญญาปานกลาง ไม่ชอบให้ครูเอาใจใส่มักเป็นตัวของตัวเอง เรียนในชั้น ม.2/2

พิรยุทธ ศิริขันธ์ เป็นเด็กรูปร่างสันทัด ผิวเนื้อค่อนข้างดำ บุคลิกเอางานเอาการ ดูเป็นเด็กเข้มแข็งอดทน มีความ พยายาม เป็นนักสู้คนหนึ่ง นิสัยเงียบ ไม่พูดเพื่อเจ้อ เชื่อมั่นตัวเอง การเรียนดี รักเรียน เอาใจใส่ใฝ่ดี ถึงแม้ตัวจะเล็กก็มีความ รับผิดชอบในหน้าที่จริงจังกับชีวิต การทำงานสะอาดเรียบร้อย มีระเบียบ วินัยดี เป็นเด็กคณะดุสิต เรียนในชั้น ม.2/1

ถึงแม้ว่าศิษย์ทั้ง 50 คนจะจากสถาบันแห่งนี้ไปแล้ว ก็คงไม่ลืมชีวิตในสถาบันแห่งนี้ เพราะชีวิตวัยเด็กใน Public school ซึ่งมีแห่งเดียวในประเทศไทย และวัฒนธรรมที่ได้รับอบรมไปตั้งแต่อายุ 8-18 ปีนั้นฝังอยู่ในจิตใจ และพร้อมที่จะแสดงออก เมื่อถึงเวลานั้น ๆ การที่ต้องอยู่กินนอนที่โรงเรียนรวมกันเป็นเหตุให้เขาเหล่านี้ต้องศึกษาจิตใจเพื่อนแต่ละคน ทั้งรุ่นพี่และรุ่นน้อง จึงเป็นการฝึกให้เป็นคนช่างสังเกตและเอาใจใส่เพื่อน ช่วยเหลือเพื่อน เป็นเหตุให้เกิดความรัก เรียกว่าเพื่อนรัก เพื่อนตาย และ ถึงแม้จะไม่รักเป็นเพื่อนตายก็รู้จักรักษาน้ำใจเพื่อน เป็นเพื่อนกันในชั้นเดียวกัน เคารพ นับถือ รุ่นพี่ เมตตากรุณา รัก รุ่นน้อง ชีวิตในสถาบันแห่งนี้จึงมีความสุข นอกจากนี้แล้วการเรียนที่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าท่านทรงวางไว้เดิม มี พุทธิ จริยะ พละ หัดศึกษาเป็นการเรียนรวมกันเป็นหมู่คณะ เป็นการปลูกฝังให้เกิดการรักหมู่รักคณะมาตั้งแต่เดิม ดังนั้นการศึกษา สมัยปัจจุบันจึงสอดคล้องกันไม่เป็นการลำบาก ถึงแม้สถาบันแห่งนี้จะดูเก่าแก่แฝงไว้ด้วยศิลปวัฒนธรรมของชาติ จึงดูใหม่ทันสมัย อยู่เสมอ พร้อมกันนั้นนักเรียนที่อยู่ในสถาบันแห่งนี้ก็เป็นผู้ทันสมัยอยู่เสมอด้วย จะเห็นได้จากนักเรียนที่จบจากสถาบันแห่งนี้ แล้วได้พยายามเข้าไปศึกษาหาความรู้ต่อในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ บ้างก็ไปศึกษาต่อในต่างประเทศ นำชื่อเสียงมาสู่สถาบันและ

เกียรติยศมาสู่วงศ์ตระกูล สมความตั้งใจที่ได้เข้ามาศึกษาในสถาบันแห่งนี้ Public school จึงยังเป็นที่ยินยอมอยู่จนถึงปัจจุบัน
สุดท้ายนี้ขออัญเชิญอำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและพระอนุภาพของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวจงปกป้อง
คุ้มครองลูกชาวราชนครทุกคนให้มีความเจริญก้าวหน้าในชีวิตการศึกษาและการทำงาน มีความสุข กอปรด้วยทรัพย์สฤงคาร ตลอด
ชีวิตให้ยึดมั่นในชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ดวงชีวิต ให้มีดวงจิตตั้งมั่นในศีลในธรรม.

จากครู

ตามธรรมเนียมก็ต้องเล่าเบื้องหลังครั้งเป็นครูคนใหม่เมื่อห้าปีก่อน เพื่อรำลึกถึงความหลังที่ยังจำได้แม่นยำกับเหตุการณ์เพิ่งเกิดขึ้นเมื่อวาน ก็อย่างว่าครูคนใหม่ก้าวเข้าห้องครั้งแรกก็อดไม่ได้ที่ขาเข็งมันจะเกิดบังคับกันไม่อยู่ในขณะนั้น แต่ก็จำต้องวางฟอร์มหอบหนังสือก้าวเข้าห้องโดยไม่รอช้า

“ชั่วโมงนี้ภาษาไทยใช้ไหมคะ”

“ไม่ใช่ครับ ภาษาอังกฤษ”

“แว๊ก” รีบถอยออกมาแทบไม่ทัน ครั้งแรกก็ประทับใจเลยเชียว ปรากฏว่าชั่วโมงนั้นต้องเข้าห้อง ก. ขาสั้น ๆ กลับพาเดินไปห้อง ข. เสียฟอร์มหมด

ก็สอนกันไปเรื่อย ๆ มีทั้งระทมขมขื่นนอกใหม่ใส่ตรอมตรมหัวใจ และก็มีทั้งชื่นใจยินดีปรีดาจะหาไหนกับลูกศิษย์รุ่นนี้ด้วยความพิถีพิถันกำลังแรงมีอะไรก็จัดออกมาสอนหมด เป็นรุ่นทดสอบจริง ๆ ทั้งทดสอบความรู้ วิธีการ และพลังจิตอันสั้นคลอนอยู่เรื่อย ๆ แต่พูดก็พูดเถอะนะ มีกำลังใจมากทีเดียวแหละ ถูกทาบทามาให้ไปสอนที่อื่นก็ปฏิเสธไปตามระเบียบเพราะประทับใจที่นี้เหลือเกินไปไหนไม่ลง (เลยอยู่แถมมาหลายปีเข้านี้แล้ว) เอ้า! นั่นเป็นเรื่องเก่าเอามาเล่าให้ฟังกันใหม่ อ่านแล้วก็ชื่นชมตัวเองเสียด้วย

ก็ไปอ่านพบคำประพันธ์ของ ส. ศิวรักษ์ เขียนแต่ศิษย์ เอาไว้ เหมือนใจเลย ความจริงก็ตั้งใจจะเขียนแบบนี้แหละ แต่ถูกตัดหน้าไปเสียก่อนเลขของอนุญาตลอกมาให้อ่านนะ นี่เขาเรียกว่าเขียนอย่างคั่นคว่ำ

แต่ศิษย์

แรกเริ่มประเดมิกิจ
ประสาทวิทย์ประสิทธิ์ผล
ยิ่งสอนก็ยิ่งเพลิน
เหล่าศิษย์สี่สำคัญ
บางคนลั่นฉลาด
บ้างเหงาเศร้าฤทัย
บ้างกร้านสันดานเก่า
บางคนนั้นแนบเนียน
บ้างสวยสะอาดตา
ยิ่งพิศยิ่งพาใจ
ศิษย์ไชร้ช่วยให้ครู
กับเบิกบุญชรราน

สั่งสอนศิษย์ก็เพื่อตน
รับสินจ้างเป็นรางวัล
เจริญใจไปทุกวัน
เกินกว่าตนทุกคนไป
ช่างเปรื่องปราดรู้เลขนัย
ไม่สันทัดจัดแนวเรียน
บางคนเล่าขยันเพียร
เจรจาอชฌมาสัย
กิริยาทิวไค
คนรักสมัครงาน
ได้ล่วงรู้วิชาการ
ให้เห็นโลกเหล่าครูณ

...ผลอผลิบเดียวเวลาก็หมดไปแล้วปีหนึ่ง นี่แหละเขาว่าช่วงเวลาแห่งความสุขมักผ่านไปเร็วเสมอ บางคนก็ล่องหน้าไปหาที่เรียนข้างนอก บางคนก็ยังรักที่จะอยู่ที่วิชรารุณนี้ต่อไป เลื่อนชั้นขึ้นไปทุกปี ๆ ขณะที่ครูคนใหม่ที่กำลังจะกลายเป็นครูคนเก่า นั้นหยุดอยู่ที่เดิมสั่งสอนศิษย์รุ่นใหม่ต่อไป พร้อมกับที่สายตาก็ยังแลส่งไปยังศิษย์รุ่นเก่า มองดูความเจริญเติบโต ความก้าวหน้าของศิษย์แต่ละคน บางคนก็ก้าวไปอย่างรวดเร็ว บางคนก็เดินไปบนหนทางที่ขรุขระ ขำครวจากศิษย์ที่ได้ทราบเป็นระยะ ๆ ก็ทำให้เกิดความชุ่มชื่นในบางครั้งและหดหู่ในบางครั้ง ก็ได้แต่ส่งกำลังใจไปให้เสมอ ๆ

และบัดนี้เวลาก็ผ่านไปอีกหลายปี ศิษย์ที่รักก็จบการศึกษาจากสถาบันนี้ไปสู่สถาบันที่สูงกว่า ครูคนนี้ได้ติดตามข่าวคราวอย่างใกล้ชิด ใครมาบอกถึงความสำเร็จของลูกศิษย์ที่ก็แทบจะกระโดดโลดเต้นด้วยความยินดีในความสำเร็งนั้น แม้นคนที่ผิดหวังครั้งนี้ก็ยังไปสู่ความสำเร็จในหนทางอื่น

ยอร์ช เบอ์นาร์ต ซอร์ เขาว่าไว้ตอนหนึ่ง ดีเขียวขอมอบให้เป็นข้อคิดของศิษย์นะ

“ชีวิต สำหรับข้าพเจ้าไม่ใช่เป็นเพียงเทียนเล่มสั้น ๆ เล่มหนึ่ง แต่หากมันเป็นเสมือนดวงประทีปที่ดีเยี่ยมที่ข้าพเจ้าได้ถือมันไว้ขณะหนึ่ง ข้าพเจ้าตั้งใจที่จะทำอย่างสุดความสามารถให้ดวงประทีปนี้สว่างไสวที่สุดเท่าที่จะทำได้ ก่อนที่จะส่งมอบให้แก่คนรุ่นต่อ ๆ ไปในอนาคต”

ศิษย์รัก ขอให้ก้าวไปในวิถีทางแห่งความสำเร็จและความดีงามนะคะ

ครูสุนันท์

ยังจำได้

พ่อ ยังจำได้ถึงวันที่ลูกได้รับคัดเลือกเป็นเด็กนักเรียนของ ร.ร.วชิราวุธวิทยาลัย วันนั้นลูกทำท่าดีใจอย่างเห็นได้ชัด แต่ลูกอาจจะจำไม่ได้ วันที่อาจารย์สัมภาษณ์ลูก ตอนนั้นลูกอายุเพียง 9 ขวบ ว่า

“อาณัติ เธอตั้งใจเรียนที่นี่จริงหรือ ?

ลูกตอบอย่างฉะฉานว่า

“ผมตั้งใจเรียนจริง ๆ ครับผม”

พ่อ ยังจำได้ถึงวันที่ส่งลูกเข้า ร.ร. วชิราวุธ ร.ร. นี้เป็นโรงเรียนประจำ ๆ หมายความว่า ลูกจะต้องห่างพ่อและแม่ชั่วคราว ตั้งแต่วันนั้นลูกต้องกิน, นอนอยู่กับเพื่อน ๆ ตัวเล็ก ๆ และจะต้องอยู่ด้วยกันเป็นเวลา 10 ปีทีเดียว พ่อยังจำได้ลูกทำตาแดง ๆ จะร้องไห้ และทำท่าจะตามพ่อกลับบ้านเหมือนกับเพื่อน ๆ ของลูกทุกคน แต่แววตาของลูกยังแสดงถึงความเข้มแข็ง พ่อได้แต่ปลอบลูกว่า

“ลูกผู้ชายต้องอดทน”

ลูกไม่รู้หรือกว่า ขณะนั้นพ่อมีความรู้สึกอย่างไร ความรู้สึกของพ่อขณะนั้นมีทั้งหวังและดีใจปนกันอยู่ ที่ว่าหวังเพราะลูกยังเด็กนักกลัวว่าลูกจะว้าเหว่ แต่ความดีใจของพ่อกลับมากกว่า มากจนน้ำตาพ่อเกือบจะไหลได้แต่ซึม ๆ ออกมา ที่ว่าดีใจนั้นเพราะลูกจะได้เล่าเรียนในโรงเรียนที่ดีที่สุด มีระเบียบวินัยที่สุด สบายส่งที่สุดและที่สำคัญที่สุดคือ ลูกเป็นคนหนึ่งที่ได้รับพระบรมราโชวาทจาก ร.6 อันเป็นพระมหากรุณาธิคุณอย่างใหญ่หลวงที่น้อยคนจะได้รับคือ

- เจ้าเหล่านี้ ข้าถือเหมือนลูกของข้า ส่วนตัวเจ้า เจ้าก็ต้องรู้สึกข้าเป็นพ่อเจ้า ธรรมดาพ่อกับลูก พ่อย่อมอยากให้ลูกดีเสมอ ถ้าลูกประพฤติตัวดีสมใจพ่อก็มีใจยินดี ถ้าลูกเหลวไหลประพฤติแต่ความเสื่อมเสียพ่อก็โทมนัส ลูกคนใดที่ประพฤติตนเลวทรามต่ำช้าเป็นเหตุให้พ่อโทมนัส ลูกคนนั้นเป็นลูกเนรคุณพ่อ เพราะฉะนั้นข้ากำชับเจ้าทุกคนว่า เจ้าต้องตั้งใจประพฤติตนให้ดี เชื่อฟังคำสั่งสอนของครู และช่วยกันรักษาชื่อเสียงของโรงเรียนเสมอ ต่อไปภายหน้าเมื่อเจ้าเติบโตขึ้นจะออกไปทำงานที่ไหน เมื่อใครเขาทราบว่าเป็นลูกออกไปจากสำนักโรงเรียนมหาดเล็กหลวง ให้เขาคิดว่า อ้อ พ่อแล้ว ไม่ต้องถามถึงอื่นอีกต่อไปก็ได้....

ลูกคิดว่าพ่อสมควรร้องไห้เพราะความดีใจหรือไม่และในทำนองเดียวกัน พ่อคิดว่าบรรดาผู้ปกครองของเพื่อน ๆ ลูกคงมีความรู้สึกไม่ต่างกับพ่ออย่างแน่นอน

เมื่อลูกเข้ารับการศึกษาใหม่ ๆ พ่อยังจำได้ว่าลูกเรียนที่ตึกเรียนสำหรับเด็กเล็ก ทางโรงเรียนอนุญาตให้พ่อ-แม่ หรือผู้ปกครองเยี่ยมได้เฉพาะวันอาทิตย์ ทุกครั้งที่ไปเยี่ยมพ่อและแม่สังเกตพบว่า ลูกและเพื่อนมีระเบียบวินัยดีขึ้นเรื่อย ๆ การพูดจาจาสุภาพเรียบร้อย รู้จักช่วยตัวเอง ลูกไม่รู้หรือกว่าพ่อและแม่มีความสุขอย่างบอกไม่ถูก

พอครบกำหนดที่ทางโรงเรียนอนุญาตให้กลับบ้านได้ บรรดาผู้ปกครองทั้งหลายรวมทั้งพ่อ-แม่ต่างมาคอยชะเง้อดูลูกของตัวเองว่าพร้อมที่จะกลับหรือยัง เด็ก ๆ แต่งกายชุดเครื่องแบบของวชิราวุธวิทยาลัยคือมีเสื่อราชปะแตน ดูแล้วน่ารักจริง ๆ พ่อยังจำได้จากนั้นหน้าที่ของพ่อ-แม่ที่ต้องทำประจำคือเยี่ยม...รับกลับบ้าน...นำมาส่งที่โรงเรียน ลูกเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ จากเดือนเป็น

ปีจนกระทั่งย้ายคณะไปอยู่เด็กโต

เมื่อลูกโตเป็นหนุ่ม เสียงเริ่มแตก ร่างกายสูงใหญ่ขึ้น แข็งแรงเพราะได้เล่นกีฬาทุกชนิด ลูกเริ่มมีความคิดอ่านเป็นผู้ใหญ่ขึ้น ลูกเล่าให้ฟังว่า ทุกเช้าจะต้องไปหอบประขุม สวดมนต์ที่โรงเรียนมีกิจกรรมให้ทำหลายอย่าง มีกีฬาให้เล่นแทบทุกชนิดทำให้ร่างกายแข็งแรงและมีจิตใจที่บริสุทธิ์ ข้อสำคัญที่สุดคือ รักครู-อาจารย์, รักโรงเรียน และสุดท้ายคือรักเพื่อนมากจนไม่สามารถจะแยกจากกันได้ พ่อแกล้งถามว่าอยากจะให้ลาออกแล้วไปเรียนต่อที่ ร.ร.เตรียมอุดมฯ จะเอาไหม? พ่อยังจำได้ ลูกตอบว่า

“ผมและเพื่อนทุกคนต้องการเรียนให้สำเร็จจากวชิราวุธครับพ่อ”

แต่นี้พ่อก็ภูมิใจในตัวลูกแล้วว่า

ลูกเป็นลูกวชิราวุธอย่างแท้จริง

ปัจจุบันนี้ลูกและเพื่อนได้สำเร็จการศึกษา ทุกคนได้สอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ต่างก็เลือกวิชาชีพที่ต้องการในอนาคต ผลปรากฏว่าสอบได้ทุกคนแสดงให้เห็นว่าทุกคนได้รับการอบรมอย่างดีเยี่ยมทั้งด้านความรู้ ความสามารถ ตลอดจนระเบียบวินัยอันดีเลิศจริง ๆ พ่อคิดว่าพระคุณอันนี้ลูกคงลืมไม่ได้ตลอดชั่วชีวิตนี้

จากเหตุผลดังกล่าว ลูกจำเป็นต้องจากโรงเรียน, จากครู-อาจารย์ที่พร่ำสอนมาเป็นเวลา 10 ปี จากเพื่อนที่เคยกิน-นอนด้วยกันตั้งแต่เล็กจนเป็นหนุ่ม ทำให้พ่อคิดว่า ลูกคงจากไปแต่กายเท่านั้น ส่วนจิตใจต้องผูกพันอยู่ตลอดไปอย่างที่ฝรั่งเค้าเรียกว่า

First impression

กาลเวลาจะต้องผ่านไปและผ่านไป วันหนึ่งลูกต้องสำเร็จการศึกษาออกมาประกอบอาชีพ นำความเจริญและมีชื่อเสียงให้แก่ประเทศและไม่ว่าเวลาใดก็ตามถ้าลูกถามพ่อว่า (ถ้าพ่อยังไม่ตาย)

“พ่อครับ พ่อยังจำเมื่อครั้งผมเป็นเด็กเรียนอยู่ที่วชิราวุธวิทยาลัยได้ไหมครับพ่อ”

“ยังจำได้”

สวัสดิ์ศรีรับ
ดุสิต อุดมศักดิ์

